

Univerzita Karlova

Pedagogická fakulta

# DIPLOMOVÁ PRÁCE

2020

Bc. Marina Hužvárová

Univerzita Karlova

Pedagogická fakulta

Katedra tělesné výchovy

## DIPLOMOVÁ PRÁCE

### **Mistrovství světa v rybníkovém hokeji, historie, současnost, komparace výkonnosti mužských a ženských týmů**

World Pond Hockey Championship, history, present, comparison of  
performance of male and female teams

Bc. Marina Hužvárová

Vedoucí práce: PaedDr. Ladislav Pokorný  
Studijní program: Specializace v pedagogice  
Studijní obor: Učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů pro základní školy  
a střední školy výchova ke zdraví - tělesná výchova

Odevzdáním této diplomové práce na téma Mistrovství světa v rybníkovém hokeji, historie, současnost, komparace výkonnosti mužských a ženských týmů potvrzuji, že jsem ji vypracovala pod vedením vedoucího práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále potvrzuji, že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze dne 20. července 2020

.....

podpis

## **Poděkování**

Tímto způsobem bych ráda poděkovala zejména vedoucímu mé práce panu PaedDr. Ladislavu Pokornému za jeho odborné rady, ochotu a vynaložený čas. Dále bych chtěla poděkovat všem, kteří se na mé práci podíleli a poskytli mi důležité informace, které byly pro tuto práci stěžejní.



## **ABSTRAKT**

Diplomová práce mapuje mistrovství světa v rybníkovém hokeji, které se hraje v Kanadě. Cílem je analyzovat a charakterizovat jak mužské, tak ženské týmy, které se mistrovství světa v rybníkovém hokeji účastní.

V teoretické části práce se zabývám historií mužského i ženského ledního hokeje na přírodních ledových plochách, charakteristikou mistrovství světa v rybníkovém hokeji, jeho pravidly, ale také ostatními velkými turnaji v tomto sportu. V praktické části za pomoci vlastního pozorování, rozhovorů a sběru dat z relevantních zdrojů, charakterizují rozdíly mezi mistrovstvím světa v klasickém ledním hokeji a mistrovstvím světa v rybníkovém hokeji. Především na základě kvantitativního výzkumu provádím analýzu mužských i ženských týmů účastnících se zmíněného mistrovství světa.

## **KLÍČOVÁ SLOVA**

Rybníkový hokej, mistrovství světa, tým, ženy, muži

## **ABSTRACT**

The diploma thesis is mapping the World Pond Hockey Championship which holds place in Canada. The aim of this work is to analyze and characterize men's and women's teams that has participated at World Pond Hockey Championship.

In the theoretical part of the thesis I was focusing on the history of men's and women's hockey on natural ice surfaces. I also characterized the World Pond Hockey Championship, rules of this sport and other big pond hockey tournaments. The practical part is devoted to the analyze of differences between regular World Ice Hockey Championship and World Pond Hockey Championship. Furthermore the practical part analyzes men's and women's teams that has competed at the World Pond Hockey Championship. The analyze was done by my own observation, interviews with the players and coaches and also by the quantitative research from relevant sources.

## **KEYWORDS**

Pond hockey, World Championship, team, men, women

# Obsah

Úvod.....	7
<b>1 Cíl práce a Problémové otázky.....</b>	<b>9</b>
1.1 Cíl práce.....	9
1.2 Problémové otázky.....	9
<b>Teoretická část.....</b>	<b>10</b>
<b>2 Historie ledního hokeje.....</b>	<b>10</b>
2.1 Historie ledního hokeje v Evropě.....	13
2.2 Historie ženského hokeje.....	16
2.2.1 Historie ženského hokeje v Československu a v České republice.....	22
<b>3 Historie mistrovství světa v rybníkovém hokeji.....</b>	<b>25</b>
3.1 Plaster Rock dějiště WPHC.....	29
3.2 Pravidla mistrovství světa v rybníkovém hokeji.....	33
3.2.1 Herní plocha.....	33
3.2.2 Tým a hra.....	33
3.2.3 Brankář.....	35
3.2.4 Tresty.....	36
3.2.5 Rozdělení.....	36
3.2.6 Startovné a podmínky účasti.....	37
3.2.7 Česká a slovenská účast.....	37
<b>4 Další velké turnaje v rybníkovém hokeji.....</b>	<b>39</b>
<b>4.1 USA.....</b>	<b>39</b>
4.1.1 U.S. Pond Hockey Championship.....	39
4.1.2 Labatt Blue Pond Hockey.....	41
4.1.3 Binghamton Pond Festival.....	42
4.1.4 New England Pond Hockey Classic.....	43
4.1.5 Lake Champlain Pond Hockey Classic.....	44
4.1.6 Labatt/USA Pond Hockey Nationals.....	45
4.1.7 UP Pond Hockey Championship.....	45
<b>4.2 Kanada.....</b>	<b>46</b>
4.2.1 Canadian National Pond Hockey Championships.....	46
4.2.2 Original Pond Hockey Classic - North American Cup.....	46
4.2.3 Polar Pond Hockey.....	47
4.2.4 Alberta Pond Hockey Championships.....	47
<b>4.3 Evropa.....</b>	<b>47</b>
4.3.1 European Pond Hockey Championship.....	47
4.3.2 Ruka Ice Hockey Tournament.....	48
4.3.3 Save Pond Hockey.....	48
4.3.4 Kvalifikace na mistrovství světa v rybníkovém hokeji v Česku na Slovensku.....	49
<b>4.4 Srovnání turnajů v rybníkovém hokeji.....</b>	<b>50</b>
<b>Praktická část.....</b>	<b>52</b>
<b>5 Hypotézy.....</b>	<b>52</b>
<b>6 Metodika a postup výzkumu.....</b>	<b>53</b>
6.1 Charakteristika výzkumného souboru.....	53
6.2 Respondenti.....	54
6.3 Postup práce.....	55
<b>7 Rozdíly mezi WPHC a turnaji v klasickém ledním hokeji.....</b>	<b>56</b>

7.1 Věkové omezení.....	56
7.2 Životospráva.....	56
7.3 Zápasové dny.....	58
7.4 Taktika.....	60
7.5 Kvalifikace.....	65
<b>8 Komparace výkonnosti mužských a ženských týmů.....</b>	<b>68</b>
8.1 Profesionální ligy ledního hokeje.....	69
8.2 Poloprofesionální ligy ledního hokeje.....	70
<b>9 Analýza vítězných týmů WPHC.....</b>	<b>71</b>
9.1 Mužská divize.....	71
9.2 Ženská divize.....	84
<b>10 Diskuze.....</b>	<b>89</b>
<b>Závěry.....</b>	<b>94</b>
<b>Seznam použité literatury.....</b>	<b>99</b>
<b>Seznam grafů, obrázků a tabulek.....</b>	<b>107</b>
<b>Seznam použitých zkratk.....</b>	<b>108</b>
<b>Přílohy.....</b>	<b>109</b>
Příloha 1: Otázky k rozhovoru s hráči WPHC.....	109
Příloha 2: Otázky k rozhovoru s trenérem reprezentačního týmu U19.....	110
Příloha 3: Evidenční list.....	111

## Úvod

Téma mistrovství světa v rybníkovém hokeji jsem si vybrala z důvodu, že jsem se této akce v letech 2019 a 2020 osobně zúčastnila jako hráčka týmu Prague Ice Ladies. Ačkoliv je hokej českým národním sportem a já sama klasický lední hokej hraji, o tom rybníkovém se dozvídáme jen málo, přestože ho spousta lidí hrála, když to ještě naše klimatické podmínky dovolovaly. Tato skutečnost je hlavním důvodem, proč jsem se rozhodla psát svou diplomovou práci o rybníkovém hokeji. Je jisté, že historie tohoto sportu sahá dál, než historie ledního hokeje v uměle vytvořených zimních stadionech a že se dnešní mnohonásobně populárnější klasický hokej vyvinul právě z rybníkové verze. A i když je mistrovství světa v rybníkovém hokeji oproti klasickému hokejovému mistrovství maličké a skromné, atmosférou, kterou přináší, ho lehce předčí.

Lidé v České republice obecně nemají podvědomí o mistrovství světa v rybníkovém hokeji. Neznají ho a neznají ani jeho pravidla. V českém jazyce neexistuje žádná odborná, ani populárně naučná publikace příručka o tomto sportu, tudíž je moje diplomová práce první studií svého druhu. Je postavena především na mých vlastních zkušenostech, rozhovorech s hráči a cizojazyčné literatuře. V teoretické části práce, kde se zabývám historií ledního hokeje na přírodních plochách, jsem kladla větší důraz na historii ženského hokeje, a to zejména z důvodu, že se na mistrovství světa v rybníkovém hokeji hraje souběžně mužská i ženská divize. V ženské divizi reprezentuje Českou republiku jediný tým, a to dokonce v evropském kontextu, Prague Ice Ladies.

Dále se snažím co nejjasněji popsat moderní rybníkový hokej, přičemž se zaměřuji hlavně na mistrovství světa v něm. Neopomím však ani jiné velké rybníkové turnaje, které používám i jako komparaci právě se zmíněným mistrovstvím světa. V práci se zabývám pravidly rybníkového hokeje a také tím, jak se tato pravidla na různých turnajích liší. A přestože je to sport téměř neznámý, je z mé práce zřejmé, že stejně jako v klasickém ledním hokeji si i zde české a slovenské týmy vydobily nejméně jeden úspěch.

V analytické části práce se zabývám komparací klasického ledního hokeje s jeho rybníkovou verzí. Porovnání je postaveno především na vlastním pozorování, rozhovorech s hráči ledního a rybníkového hokeje, s trenéry a na vlastních zkušenostech z obou těchto sportů. Zabývám se i tím, jací hráči a hráčky hrají mistrovství světa v rybníkovém hokeji

a jaká je jejich výkonnostní minulost v klasickém ledním hokeji. Přesto že se jedná o odlišný sport s jinými pravidly, zkoumám, zda dosažená úroveň jednotlivých hráčů a hráček v klasickém ledním hokeji souvisí s úspěchy týmů na mistrovství světa v rybníkovém hokeji.

# **1 Cíl práce a Problémové otázky**

## **1.1 Cíl práce**

Hlavním cílem práce je charakterizovat mistrovství světa v rybníkovém hokeji. S tímto cílem souvisí dalších pět dílčích cílů.

- Charakterizovat rozdíly mezi mistrovstvím světa v klasickém ledním hokeji a mistrovství světa v rybníkovém hokeji.
- Zmapovat českou a slovenskou kvalifikaci na mistrovství světa v rybníkovém hokeji a charakterizovat problémy podmínek v těchto zemích.
- Porovnat výkonnosti týmů na mistrovství světa v rybníkovém hokeji.
- Charakterizovat vítězné týmy mužské divize s důrazem na podíl bývalých profesionálních hráčů ledního hokeje a jejich věku v těchto týmech.
- Porovnat výkonnost ženských týmů a charakterizovat jejich složení.

## **1.2 Problémové otázky**

1. Jaké týmy dosahují největších úspěchů na WPHC (World Pond Hockey Championship – mistrovství světa v rybníkovém hokeji)?
2. Existují rozdíly v organizaci a řízení mezi klasickým mistrovstvím světa v ledním hokeji a mistrovstvím světa v rybníkovém hokeji?
3. Jak probíhá česká a slovenská kvalifikace na WPHC a s jakými problémy se při ní setkáváme?
4. U kterých mužských týmů se setkáváme s nejvyšší úrovní výkonnosti v závislosti na podílu bývalých profesionálních hráčů a jaký je průměrný věk těchto týmů?
5. U kterých týmů v ženské kategorii se setkáváme s nejvyšší úrovní výkonnosti?

## Teoretická část

### 2 Historie ledního hokeje

Jistě není žádným překvapením, že lední hokej vznikl právě na zamrzlé vodní ploše - jezeře nebo rybníku. Jeho historie je však složitá a vede se spousta debat, kde vlastně hokej, jak ho známe v současnosti, vznikl. Prapočátek hry je potřeba hledat o několik století zpět roku 480 před Kristem. Z té doby totiž pochází řecký obraz, vystavený v národním muzeu v Aténách, na němž chlapci hrají hru s hokejkami a míčkem zvanou Keratizein.<sup>1</sup> Šlo tedy spíš o předchůdce pozemního hokeje.

Místem, které je považované za kolébku ledního hokeje je kanadská provincie Nové Skotsko. I v Kanadě se však vedly dlouhé spory o tom, zda hokej opravdu vznikl v Novém Skotsku, nebo v oblasti Montrealu v provincii Quebec. Než se dostanu do roku 1800 k ujasnění této otázky, vrátím se ještě zpátky v čase do Evropy. První známé obrazy, které zachycují muže s hokejkou na ledě, totiž vytvořili v 16. století vlámská malíři (jižní katolická větev nizozemských malířů - oblast dnešní Belgie). Zmínky o hraní s hokejkami na ledě z této doby jsou dochovány například také z Ruska či Německa.<sup>2</sup> Do Nového Skotska se ale podle mnoha zdrojů dostala hra hurley, která se hraje na trávě a dnes je známá jako hurling - irský národní sport. Hru přinesli na americký kontinent irští přistěhovalci, jedním z nich byl William Cochran, ředitel King's College School ve Windsoru N.S.. Kvůli dlouhým mrazivým zimám studenti hru hurley adaptovali na led a udělali z ní tak hurley on ice.<sup>3</sup> Hrací hole zůstaly v samých počátcích stejné - krátké dřevěné hokejky se zakulacenou čepelí, jen irský míček byl téměř ihned vyměněn za dřevěný puk. U hokejek ale také netrvalo dlouho a i ony začaly dostávat tvar téměř stejný jako mají dnes. Hra postupně získávala ustálená pravidla a proměňovala se v lední hokej.

---

<sup>1</sup> ŠTUMBAUER, J., MALEČEK, J., ŠIMBEROVÁ, D. *Odborná terminologie vybraných sportovních disciplín* [online]. Brno: Masarykova univerzita, 2013 [cit. 2020-06-12]. ISBN SBN 978-80-210-6325-9. Dostupné z: <http://www.fsps.muni.cz/emuni/data/reader/book-22/Impresum.html>

<sup>2</sup> ŠTUMBAUER, J., MALEČEK, J., ŠIMBEROVÁ, D., 2013

<sup>3</sup> VAUGHAN, G. *The Origin of Canada's Official National Winter Sport from Hurley on Ice to Ice Hockey* [online]. In: . s. 1 [cit. 2020-07-14]. Dostupné z: [https://www.irishcanadiansociety.net/Origin\\_IceHockey.pdf](https://www.irishcanadiansociety.net/Origin_IceHockey.pdf)



Studenti ve Windsoru hráli na místních jezerech, a protože hodně z nich pocházelo z Halifax-Dartmouthské oblasti, přinesli „hurley on ice“ i do těchto měst. V halifaxských novinách a dokumentech jsou z této doby zmínky o místech, kde se hurley na ledě a později už i hokej hrál nejvíce. Bylo to především na severozápadním ramenu Halifaxu, na Dartmouthských jezerech a na zamrzlých vjezdech halifaxského přístavu, které leží mezi těmito dvěma městy. Studenti hráli společně s vojáky a irskými přistěhovalci.<sup>4</sup>

Z roku 1865 se dochovala první zmínka o moderním hokeji v provincii Nový Brunšvik. Útržky z novin vypovídají o tom, že se hrálo na Lily Lake ležícím v městě Saint Johns a také ve Frederictonu, hlavním městě Nového Brunšviku. Stejně jako z Halifaxu a Dartmouthu někteří studenti King's College pocházeli i z Frederictonu a Saint Johnu, zároveň tuto oblast navštěvovali i vojáci. Ti často cestovali právě mezi pevnostmi ve Windsoru, Halifaxu a Frederictonu a tak mají stejně jako studenti velký podíl na rozšíření lední hry hurley a její transformace v téměř dnešní hokej.

Ještě předtím, než se dostal lední hokej do Quebecu, přijel se do Nového Skotska podívat novinář z amerického regionu New England. A tak se kolem roku 1859 jeho zásluhou rozšířila hra „hurley on ice“ i do provincií Massachusetts a New Hampshire. Novinář si hned po příjezdu domů do provincie New England nechal z Nového Skotska dovést všechno potřebné vybavení pro hru hurley.<sup>5</sup> Podle Briona O'Connora, autora článku On Frozen Pond: Playing Up a Hockey Legacy, se na rybníce ležícím v kampusu jedné ze škol v St. Paul N.H., hrála hurley od roku 1860.<sup>6</sup> Moderní hokej sem přinesli až o 20 let později dva kanadští studenti - George Perley z Ottawy a Arthur Whitney z Montrealu. Ale už 17. listopadu 1883, jak uvádí mnoho hokejových historiků, se na onom rybníce hrál první oficiální hokejový zápas ve Spojených státech.

Vraťme se zpět do Kanady. V roce 1872 se James George Aylwin Creighton přestěhoval po studiích na Dalhousie University v Halifaxu do Montrealu. Působil zde jako rozhodčí krasobruslení v bruslařské hale Victoria Skating Ring. A protože měl přístup na led,

---

<sup>4</sup> VAUGHAN, G. Origin overview. *The Birthplace of Hockey* [online]. 1999, , 1 [cit. 2020-07-14]. Dostupné z: <https://www.birthplaceofhockey.com/origin/overview/>

<sup>5</sup> VAUGHAN, G., 1999

<sup>6</sup> O'CONNOR, B. On Frozen Pond: Playing Up a Hockey Legacy. *New York Times* [online]. New York, 2011, 25.1.2011, **2011**(1), 4 [cit. 2020-06-12]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2011/01/26/sports/hockey/26pond.html>

dal dohromady dva hokejové týmy, které sám trénoval. Dne 3. března 1875 se v Montrealu konal první oficiální zápas v ledním hokeji mezi těmito dvěma týmy na uměle vytvořeném kluzišti Victoria Skating Rink. V roce 1877 byly vydány takzvané „Montreal Rules“, což byla nová pravidla ledního hokeje inspirovaná těmi předešlými z Nového Skotska „Halifax Hockey Club Rules“.<sup>7</sup>

Z Montrealu se hokej rozšířil do provincie Ontario. Tehdy byl generálním guvernérem Kanady Angličan Frederick Arthur Stanley známý jako Lord Stanley of Preston. Jeho dva synové hráli hokej v ottawském týmu Rideau Halls Rebels, který se skládal zejména ze senátorů. Tento tým byl předchůdcem současného týmu NHL (National Hockey League) Ottawa Senators. Celou guvernérovu rodinu fascinoval hokej, dokonce i Lady Stanley, manželka Lorda Stanleyho, působila v ottawském amatérském ženském týmu jako hráčka. Lord Stanley přišel s nápadem, že by měl vítězný tým seniorské amatérské hokejové ligy v Kanadě vyhrát pohár. A tak objednal a nechal dovézt z Anglie stříbrný pohár, který byl vysoký asi 30 centimetrů. Lorda Stanleyho tehdy stál 48,67 dolarů.<sup>8</sup> Pohár „The Dominion Hockey Challenge Cup“ poprvé vyhrál v roce 1893 tým Montreal Amateur Athletic Association, což byl stejný tým, který vyhrál vůbec první oficiální zápas v Montrealu v roce 1875.<sup>9</sup>

V roce 1893 skončila diplomatická mise Lorda Stanleyho na pozici kanadského guvernéra. Vrátil se s rodinou zpět do Anglie, kde o dva roky později jako kapitán vlastního týmu vyzval k hokejovému zápasu královskou rodinu. Zápas se odehrál na rybníce v prostorách Buckinghamského paláce a v týmu Lorda Stanleyho hráli i čtyři z jeho synů. Hokej, téměř jak ho známe dnes se tak pomalu začal dostávat i do Evropy.<sup>10</sup>

V roce 1890 se lední hokej dostal do provincie Winnipeg. Nutno podotknout, že v tu dobu se stále hrálo zejména na jezerech, rybnících, řekách, kanálech a v přístavech. Později se hra dostala do provincie Britská Kolumbie, kde kvůli klimatickým podmínkám nebylo možné hrát na přírodních kluzištech. V roce 1911 nechali legendární bratři

<sup>7</sup> VAUGHAN, G. James G. A. Creighton - Montreal. *The Birthplace of Hockey* [online]. 1999, , 1 [cit. 2020-07-14]. Dostupné z: <https://www.birthplaceofhockey.com/origin/dispelling-other-claims/jgac-montreal/>

<sup>8</sup> SYLVESTER, D. *Hockey Hoopla: The Sequel*. Newtown, USA: Rainbow Horizons Publishing, 1997. ISBN 9781553196068.

<sup>9</sup> VAUGHAN, G., 1999

<sup>10</sup> NAURIGHT, J. *Sports around the World*. California, USA: ABC - CLIO, 2012. ISBN 978-1598843002. s. 343

Frank a Lester Patrickové postavili haly Victoria Arena a Vancouver's Denman Arena. Založili novou profesionální ligu PCHA (Pacific Coast Hockey Association). Do této ligy začali stahovat hráče z Ontaria a Quebecu, kteří hráli pod organizací NHA (National Hockey Association), což byl přímý předchůdce NHL. O Stanley Cup (The Dominion Hockey Challenge Cup), který byl přejmenován po Lordu Stanleyem v roce 1908, se v této lize původně nehrálo. Až v sezóně 1914/1915 se asociace domluvily na vzájemné sérii zápasů mezi mistry obou lig. A tak v roce 1915 vyhrál poprvé Stanley Cup tým ze západní soutěže, bylo jím mužstvo Vancouver Millionaires, které v playoff porazilo tým Ottawa Senators.<sup>11</sup>

V roce 1924 soutěž PCHA zkrachovala a některé z týmů byly odkoupeny do NHL (NHL vznikla z NHA roku 1917). Například tým Victoria Cougars odkoupil Detroit, nové mužstvo se jmenovalo Detroit Cougars a později bylo přejmenováno na Detroit Red Wings. Portland Rosebuds koupilo Chicago, které od počátku neslo název Chicago Black Hawks.<sup>12</sup> V této době se už ale z přírodních kluzišť hra dostává do uměle vytvořených hokejových hal.

## 2.1 Historie ledního hokeje v Evropě

Stejně jako v Kanadě, i v Evropě se vedou debaty o tom, kdy a kde se hokej v podobě, jak ho známe dnes, hrál poprvé. Někteří hokejoví historici říkají, že se první zápas uskutečnil roku 1885 ve Svatém Mořici ve Švýcarsku mezi dvěma anglickými univerzitními týmy. Další označují za první hokejový zápas v Evropě již zmíněný duel mezi rodinou Stanleyových a královskou rodinou v roce 1895. Jiné zdroje zase za první evropské zápasy považují sérii přátelských utkání organizovanou v Paříži v 90. letech 19. století bruslařem Georgem Meaghrem z kanadského Ontaria.

Jedním z milníků v evropském hokeji je 15. květen roku 1908, kdy byla ve švýcarském Curychu založena LIGH (Ligue Internationale de Hockey sur Glace),

---

<sup>11</sup> AZPIRI, J. How the Vancouver Millionaires won the 1915 Stanley Cup and revolutionized hockey. *Globalnews.ca* [online]. 2015, 25.3.2015, , 1 [cit. 2020-07-14]. Dostupné z: <https://globalnews.ca/news/1901811/how-the-vancouver-millionaires-won-the-1915-stanley-cup-and-revolutionized-hockey/>

<sup>12</sup> HORTON, J. How the Chicago Blackhawks Took Pro Hockey From Portland: And all we got was their lousy T-shirts. *Willamette Week* [online]. 2016, 17.12.2016, , 1 [cit. 2020-07-14]. Dostupné z: <https://www.wweek.com/sports/2016/12/17/how-the-chicago-blackhawks-took-pro-hockey-from-portland/>

roku 1957 přejmenovaná na IIHF (International Ice Hockey Federation). U zrodu LIGH stála Belgie, Francie, Velká Británie a Švýcarsko.<sup>13</sup> České království a jeho Český Svaz Hockeyový, založený Emilem Procházkou v téže roce, byl do LIGH přijat 15. listopadu, ještě před schválením vlastních stanov.<sup>14</sup>

Do té doby se v českých zemích hrálo převážně lední bandy, tedy hra podobná hokeji, ale s míčkem, který se musel dopravit do soupeřovy jamky. Přesto už pronikaly informace o kanadském hokeji. V roce 1905 byli sportovci Slavie přítomni na dobříšském panství při vyprávění knížete Colloreda Mansfelda, který se vrátil z Kanady. Ostatní informace získávali sportovci ze zahraničního tisku.<sup>15</sup>

V roce 1909 se uskutečnil první mezinárodní turnaj v Evropě. Konal se 23. - 25. ledna ve Švýcarském Chamonix. Zúčastnila se ho reprezentační mužstva Anglie, Francie, Belgie, Švýcarska a Českého království. Čeští mušketýři všechny zápasy prohráli, ale přivezli si cenné zkušenosti, které mohli dále rozvíjet. Jedním z největších propagátorů kanadského hokeje v celé Evropě byl MUDr. Josef Gruss brankář českého týmu a také spoluzakladatel Českého Svazu Hockeyového. Jako první přeložil oficiální pravidla a publikoval je v časopise Sport a hry. Mimo jiné navázal dobré vztahy s kanadskými studenty z Oxfordu. Tito studenti přijali Grussovo pozvání a roku 1910 přijeli do Prahy s týmem Oxford Canadiens. Odehráli zde zápas proti Slávii a proti svazovému týmu.<sup>16</sup>

V roce 1911 už si čeští hokejisté přivezli z mistrovství Evropy zlato. Za první setkání s kanadským hokejem ovšem hráči považovali až 1. mistrovství světa v ledním hokeji roku 1920 v Antverpách, které se konalo v rámci olympijských her a zúčastnilo se ho sedm států - nově vzniklé Československo, Švédsko, Švýcarsko, Francie, Belgie, USA a Kanada. Československo se zde poprvé v historii utkalo s kanadským týmem. Někdejší reprezentant Jan Peka komentoval tento zážitek slovy: *“Ovládají perfektně brusle a na nich zejména prvky pro hru nejpotřebnější - změnu směru, brzdění, prudké vystartování, zastavení, snadno manévrují dopředu, dozadu i do stran. Jsou na bruslích doma.”*<sup>17</sup>

---

<sup>13</sup> KRUPKA, P. *Úspěchy československého ledního hokeje od jeho počátků po současnost*. Praha, 2012. Bakalářská práce. Univerzita Karlova v Praze. Vedoucí práce PaedDr. Ladislav Pokorný. str. 10.

<sup>14</sup> Historie českého hokeje. *Český hokej* [online]. , 1 [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/cesky-hokej/historie-cslh>

<sup>15</sup> KRUPKA, P. 2012, s. 11

<sup>16</sup> SÁBL, V., SIGMUND, S., GUT, K. *Knih o československém hokeji*. Praha: Olympia, 1969 s. 27-28

<sup>17</sup> VLK, G. a GUT, K. *Zlatá kniha hokeje*. Praha: Olympia, 1978. ISBN 27-020-78. s. 37

Československo na tomto mistrovství nestačilo na favority Kanadu a USA, ale přesto si odvezlo bronzovou medaili a mimo toho také další zkušenosti a přátelství s kanadským týmem. Uvedeným mistrovstvím se opět dostávám k profesionálnímu hokeji, který se už hrál jen v uměle vytvořených halách.

## 2.2 Historie ženského hokeje

Ženy zajímal hokej již od samého prvopočátku v Kanadě. I tam však panoval názor, o kterém si dovolím říci, že u nás panuje stále, tedy že hokej je sport převážně pro muže. Proto první dochované zmínky hovoří o ženách hrajících na zamrzlých jezerech s muži.

Za první pouze ženský zápas, který byl zmíněn v novinách „Ottawa Citizen“, se považuje duel ze dne 11. února 1891 na Ottawa's Rideau rink, mezi dvěma nepojmenovanými týmy. Jako první organizovaný ženský zápas se ale uvádí utkání odehrané o rok později v městě Barrie v provincii Ontario.<sup>18</sup>

Fotografie, které dokumentují čistě ženský hokej, se však datují ještě o pár let dříve. Kolem roku 1889 vznikl snímek, na kterém je zachycena Isobel Preston, dcera Lorda Stanleyho, hrající tuto hru s ostatními ženami na přírodním kluzišti Rideau Hall v Ottawě.

### Obrázek 1: Lady Isobel Stanley v bílých šatech



Zdroj: MCFARLANE, B. Proud past, bright future: one hundred years of Canadian women's hockey. Toronto: Stoddart, 1994, xvii, 206 p. ISBN 07-737-2836-8, s. 6.

Netrvalo dlouho a ženský hokej se prosadil i na univerzitách, ačkoliv s tím v tu dobu většina mužů nesouhlasila. Přes velký nesouhlas univerzitního arcibiskupa vznikl

---

<sup>18</sup> History of Female Hockey. *Www.femalehockey.ca* [online]. Canada [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <http://www.femalehockey.ca/index.htm>

v roce 1894 ženský tým na Queen's University v Kingstonu, Ontario „Love Me The Littles“ se staly jedním z prvních ženských týmů na světě. Později se tým přejmenoval na „Morning Glories“ a to zejména kvůli časům tréninků. Mužské hokejové týmy měly od jakživa přednost a tak ženy, které se musely podřídít, trénovaly v brzkých ranních hodinách v obrovské zimě. To ale v jejich entuziasmu nezastavilo. Nejen že hráčky hokej milovaly, ženské podání hokeje mělo i velkou přízeň diváků. Již v roce 1896 přihlíželo zápasu „Morning Glories“ proti „Blues and Blacks“ z Ladies College 1200 fanoušků.<sup>19</sup>

Ve stejném roce vznikly další dva významné ženské univerzitní týmy v provincii Ontario. Jedním z nich byl tým McGill University a druhým tým Ottawa Valley.

Pro herní pohodu je pochopitelně velmi podstatné oblečení hráčů. V tomto ohledu je důležité podotknout oděv, ve kterém se hokejistky na kluzišti pohybovaly. Měly na sobě dlouhé těžké sukně až ke kotníkům, kožené rukavice a svetry s roláky. Hrály bez jakýchkoliv chráničů. Z roku 1899 se dochovala kresba s názvem „A Dream of the future“ (Sen o budoucnosti), na které je vyobrazena dívka oděná v hokejovém oblečení podobajícím se tomu mužskému. Je tedy zřejmé, že dlouhé sukně nemohly být pohodlné ani příliš vyhovující.

---

<sup>19</sup> HOAG, D., Old Time Hockey Rebels: The "Love Me The Littles" of Queens University. *SB Nation: On The Forecheck* [online]. 12.9.2012, , 1 [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.ontheforecheck.com/2012/8/26/3270164/womens-hockey-history-queens-university-hall-of-fame>

## Obrázek 2: Dream of future



Zdroj: DANTON, P. Illustration of female ice hockey player, In FARRELL, A. *Hockey: Canada's Royal Winter Game*. Montreal: C.R. Corneil Printer, 1899. ISBN 978-1985216648.

Ženský hokej se stejně jako ten mužský rozvíjel směrem na západ. Vznikaly jak týmy univerzitní, tak klubové. V centrální Kanadě převládaly týmy univerzitní a naopak na západě ty klubové.<sup>20</sup> Problémem ženských týmů bylo hledání soupeřek. Ženy mnohdy musely na zápasy cestovat velmi daleko, což bylo náročné nejen časově, ale i finančně. V provincii Ontario proto proti sobě hrály týmy univerzitní s klubovými. V sezóně 1908 - 1909 získalo družstvo University of Toronto trofej „Inter College Ice Hockey Cup“. Tři univerzitní týmy (University of Toronto, McGill University a Queen's University) dokonce v roce 1922 vytvořily samostatnou ligu, kde se hrálo o pohár Beattie Ramsey.<sup>21</sup>

Posuňme se ale z Ontaria na východ do provincie Quebec. Zde totiž vznikla samostatná liga mnohem dříve. Psal se rok 1915, kdy ženy převzaly v této hře dominanci. Jedním z důvodů byl odchod mnoha mužů do bojů první světové války. První zápas The Eastern Ladies Hockey League, známé také jako La Ligue du hockey des dames de Montréal, se konal 13. prosince téhož roku a podle Bruce Yaccata, autora článku „All The Rage“: Women Hockey in Central Canada 1915-1920, prohlásil George Kennedy, generální manažer

<sup>20</sup> MARKOVÁ, M. *Počátky ženského ledního hokeje na Kladně*. Praha, 2013. Diplomová práce. Univerzita Karlova v Praze. Vedoucí práce Mgr. et Mgr. Jaroslav Vaňous. s. 17

<sup>21</sup> MARKOVÁ, M. 2013, s. 17



slavných Montreal Canadiens: „Tyto hokejistky jsou nyní žádanější, než kdokoliv jiný ve městě. Polovina z mých kluků by v té lize nemohla hrát“<sup>22</sup> A žádané byly i proto, že hokej hrály se všim všudy podle mužských pravidel, to znamená, že nechyběla ani hra do těla. Další zajímavostí je skutečnost, že se nejednalo o univerzitní družstva, ale týmy složené z pracujících žen střední třídy. Liga složená ze čtyř týmů: „The Westerns“, „Maisonneuves“, „North End Stanleys“ a „Telegraph“ se po válce rozpadla.

Stejně jako se mužský hokej dostal z Kanady do USA, u ženského tomu nebylo jinak. První mezinárodní turnaj v ženském hokeji byl dokonce uspořádán v USA, stalo se tak roku 1916 ve městě Cleavland ve státě Ohio.

V Kanadě byl v té době přírůstek nových týmů a rozvoj ledního hokeje markantnější. V roce 1922 vznikla organizace Ontario Ladies Hockey Association. Na západě Kanady rovněž vznikaly nové týmy a dokonce stejně brzy jako v centrální Kanadě, šlo ale především o družstva klubová.

Roku 1900 byl v Britské Kolumbii založen legendární tým „Rossland Ladies“. Tehdy neměly ženy ještě ani voličské právo a právě hráčky „Rossland Ladies“ se hodně zasazovaly o ženskou rovnoprávnost. Každoročně se účastnily Rosslandského zimního karnevalu<sup>23</sup> a jen vstupenka na tuto akci nebyla nejlevnější záležitostí. V roce 1900 se „Rossland Ladies“ poprvé staly mistryněmi Britské Kolumbie, když na karnevalu porazily tým z města Nelson. Od této doby se staly na dlouhých 17 let neporaženými. Když v roce 1911 vyhrály turnaj, který nesl název „Ladies Championship of the World“, staly se prvními mistryněmi světa. Tehdy porazily tým „Grand Forks“, s nímž pak utrpěly jedinou porážku v historii klubu až v roce 1917. Tým fungoval až do roku 1918, kdy ho porazila španělská chřipka.<sup>24</sup>

---

<sup>22</sup> YACCATO, B. "All the Rage": Women's Hockey in Central Canada 1915–1920. *The Canadian Encyclopedia* [online]. 2013, 9.12.2013, **2013**, 1 [cit. 2020-06-12]. Dostupné z: <https://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/all-the-rage-womens-hockey-in-central-canada-19151920>

<sup>23</sup> Zimní karnevaly jsou akce, které se historicky konaly v oblastech, kde byla dlouhá a tuhá zima, tedy především v Kanadě, na Sibiři, ve Švédsku apod. Během těchto festivalů se provozovaly typicky zimní sporty například lední hokej, ježdění na psím spřežení a lyžování. Stavěly se také ledové i sněhové sochy a budovy. Jedním z nejznámějších zimních karnevalů, který se dodnes koná, je Québec Winter Carnival.

<sup>24</sup> 1900-18 Rossland Ladies Ice Hockey Team. *BC Sports Hall of Fame Sports Hall of Fame* [online]. Vancouver, 2018 [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: [https://bcsportshall.com/honoured\\_member/1900-18-rossland-ladies-ice-hockey-team/](https://bcsportshall.com/honoured_member/1900-18-rossland-ladies-ice-hockey-team/)

Kvůli této smrtelné nemoci se například nedohrála ani sezóna mužské NHL.<sup>25</sup>

**Obrázek 3: The Rossland Ladies, fotografie z BC Sports Hall of Fame ve Vancouveru**



Zdroj: Vlastní, 2019.

Dalším zimním karnevalem, který se odehrával na západě Kanady, byl Banff Winter Carnival, jenž postupně převzal prvenství v popularitě od Rosslandského karnevalu. Zajímavostí je, že ženský hokej byl na této akci zcela prioritní a sjížděly se sem i týmy ze vzdálenějších částí Kanady. Vítězky turnaje získaly „the Alpine Cup“ a staly se mistry provincií Alberta. Některé zdroje označují vítězný tým jako mistryně západní Kanady a to nejspíš kvůli skutečnosti, že všechny týmy účastníci se karnevalu nebyly z Alberta. Za zmínku jistě stojí tým „Vancouver Amazons“, který vlastnil Frank Patrick stejně jako mužský tým „Vancouver Millionaires“.

Jak jsem již zmínila v kapitole o historii ledního hokeje, o rozvoj tohoto sportu v Britské Kolumbii se zasadili bratři Patrickové, kteří zde také nechali postavit první dvě hokejové haly. Frank Patrick mimo jiné uspořádal v roce 1921 mezinárodní turnaj, kterého se

<sup>25</sup> LACINA, J. Zapomenutý příběh španělské chřipky: Smrt během finále, Stanley Cup bez vítěze. *Nhl.cz* [online]. 2.4.2020, , 1 [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <http://nhl.cz/zapomenuty-pribeh-spanelske-chripky-smrt-behem-finale-stanley-cup-bez-viteze/5020996>

účastnily jeho „Vancouver Amazons“, dále „Victoria Kewpies“ a americké „Seattle Vamps“. V tomto turnaji zůstaly Amazonky neporažené, ovšem zimní karneval v Banffu dokázaly vyhrát pouze jednou, a to v roce 1922.<sup>26</sup>

Dalším ženským uskupením, které stojí za zmínku, jsou „Preston Rivulettes“, působící v Ladies Ontario Hockey Association od roku 1930. Rok po svém debutu poprvé vyhrály a jejich dominance trvala až do roku 1940, kdy se asociace rozpadla. Rozpadat se začaly i ženské týmy napříč Kanadou a USA.<sup>27</sup> Za druhé světové války upadl ženský hokej téměř v zapomnění. Opětovný nárůst počtu hráček a zpopularizování hry přišlo daleko později, až kolem 70. let 20. století, kdy se mimo jiné začíná mluvit i o evropském ženském hokeji. Mnohé zdroje označují za důvod rozpadu ženského hokeje ekonomickou krizi a válku.<sup>28</sup> Pravdou však je, že hokej se už v té době hrál téměř výhradně v halách a mužské podání hry převálcovalo svojí popularitou hru ženskou. S tím souviselo také upřednostňování ledů pro muže, takže se ženy rychle dostávaly do pozadí.

---

<sup>26</sup> NORTON, W. *Women On Ice: The Early Years of Women's Hockey in Western Canada*. Vancouver: Ronsdale Press, 2009. ISBN 978-1-55380-073-6. s. 51-52

<sup>27</sup> CUETO, E. The History Of Women's Ice Hockey Is Long & Full Of Even Longer Skirts - Here's What The Sport Used To Look Like. *Bustle* [online]. 2015, 8.8.2015, **2015**(1), 1 [cit. 2020-06-12]. Dostupné z: <https://www.bustle.com/articles/115804-the-history-of-womens-ice-hockey-is-long-full-of-even-longer-skirts-heres>

<sup>28</sup> YACCATO, B. "All the Rage". 2013

**Obrázek 4: Ženy hrající lední hokej v plavkách. Minneapolis, MN, 24. ledna 1925**



Zdroj: <https://www.flickr.com/photos/nationalarchief/4275596249/in/album-72157623213953992/>

### **2.2.1 Historie ženského hokeje v Československu a v České republice**

Ani u nás, ani v celé Evropě se nedochovaly zmínky o ženských týmech hrajících na přírodních plochách. První ženské týmy se v Evropě začaly formovat až koncem 70. let 20. století. Mezi prvními zeměmi bylo: Švédsko, Finsko a Německo. V Československu začaly vznikat první oddíly ženského hokeje až v druhé polovině 80. let. První oficiální ženský tým v Československu - „Berounské Amazonky“ - založil ve středočeském Berouně Václav Roztočil, který mimo jiné trénuje nástupnické „Berounské lvice“ dodnes. Tehdy však působil jako trenér mužstva Lokomotivy Beroun. Když se roku 1984 vydala Lokomotiva Beroun na zájezd do Německé spolkové republiky, staraly se o celý tým tamní hostesky, mimo jiné také hráčky ledního hokeje. Václav Roztočil v diplomové práci Marie Markové líčí, jak po návratu do Československa obdržel berounský klub žádost o sestavení ženského hokejového týmu, který by si zahrál přátelské utkání proti hokejistkám z Kolína nad Rýnem. <sup>29</sup> *„Tehdejší vedení klubu se nad textem dopisu pouze pousmálo a všichni konstatovali, že se pravděpodobně děvčata z Německa spletla, že pravděpodobně chtěla hrát hokej*

<sup>29</sup> MARKOVÁ, M. 2013.s. 26

*pozemní. Já jsem ale cítil povinnost dopis důkladně přečíst a zjistil jsem, že opravdu chtějí hrát ten náš „mužský“ lední hokej a vzhledem k tomu, že se o nás při pobytu v Německu tak vzorně staraly, řekl jsem si, že se pokusím pro ně nějakého soupeře získat. Následující den jsem zajel do Prahy na sekretariát ČSSLH, kde jsem v jednání s generálním sekretářem a předsedou svazu, známým Karlem Gutem, hledal informace, zda u nás v nějakém městě hrají dívky lední hokej. Tito vysocí funkcionáři se mi vysmáli a žádnou informaci mi nepodali. ... Když jsem ani po několika telefonátech do známých hokejových měst nezjistil nic o tom, že by někdo na tamním zimáku hrál dívčí hokej, musel jsem udělat zásadní rozhodnutí - a to znělo takto: Do příjezdu hokejistek z Kolína nad Rýnem k nám do Prahy, musím vyrobit soupeřky pro zkušené hokejistky z Německa.“<sup>30</sup>*

Roztočilovi se podařilo dát dohromady 25 hráček na zápas proti německým HC Bergish Gladbach. Ten se odehrál roku 1985 a vyhrály ho tehdejší Berounské Amazonky 2:1, ovšem za pomoci 11letého brankáře. V dalším roce přibýlo nejméně šest nových ženských týmů do zatím neoficiální ženské ligy. Oficiální ženská soutěž vznikla posléze pod hlavičkou Československého svazu ledního hokeje až roku 1991.

Berounský tým se pyšní nejedním prvenstvím v ženském hokeji. Jedno z posledních se týká mistrovství světa v rybníkovém hokeji (WPHC - World Pond Hockey Championship). V Kanadě Českou republiku reprezentoval v letech 2019 a 2020 pětičlenný tým, z něhož byly čtyři hráčky Berounských lvic (Eva Adamová, Magdaléna Genčevová, Marina Hužvárová a Jana Vacková).

Jako historicky první český a zároveň i evropský ženský tým se do kanadského města Plaster Rock vydala na mistrovství světa v rybníkovém hokeji 2019 a po sléze i v roce následujícím sestava „Prague Ice Ladies“. Česká ženská sestava na mistrovství světa v rybníkovém hokeji 2019 a 2020 bojovala ve složení Marina Hužvárová, Jana Vacková, Eva Adamová, Magdaléna Genčevová a Magdaléna Charvátová.

Když jsem dostala možnost sestavit tým na mistrovství světa v rybníkovém hokeji, šla jsem na jistotu za hokejistkami, které dobře znám. Proto jsem vybírala mezi svými spoluhráčkami z Berounských lvic. Jako první jsem oslovila Janu Vackovou a spolu jsme dále rozmýšlely, koho do týmu přidáme. Kvůli různým omezením jsme neměli výběr úplně jednoduchý. Hráčky na uvedené mistrovství světa musejí být starší 19 let, ovšem asi nejpodstatnější bariéru představuje finanční nákladnost účasti. Český svaz rybníkového

---

<sup>30</sup> ROZTOČIL, V. In MARKOVÁ, M. 2013.s.27



hokeje nepatří pod ČSLH (Český svaz ledního hokeje), a tak si týmy musejí platit veškeré náklady ze svého. Mužské týmy z České republiky a Slovenska mají menší výhodu v tom, že hrají kvalifikaci o postup do Kanady. Vítězné mužstvo má zájezd do Kanady proplacený. Týmy umístěné na druhém až šestém místě získají zadarmo startovné v Kanadě. Ženské týmy takovou možnost bohužel nemají. K tomu se ale dostanu v dalších kapitolách.

Prague Ice Ladies tvoří hráčky již zmíněných Berounských lvic Eva Adamová, Magdaléna Gečevová. Marina Hužvárová (autorka této diplomové práce) a Jana Vacková, pětičlenný kádr uzavírá Magdaléna Charvátová, moje bývalá spoluhráčka z týmu Kladna, ve kterém jsem působila po velkou část mé hráčské kariéry.

**Obrázek 5: Hráčky týmu Berounské lvice na WPHC v kanadském městečku Plaster Rock**

**Zleva: Magdaléna Gečevová, Marina Hužvárová, Jana Vacková, Eva Adamová.**



Zdroj: Vlastní, 2019.

### 3 Historie mistrovství světa v rybníkovém hokeji

World Pond Hockey Championship (WPHC) se od roku 2002 tradičně koná na jezeře Roulston v kanadském městečku Plaster Rock v provincii Nový Brunšvik. Přestože v současnosti existuje v Kanadě, USA i Evropě mnoho turnajů v rybníkovém hokeji, WPHC je jediný, který může používat název mistrovství světa. To zejména z důvodu, že se jedná o největší rybníkový turnaj na světě, kde se opravdu setkávají týmy z celého světa. Navíc také proto, že bylo WPHC úplně první akcí tohoto typu. Důležitá je i skutečnost, že WPHC má rovněž svou dámskou divizi, která se premiérově uskutečnila v roce 2012.<sup>31</sup>

Důvod uspořádání prvních ročníků mistrovství v Plaster Rocku byl veskrze pragmatický: účelem bylo vydělat peníze na výstavbu místního zimního stadionu a rekreačního areálu. Jeden z obyvatel města v dokumentu Matúše Kočiše nazvaném - MS v rybníkovém hokeji 2019 o mistrovství světa říká: „Je to velký přínos pro komunitu. Město pomalu umíralo a je dobře, že se do něj vrátí peníze.“<sup>32</sup> Trvalo necelých pět let a v Plaster Rocku stál zimní stadion s rekreačním centrem nesoucí název Tobique-Plex facility pro lidi z regionu Tobique Valley rozléhajícím se podél stejnojmenné řeky.<sup>33</sup> Mistrovství tým ale neskončilo, ba naopak nabývalo na popularitě a těšilo se příjezdu nových týmů nejen z Kanady a USA. Události se totiž podařilo vdechnout neopakovatelnou atmosféru, sport se zde vrací do jeho originální a čisté podoby. Nenajdete zde žádné vyhřáté kabiny, týmy se před zápasem přezouvají do bruslí na své lavičce umístěné za sněžným mantinelem kousek vedle branky. Hráči sundají bundy, všechno nechají na lavičce a mohou hrát. Tak jako to chodilo kdysi i v Česku a na Slovensku, když zamrzaly vodní plochy. Věci se tehdy hodily na hromadu a šel se hrát hokej až do tmy. I to je podle mého názoru jeden z hlavních důvodů, proč WPHC láká čím dál více týmů z České republiky a Slovenska. Na rozdíl od nás je to v Kanadě a některých státech USA stále možné, protože mnoho rodin si na zahradě za domem v zimě vyrábí malou ledovou plochu. U nás tomu tak už dávno není, a to nejenom kvůli klimatickým změnám. Možná i proto přijíždí do Plaster Rocku mnoho hokejových nadšenců,

---

<sup>31</sup> BRAUN, D. Rozhovor, 14.2.2020

<sup>32</sup> KOČIŠ, M. *Power of Czechoslovakia: Dokument o světovém šampionátu v rybníkovém hokeji*. Česká televize, 2019.

<sup>33</sup> Plaster Rock. *Mynewbrunswick.ca* [online]. N.B., 2016, 27.5.2016 [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://mynewbrunswick.ca/plaster-rock/>

aby si takové časy mohli připomenout. Akce ovšem neznamena jen zábavu, která je sice tím hlavním, co zde hráči zažijí, ale stále se jedná o regulární mistrovství světa. Slovenský hokejista David Dižkanec z bratislavského týmu Frosty Shots, který se v roce 2019 a 2020 stal vicemistrem světa, když se na WPHC umístil na druhém místě, komentoval rybníkový hokej následovně: *„Na rybníku moc nehrajeme, občas v zimě, když se s kamarády domluvíme, ale většinou se nesejdeme. Když se to ale podaří, je to vždycky o zábavě. Celkově je rybník jiná forma hokeje a pro stále aktivní i bývalé hokejisty svým způsobem zábavnější z toho důvodu, že tu nejsou tak striktní pravidla jako v klasickém ledním hokeji, tím pádem se hra spojí i se zábavou. Protože, že se hraje na rybníce, kde si akorát obujete brusle a rukavice, nezabere to tolik času mimo led. Co se však týče Plaster Rocku, tam už je to přeci jenom jiné. Jedná se o turnaj, kde už na přípravě záleží, už se to bere jinak než klasický rybníkový hokej. Sice je stále hlavní zábava, ale už o něco bojujete a chcete vyhrát, takže na to musíte být připraveni.“*<sup>34</sup>

Z vlastní zkušenosti z uvedeného mistrovství světa musím souhlasit, že je to trochu jiné, než když jsme jako děti chodily hrát na Kyjský rybník v Praze. Jak už bylo řečeno, ačkoliv záleží především na atmosféře, přátelství a nostalgii, hokejisté a hokejistky přeci jen jedou do Kanady, aby dosáhli co nejlepšího výsledku. S tím souvisí všechno kolem, příprava, taktika, zodpovědnost, ale také např. i tréna. Na mistrovství jezdí týmy bez trenérů, tudíž veškerá zodpovědnost, přístup, ale i seberegulace při životosprávě spočívá přímo na jednotlivých hráčích. Pro evropské týmy je navíc účast na mistrovství světa ve velmi vzdálené lokalitě natolik finančně, organizačně, logisticky i časově náročná, že ke svému startu přistupují mnohem profesionálněji než jejich zámořští kolegové.

Historicky prvního ročníku v roce 2002 se zúčastnilo 40 týmů ze dvou zemí. Většina kanadských mužstev pocházela z provincií Nový Brunšvik, Nové Skotsko a z Ostrova prince Edwarda. Americké týmy přijely ze sousedního státu Main.

Aktuálně se účast pohybuje okolo 120 týmů z celého světa, mezi nimi bývá ke dvěma desítkám ženských týmů. Stále silně převažuje účast z Kanady a to zejména v dámské divizi ve které byly například v roce 2019 pouhé dva týmy z USA, patnáct týmů kanadských a historicky poprvé se mistrovství účastnil tým Prague Ice Ladies z Evropy.

---

<sup>34</sup> DIŠKANEC, D. Rozhovor, 28. 2. 2020



Akce se každoročně koná druhý víkend v únoru. Mistrovství světa začíná ve čtvrtek slavnostním ceremoniálem, po kterém následují první zápasy. Zahajovací ceremoniál se odehrává na již zmíněném zimním stadionu. Poté se hráči odeberou slavnostním průvodem na jezero Roulston, kde jsou znovu přivítáni diváky.

Hokejová klání se odehrávají na již zmíněném roulstonském jezeře, jehož plocha je rozdělena na 20 hřišť o rozměru 42,5 x 21 m. Jednotlivé herní plochy jsou od sebe odděleny sněžnými mantinely, navršenými asi do výšky 70 cm, branky jsou široké stejně jako klasické hokejové, tedy 1,83 m, ale na výšku mají pouze 30 cm.<sup>35</sup> Během turnaje odehraje každý tým nejméně pět zápasů, hraje se simultánně na všech plochách. V zahajovacím dni hrají všechny týmy jeden večerní zápas, v pátek a v sobotu se hrají dva zápasy a v neděli hrají ty týmy, které postoupily do play-off. Vítězný tým vyhrává dřevěný putovní pohár Dobré vůle (The Good Will Cup). Autorem této rybníkové verze Stanley Cupu je místní umělec Ab Beaulieu.<sup>36</sup>

Mistrovský titul získalo nejvíce týmů z Kanady. The Acadian Boys mají dokonce prvenství v počtu získaných titulů za sebou. Mají jich celkem pět a vyhráli je v letech 2013 - 2017, dalšími kanadskými týmy, které mistrovství vyhrály, jsou: Tobique Puckers - rok 2002 (první ročník), Progressive Planning - rok 2003, Hilltop Budweisers - rok 2012. Poslední ročník WPHC 2020 vybojoval pohár zpět do Kanady tým Doiron Sport Aces.

---

<sup>35</sup> MCGRATH, C. Pond and a Puck Are Enough for Hockey Purists. *New York Times* [online]. New York, 2014, 12.2.2014, , 1 [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2004/02/12/sports/pond-and-a-puck-are-enough-for-hockey-purists.html>

<sup>36</sup> MCGRATH, C. 2014.

V letech 2004-2007 převzal nadvládu na mistrovství světa tým z USA - Boston Dangers, který se tak se čtyřmi zlatými medailemi zařadil za tým The Acadian Boys v počtu vyhraných titulů za sebou. Druhým americkým týmem, který dokázal WPHC vyhrát v letech 2010 - 2011 je tým New York Boars.<sup>37</sup>

Česká republika získala pohár v roce 2018, když ho při svém debutu vybojoval tým Staých pušek ze Žďáru nad Sázavou. I v nadcházejícím ročníku pohár zůstal Čechům, když se o něj ve finále utkali Captains Náměšť z Náměště nad Oslavou s bratislavskými Frosty Shots. Z vypjatého zápasu, jehož skóre se lišilo pouze jediným gólem, odcházel slovenský tým poražený a znamená to pro něj, že je již dvojnásobným vicemistrem světa v rybníkovém hokeji. V roce 2020 se hokejisté Frosty Shots střetli ve finále s výše zmíněným týmem Doiron Sport Aces z kanadského města Saint John. Osobně mohu říct, že finále roku 2020 mělo mnohem jasnější průběh a Kanadčané si za vítězstvím tvrdě šli.

V ženské divizi je to s analýzou výsledků složitější. Podle hlavního organizátora Danyho Brauna se dámská skupina hraje od roku 2012, nicméně výsledky jsou těžko dohledatelné.<sup>38</sup> Z vlastní účasti na WPHC tedy mohu konstatovat, že ročník 2019 vyhrál tým The Bras z města Grand Falls, které leží v Novém Brunšviku. Ve finále se utkal s dalším kanadským týmem nesoucím název The Eh Team z Halifaxu, Nového Skotska. The Eh Tým vyřadil ve čtvrtfinále roku 2020 český tým Prague Ice Ladies. V tomto roce vyhrály ženskou divizi opět hokejistky The Bras z Grand Falls a jejich finálovými soupeřkami byly hráčky týmu Roys Trucking. The Roy's Trucking mimo jiné vyřadily Prague Ice Ladies ve čtvrtfinále o rok dříve - 2019.

---

<sup>37</sup> Světový žebříček mistrovství světa v rybníkovém hokeji. *Hokejovysen.cz* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.hokejovysen.cz/svetovyzebricek/>

<sup>38</sup> BRAUN, D. Rozhovor, 14.2.2020

## Obrázek 6: Roulston Lake

Zleva: Pohled na jedno z hřišť na WPHC 2019.

Zprava: the Good Will Cup - dřevěný pohár Dobré vůle a jeho miniatury, které získá každý hráč z vítězného týmu.



Zdroj: Vlastní, 2019.

### 3.1 Plaster Rock dějiště WPHC

Městečko Plaster Rock leží v provincii Nový Brunšvik, která patří mezi kanadské pobřežní provincie (the Maritimes) spolu s Novým Skotskem a Ostrovem Prince Edwarda. Jak už jsem zmínila na začátku mé práce, Nové Skotsko je kolébkou ledního hokeje, a protože Nový Brunšvik leží hned vedle, není divu, že se sem hokej dostal vzápětí. Ba dokonce v oblasti Nového Brunšviku, jež je jedinou oficiálně dvojjazyčnou kanadskou provincií (používá se zde jako úřední jazyk angličtina i francouzština), žili indiáni kmene Mi'kmaw, kteří byli proslaveni výrobou hokejek a dřevěných puků<sup>39</sup>.

Plaster Rock leží na řece Tobique v oblasti Victoria County. V roce 1881 se zde jako první usídlil Hezekiah Day a jeho dva bratři. Právě on pojmenoval město podle sádrovcové skály ležící na druhé straně řeky Tobique. Další přistěhovalci dorazili o rok

---

<sup>39</sup>ELLISON, J., ANDERSON, J. *Hockey: Challenging Canada's Game - Au-delà du sport national*. Ottawa: Ottawa Press. ISBN 0776626000. str. 51

později, byli jimi manželé Ridgewellovi.<sup>40</sup> Jako třetí se přistěhoval David Roulston a jeho rodina z Irska. Už samo jméno napovídá původ názvu místního jezera Roulston, na kterém každoročně probíhá mistrovství světa v rybníkovém hokeji.

Stejně jako rozloha roulstonského jezera není nikterak velká, rozloha města je na tom podobně. Plaster Rock má přibližně 1500 obyvatel, z čehož vyplývá problém s ubytováním všech týmů. Každoročně se WPHC účastní na 120 týmů, avšak Plaster Rock disponuje pouze jedním malým hotelem. Několik týmů se může ubytovat u dobrovolníků, kteří uvolní své pokoje nebo části domů, ostatní týmy jsou odkázány na ubytování mimo město. Některá družstva musí bydlet dokonce až ve městě Grand Falls, které je vzdáleno asi 45 minut jízdy autem. Problém vzdáleností a skutečnosti, že se většina týmů chce večer setkat v zábavním stanu, je vyřešen takzvanými „shuttle buses“, tedy dodávkami, které do zavření stanu rozvázejí týmy zpět na jejich ubytování. To znamená, že poslední odvoz vyjíždí hodinu po půlnoci. *„My jsme tuto situaci nemusely nikdy řešit, protože jsme vždy ubytované v Plaster Rocku na jezero i do zábavního stanu to máme kousek pěšky. Ale věřím, že pro týmy, které jsou ubytované daleko, to musí být nepohodlné.“* Říká Vacková.<sup>41</sup>

Jak už jsem zmínila, rozloha města není veliká a s tím se samozřejmě pojí i možnosti stravování. Ve městě jsou pouze dvě restaurace. V zábavním stanu u jezera, ve kterém se dá také stravovat, ovšem tamní jídlo jistě nekoresponduje s potřebnými nutričními na sportovním turnaji. Co se týče restaurací, taky si nemůžete být vždy jisti, že se najíte. *„V roce 2019, tedy při našem prvním ročníku na WPHC jsme se do Plaster Rocku dostaly asi v pět hodin ráno poté, co Marina řídila 10 hodin z Montrealu ve sněžné bouři. Všechny jsme byly tak unavené, že jsme po ubytování hned usnuly. Ráno nás ovšem vzbudil hlad, tak jsme se vydaly do města, že se někde najíme. Zjistily jsme, že město je opravdu maličké a tak jsme zamířily do jedné ze dvou restaurací. Tam nás ovšem paní nemile překvapila, když nám oznámila, že se u ní nenajíme, protože kuchařka kvůli sněžné bouři přijet nemůže.“* Vzpomíná Jana Vacková.<sup>42</sup> Většina českých a slovenských týmů si tedy vaří jídla sama. Ve městě je jeden supermarket, kde nakupují suroviny všechny týmy ubytované v Plaster Rocku. Během WPHC zde platí pravidlo, že když hráči přijdou do obchodu v dresech, neplatí taxy. Magdaléna Genčevová z týmu Prague Ice Ladies komentuje

<sup>40</sup> PLASTER ROCK. *My New Brunswick* [online]. 2016, 27.5.2016, 2016(1), 1 [cit. 2020-06-12]. Dostupné z: <https://mynewbrunswick.ca/plaster-rock/>

<sup>41</sup> VACKOVÁ, J. Rozhovor, 20. 4. 2020

<sup>42</sup> VACKOVÁ, J. Rozhovor, 20. 4. 2020

stravování na mistrovství světa v rybníkovém hokeji takto: „První rok jsme se na WPHC ve vaření střídali s hráči z týmu Ostrava Capitals, jednou vařili oni, po druhé my. Nikdo z nás neměl chuť na kanadská jídla a náš přístup k turnaji byl zodpovědný, i co se jídla týče. Proto jsme se každý den ráno dohodli, co budeme jíst k obědu a k večeři, a to se pak připravilo. Vařili jsme lehká jídla, většina z nás už zažila spoustu hokejových, či jiných sportovních turnajů předtím, takže jsme zhruba věděli, jaká jídla bychom si asi měli vařit, abychom se na zápasy cítili dobře.“<sup>43</sup>

Samo město, které je dějištěm mistrovství světa v rybníkovém hokeji komentuje Jana Vacková z týmu Prague Ice Ladies takto: „Když se k Plaster Rocku blížíte, víte to, aniž byste zahlédli jakékoliv silniční značení. Už z dálky totiž voní dřevo.“<sup>44</sup> Téměř od samého vzniku města se zde zpracovávalo dřevo. V roce 1896 byla na opačném břehu řeky postavena velká pila, kterou v roce 1901 odkoupil Donald Fraser. Podle tohoto muže je pojmenovaná základní škola v Plaster Rocku, Donald Fraser Memorial School, která sehrává při WPHC důležitou úlohu. Celé město žije druhý víkend v únoru rybníkovým hokejem a děti ze základní školy na tom nejsou jinak. Každý hokejový tým dostane při zápisu na turnaj obálku obsahující obrázky a přání od dětí, aby se týmu dařilo. Mnoho žáků chodí sledovat zápasy mistrovství a děti pomáhají také například při úvodním ceremoniálu, když uvádějí účastníky z různých států a nosí jejich vlajky. Hráči mají na oplátku možnost odvděčit se dětem návštěvou školy. České hokejistky Prague Ice Ladies nepromeškaly příležitost propagovat tímto způsobem mezi kanadskými dětmi Evropu, Česko a český hokej. Do Donald Fraser Memorial School zavítaly 14. 2. 2020, aby žákům představily Českou republiku, odpověděly na mnoho otázek o naší zemi a nakonec zde sehrály exhibiční zápas proti místním školákům. Hráči tedy mohou nejen bavit a plnit své hráčské povinnosti, ale mohou také rozšiřovat obzory dětem, pro které jsou Česká republika nebo Slovensko stejně neznámé, jako pro většinu Čechů a Slováků provincie Nový Brunšvik. Přesto, že je WPHC amatérskou záležitostí, děti se k hráčům chovají jako k profesionálům. A tak i hráčky českého týmu při návštěvě Fraserovy základní školy rozdaly ne jeden podpis. „Navštívit zdejší školu jsme braly s holkami trochu jako povinnost. Za prvé jsem povoláním učitelka na základní škole, Marina Hužvárová studuje Pedagogickou fakultu UK a Jana Vacková například učí děti z prvního stupně bruslit, takže většina z našeho týmu má vztah k dětem. A za druhé celé mistrovství v rybníkovém

---

<sup>43</sup> GENČEVOVÁ, M. Rozhovor, 8. 4. 2020

<sup>44</sup> VACKOVÁ, J. Rozhovor, 20. 4. 2020

*hokeji stojí na dobrovolnících. Pozorovatelé na zápasech jsou dobrovolníci, stejně jako lidé, kteří připravují jezero před a během turnaje. Řekly jsme si, že by od nás bylo hezké se nějakým způsobem odvděčit. Do školy jsme přinesly malé dárečky v podobě samolepek s naším týmovým logem. S dětmi jsme si zahrály zápas v tělocvičně a to že by chtěly po zápase podpisy a fotky s námi nás ani ve snu nenapadlo. Ředitelka školy a učitelky nám před odchodem srdečně děkovaly, že jsme je navštívily. Mohu s klidným svědomím za celý tým Prague Ice Ladies říct, že nás opravdu potěšilo, udělat někomu takovou radost. A jsme rády, že jsme se mohly alespoň trochu odvděčit za tvrdou práci, kterou dobrovolníci na turnaji odvádějí,*“ dodává Magdaléna Genčevová.<sup>45</sup>

Dalším důležitým místem během turnaje je informační středisko vedle zimního stadionu. V něm má kancelář hlavní pořadatel mistrovství světa v rybníkovém hokeji Danny Braun, zároveň je to místo registrace všech týmů do turnaje. Středisko je otevřené během hrací doby každý den. Každý se tam může jít ohřát, posedět, nebo si popovídat s hráči z ostatních týmů.

Na okraji města, když přijíždíte podél řeky Tobique z města Perth, stojí nemocnice. Ačkoliv je Plaster Rock maličký, nemocnice je během WPHC hojně využívána. Mistrovství světa v rybníkovém hokeji se nehraje v kompletní výstroji a skutečnost, že většina týmů hraje i bez hokejových helem, zvyšuje tamním lékařům počet pacientů. *„Nikdy nevíte, jak se puk zachová, když se odrazí třeba o tyčku branky, nebo když vám sjede po hokejce. Občas můžete spadnout a také neohlídáte, kam při pádu hokejkou máchnete, takže zranění jsou většinou z takových důvodů, ne že by někdo chtěl někoho zranit úmyslně. My si s holkami řekly, že taková zranění riskovat nechceme, a tak hrajeme v helmách,*“ dodává Vacková.<sup>46</sup>

---

<sup>45</sup> GENČEVOVÁ, M. Rozhovor, 8. 4. 2020

<sup>46</sup> VACKOVÁ, J. Rozhovor, 20. 4. 2020

## **3.2 Pravidla mistrovství světa v rybníkovém hokeji**

Tato pravidla jsou závazná pouze pro WPHC, ostatní turnaje v rybníkovém hokeji se mohou svými pravidly lišit.

### **3.2.1 Herní plocha**

WPHC se každoročně hraje na jezeře Roulston, na němž je připravených 23 herních ploch o rozměrech 42,5 x 21 m. Jednotlivá hřiště jsou od sebe oddělena sněžnými mantinely, které se nahrnují do výšky asi 70 cm. Brána má pouze 30 cm na výšku, čímž se eliminují střely vzduchem. Ty by byly nebezpečné jak pro diváky, tak i pro hráče, kteří na rybníce nejsou vybaveni kompletní hokejovou výstrojí. Šířka brány je stejná jako u klasického hokeje, tedy 1,83 m. Brána je zasazena mezi sněžnými mantinely, takže na WPHC za ni hráči nemohou jezdit. Hřiště není rozděleno na pásma, což znamená, že se nepíská ofsajd, čili postavení mimo hru, ani zakázané uvolnění. Hráč tedy může při hře klidně stát před soupeřovou brankou, i když se hraje na jeho polovině.

### **3.2.2 Týmy a hra**

Tým se skládá z pěti hráčů napsaných na soupisce. Hraje se čtyři na čtyři bez brankáře. Jeden hráč je tedy na střídání, přičemž střídání by se mělo pouze při přerušení hry - klasicky to tedy bývá po vstřeleném gólu. Z vlastní zkušenosti však vím, že střídání se na WPHC neřeší, a tak hráč může vystřídat i během hry. Pokud se některý z hokejistů zraní natolik, že není schopen turnaj dohrát, tým musí dokončit turnaj ve čtyřech, protože dopsat šestého hráče na soupisku není povoleno. Zápas trvá 30 minut a je rozdělen na 15 minutové poloviny s pětiminutovou pauzou mezi nimi.

Na WPHC nejsou klasičtí rozhodčí, ale takzvaní pozorovatelé (monitor). Ti zapisují skóre zápasu, případně tresty a dohlíží na to, aby zápas probíhal hladce. Jsou vybaveni kbelíkem puků pro případ, kdy kotouč vyletí daleko z hřiště, nebo když se ztratí ve sněžném mantinelu.

Hráči mají předepsány hokejové brusle. Nejsou povoleny brusle krasobruslařské, rychlobruslařské, ale ani hokejové-brankářské brusle. Přestože se hraje bez brankáře, může jeden z hráčů jeho roli zastávat. Smí stát v bráně, avšak do střel nesmí klekat, ani lehat. Rovněž na sobě nesmí mít žádný kus brankářské výstroje ani nesmí využívat brankářskou hokejku. Na WPHC se nenosí kompletní hokejová výstroj, doporučovány však

jsou hráčské chrániče holení, hokejové rukavice a helma. I přes toto doporučení se na WPHC setkáte s hokejisty v helmách jen zřídka. Každý tým je povinen mít dvě varianty dresů, jednu světlou sadu a druhou tmavou.

Zápas by měl podle pravidel začínat úvodním vhazováním. Z vlastních zkušeností na WPHC však mohu konstatovat, že se oba týmy domluví, který z nich bude začínat na puku první polovinu a který polovinu druhou. V takovém případě je tedy na začátku bránící tým na své půlce, zatímco tým útočící rozehrává ze své poloviny. Když útočící tým přejede půlku hřiště, může tým bránící začít aktivně napadat protihráče.

Častou situací na mistrovství světa v rybníkovém hokeji je, že puk při hře zmizí ve sněžném mantinelu. Pokud se tak stane, ten tým, který kotouč do sněžného mantinelu dostal, se na délku dvou hokejek vzdálí od protihráče, který puk vyndá a následně rozehraje hru. V situaci, kdy se kotouč nepodaří ze sněžné kopy vyndat, vhazuje pozorovatel puk nový, a to na polovinu patřící týmu, který puk neztratil.

Padne-li gól, rozehrává tým, který inkasoval. Bránící tým se musí rychle přesunout na svoji polovinu. Důležité je po vstřeleném gólu dát zřetelně najevo, že branka skutečně padla, protože pozorovatelé kolikrát nemohou vidět, zda se puk do brány dostal, či nikoliv. Nejlepší metodou, kterou dávají najevo vstřelení branky téměř všechny týmy, je zvednutí rukou.

Na WPHC se nesmí střílet golfovým úderem, tedy střelou s velkým náprahem a nesmí se střílet ani přiklepnutým švihem. Tato opatření jsou zavedena z několika důvodů. Zejména však proto, aby se nikdo nezranil. Střely golfovým úderem i přiklepem jsou prudké a tvrdé, a protože žádný z hráčů nemá brankářskou výstroj, docházelo by zbytečně ke zraněním. Navíc tyto typy střel většinou létají do výšky, takže by puky létaly pryč ze hřiště, kde by mohly zranit diváky, pozorovatele (monitory), nebo hráče na vedlejším hřišti. To je mj. již zmíněným důvodem, proč je branka na WPHC vysoká pouze 30 cm. „Za střelu golfovým úderem přichází trest v podobě připsání branky soupeři. Střely přiklepem však některé týmy, zejména v play-off využívají. Měly by za ně také dostávat trest, ale pozorovatelé to většinou moc neřeší,“ dodává Jana Vacková.<sup>47</sup>

---

<sup>47</sup> VACKOVÁ, J. Rozhovor, 20. 4. 2020



### 3.2.3 Brankář

Hráč zastávající roli brankáře může puký odrážet bruslemi nebo hokejkou, nesmí ale v bráně klekat, ani lehat. Zároveň však může hrát jako každý jiný hráč v poli. V podstatě je na každém týmu, jakou taktiku si zvolí, zda vůbec bude brankáře mít. „*Minulý rok jsme ještě moc nevěděly, jak to bude na WPHC vypadat. Nevěděly jsme, která z nás bude v bráně. Hráči z týmu Staré pušky (mistři světa v rybníkovém hokeji z roku 2018) nám z předešlých vlastních zkušeností poradili, ať postavíme do brány hráčku s největšími chodidly, protože bude mít zákonitě i největší brusle a tím pádem pokryje největší plochu brány. U nás to tedy nakonec opravdu tak dopadlo. Na WPHC 2019 jsme se v bráně vystřídaly všechny, abychom zjistily, která z nás je na této pozici nejlepší. Nakonec to opravdu dopadlo podle doporučení Starých pušek. Brankářkou našeho týmu Pragu Ice Ladies je nejmladší hráčka, Eva Adamová,*“ dodává Vacková.<sup>48</sup>

Brankářskou techniku má každý na WPHC jinou, záleží na tom, jaký postoj v bráně konkrétnímu hráči vyhovuje. Jak už jsem zmínila, brankář do střel nesmí klekat, ani lehat. To mimo jiné nesmí dělat ani žádný jiný hráč. Pak už je tedy na každém člověku stojícím v bráně, jakou techniku zvolí, aby zabral co největší plochu brány. Brankářka týmu Prague Ice Ladies Eva Adamová například v bráně stojí čelem do hry, nohy má snožmo, paty u sebe, ale chodidla vytáčí ven, přičemž čepelí hokejky pokrývá další kus brány. Zcela rozdílný postoj volí brankář týmu Frosty Shots, který v bráně stojí bokem do hry, jednu nohu má vpředu, druhou má za ní a čepel hokejky má umístěnou před přední bruslí.

Eva Adamová komentuje brankářský post takto: „*První rok jsem si do brány zkoušela stoupat různě, nakonec z toho vyšel nejlépe postoj čelem do hry, snožmo s patami u sebe s tím, že mám chodidla vytočená do stran. Brankář týmu Frosty Shots se mě snažil naučit jejich postoj, ale v tom jsem nebyla tak stabilní a nedokázala bych rychle reagovat na střely. Každý člověk v bráně si musí najít svůj postoj, ve kterém je stabilní a ví, že tak může rychle reagovat. V normálním hokeji mají také brankáři odlišné styly a každému vyhovuje něco jiného. Jediné co mi v bráně opravdu chybělo a na příští mistrovství si to určitě pořídím, jsou chrániče na brusle, které alespoň trochu zmírňují tvrdost střel.*“<sup>49</sup>

---

<sup>48</sup> VACKOVÁ, J. Rozhovor, 20. 4. 2020

<sup>49</sup> ADAMOVÁ, E. Rozhovor, 8. 4. 2020

### 3.2.4 Tresty

Na rozdíl od klasického ledního hokeje se na WPHC neudělují trestné minuty. Menší trest znamená automatické připsání branky ve prospěch soupeři. Tresty, stejně jako góly udělují pozorovatelé. Menšími tresty jsou: střelba příklepem, nebo golfovým úderem, kontakt hokejkou s pukem nad pasem, podražení, hákování, sekání, úder loktem a hra do těla (body checking). Jak již bylo uvedeno, nesmí se střílet vysoko, zároveň ani nahrávky nesmí jít příliš vysoko vzduchem. Příhrávky žabkami (vzduchem přes hokejky bránících hráčů) jsou povoleny pouze tehdy, pokud se oba týmy domluví.

Větší tresty pro hráče znamenají vyloučení z turnaje. Tým s vyloučeným hráčem nemá možnost dopsat na soupisku jiného hráče. Pokud dostane větší trest více hráčů ze stejného týmu, může dojít až k vyloučení celého týmu z turnaje. Za větší tresty se považuje cokoliv, co ohrožuje bezpečnost hráčů, pozorovatelů a dobrovolníků, nadávky a křičení na pozorovatele a nadměrné diskuze o udělených trestech. Všechny menší tresty mohou být zvýšeny na větší, pokud jich je v zápase mnoho.

Pořadatelé si vyhrazují právo zakázat nastoupit do turnaje hráči, o kterém si myslí, že může být nebezpečný jak protihráčům, tak sobě.<sup>50</sup>

### 3.2.5 Rozdělení

Mužské týmy jsou rozděleny do 16 početně stejných skupin. Dva nejlepší týmy z každé skupiny postupují ze základní části do play-off. Nedělní vyřazovací boje se hrají systémem 32. tým proti prvnímu., 31. tým proti druhému a tak dále. Ženská divize je rozdělena na čtyři skupiny, ze kterých postupují dva nejlepší týmy a další dva týmy s nejvyšším počtem bodů po postupujících celcích, dostanou divokou kartu do play-off.

Týmy, které postoupí do finále, jsou povinné obléci dresy, které jim poskytne pořadatel. Jsou to světlé a tmavé dresy s oficiálním logem mistrovství světa v rybníkovém hokeji. Z vlastní zkušenosti však vím, že v roce 2019 i 2020 hráli finalisté ve svých vlastních dresech. Naposledy se v oficiálních pořadatelských dresech hrálo finále roku 2018, kdy mistrovský titul vyhrál tým Staré pušky ze Žďáru nad Sázavou. Pokud se finále hraje

---

<sup>50</sup> Pravidla: Základní a herní pravidla. *Hokejovysen.cz* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.hokejovysen.cz/pravidla/>

v oficiálních dresech pořadatele, mají týmy s ohledem na loga sponzorů na svých dresech vyhrazené místo za brankou, kam mohou vlastní dresy pověsit a tím propagovat týmové sponzory.

### 3.2.6 Startovné a podmínky účasti

Startovné za každý tým činí 750 kanadských dolarů, které musí týmy zaplatit nejpozději dopoledne v den ceremoniálu. Registračním centrem turnaje, kde se startovné platí, stojí asi 200 metrů od jezera. V této dřevěné budově se mimo jiné koná večere s organizátory po finálovém zápase, na kterou jsou pozvány oba finálové týmy.

Na WPHC se může přihlásit jakýkoliv tým z jakékoliv části světa. Již 15 let sem například každoročně jezdí tým z Caymanských ostrovů. Mužstvo je složeno z bývalých kanadských hokejistů, kteří se přestěhovali do Karibiku. Pochopitelně se zde ovšem počítá s určitou úrovní hokejových dovedností. Kapitán Caymanského týmu Bill Messer v článku pro New York Times z roku 2017 popisuje, jak vypadala odpověď hlavního organizátora WPHC Dannyho Brauna na jeho e-mail, zda by se jeho tým mohl zúčastnit mistrovství světa v rybníkovém hokeji: „*V Kanadě je obrovská zima a hokej je velice rychlá a tvrdá hra.*“<sup>51</sup> A tak musel Messer uvést Brauna na pravou míru a vysvětlit mu, že se na Caymanské ostrovy přestěhoval z Kanady a že až do juniorské kategorie hrál nejvyšší hokejovou ligu v provincii Saskatchewan. Danny Braun tedy oprávněně souhlasil s tím, že se v roce 2005 mohly Caymanské ostrovy poprvé účastnit WPHC, kterého se účastní dodnes.<sup>52</sup>

### 3.2.7 Česká a slovenská účast

České a Slovenské týmy se na mistrovství světa v rybníkovém hokeji objevily poprvé v roce 2018. Jako jediné dva státy mají však Česko a Slovensko jiná pravidla, týmy se nemohou na WPHC jen tak přihlásit a automaticky se účastnit. Češi a Slováci musejí projít kvalifikací, aby se na mistrovství dostali. Kvalifikaci má na starosti Česká a Slovenská asociace rybníkového hokeje pod vedením Matúše Kočiše. Ideálně by se měla hrát kvalifikace jak v České republice, tak na Slovensku, tedy pro každou zemi zvlášť. V roce 2019 tomu tak

---

<sup>51</sup> RUSH, C. San Between Their Toes, and Blades on Their Feet. *New York Times* [online]. 2017, 12.2.2017 [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2017/02/12/sports/cayman-islands-world-pond-hockey-championship-canada.html>

<sup>52</sup> RUSH, C. 2017

bylo, v roce 2020 se ale z finančních důvodů a nedostatku přihlášených mužstev pořádala kvalifikace pouze v Praze. Ačkoliv se jedná o rybníkový hokej, kvalifikace se z důvodu klimatických podmínek hraje na zimním stadionu. Hostí ji Škoda Icerink v pražských Strašnicích. Klasické hokejové hřiště je rozdělené nízkými molitanovými mantinely na třetiny, v nichž se hraje na stejně velké branky jako na WPHC. Česká a Slovenská asociace rybníkového hokeje proklamuje, že první tým z České republiky a první ze Slovenska budou mít proplacené zpáteční letenky, ubytování a startovné na mistrovství světa. V roce 2020 tomu tak ale nebylo, protože hlavní organizátor kvalifikace spojil oba turnaje do jedné kvalifikace. Tak se stalo, že proklamovanou finanční podporu získal pouze jeden tým, dalším pěti týmům v pořadí, bylo proplacené startovné na WPHC. David Dižkanec k tomu dodává: *„Byl to od organizátora podraz, ale na mistrovství jsme letěli stejně, jen doufáme, že příští rok se to nebude opakovat.“*<sup>53</sup> Tato skutečnost je zároveň velkým ukazatelem rozdílu mezi klasickým mistrovstvím světa v ledním hokeji a amatérským rybníkovým mistrovstvím. Tak zásadní změna systému kvalifikace v tak krátké době před jejím uskutečněním je v profesionálním sportu naprosto nepředstavitelná a nepřípustná.

Kvalifikace se hraje první lednový víkend a účastní se jí zatím pouze mužské týmy. Asociace se sice snaží získat i týmy ženské, to je ovšem problém. Českou republiku tedy na WPHC reprezentuje pouze jeden ženský tým Prague Ice Ladies. *„Ředitel české a slovenské asociace rybníkového hokeje Matúš Kočíš po debutu Prague Ice Ladies na mistrovství světa prosil, zda bychom mu pomohly najít ženské týmy, které by se kvalifikace účastnily. Na to jsme mu jednohlasně odpověděly, že to podle nás není reálné. Ženy totiž nejsou jako muži a pro většinu hokejistek není sen hrát na zamrzlém jezeře v Kanadě. Další podstatnou věcí je cena, která je dost vysoká. Tím se rapidně eliminuje zájem dívčích týmů. Víím, že pět reprezentantek v klasickém ledním hokeji chtělo na mistrovství letět poté, co se o nás dozvěděly. V zápětí ale zjistily, že jim nikdo cestu na WPHC neproplatí, tak si svoji účast rozmyslely. Pokud totiž ženy hrají za národní tým, jsou zvyklé, že mají vše proplacené od svazu, tady to tak nefunguje,“* konstatuje Vacková.<sup>54</sup>

---

<sup>53</sup> DIŠKANEC, D. Rozhovor, 28. 2. 2020

<sup>54</sup> VACKOVÁ, J. Rozhovor, 20. 4. 2020

## 4 Další velké turnaje v rybníkovém hokeji

Mistrovství světa v rybníkovém hokeji není jediným turnajem v tomto sportu. V Kanadě a USA existuje dokonce mnoho turnajů tohoto typu. Ani Evropa nezůstává pozadu a tak se i na starém kontinentu můžeme setkat s podobnými akcemi. V této kapitole se budu věnovat těm nejznámějším a největším turnajům v rybníkovém hokeji.

### 4.1 USA

#### 4.1.1 U.S. Pond Hockey Championship

Turnaj se každoročně koná poslední lednový víkend na jezeře Nokomis ležícím ve městě Minneapolis, Minnesota. Mezi WPHC a U.S. Pond Hockey Championship je hned několik velkých rozdílů. Turnaj se hraje, jak už název napovídá, v USA a je rozdělen na několik divizí. Vítězný tým nevyhrává dřevěný pohár, nýbrž zlatou lopatu na odhrabávání sněhu. Trofej má tradiční podtext. Cílem zakladatele turnaje Freda Habermana, byl návrat do dětských let, kdy se hokej v severních státech USA hrál na přírodních vodních plochách, nebo na uměle vytvořených kluzištích za domy. Každé dítě hrálo právě na těchto místech, nikoliv na zimních stadionech. Haberman na oficiálních stránkách turnaje popisuje, že když s hokejem začínal jako malý kluk na kluzišti za domem, neměl nikdo z dětí, ani dospělých drahé chrániče holení, všichni si vyráběli chrániče ze starých časopisů, které si lepicí páskou připevnili k holením.

Ledová plocha se také neupravovala rolbou, nýbrž si hráči museli sami na zápas odházet sních lopatami a hrably.<sup>55</sup> Z tohoto důvodu je hlavní cenou zlatá lopata na odhazování sněhu.

Historicky první turnaj se odehrál v roce 2006 za účasti téměř 120 týmů z různých koutů USA. Peníze vybrané během debutového ročníku tohoto turnaje byly použity na podporu mladých hokejistů (The Herb Brooks Foundation, Dino Mights). Po pěti letech předal Fred Haberman svou vedoucí pozici turnaje mladším nadšencům. Turnaj převzali tři muži hrající za rybníkový tým SportsEngine: Justin Kaufenberg, Carson Kipfer a Greg Blasko, všichni tři spolu už dříve hráli za univerzitní tým Bluegolds - University of Wisconsin - Eau Claire.<sup>56</sup>

---

<sup>55</sup> History. *Uspondhockey.com* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.uspondhockey.com/page/show/237696-history>

<sup>56</sup> History. *Uspondhockey.com* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.uspondhockey.com/page/show/237696-history>

U.S. Pond Hockey Championship je rozděleno do osmi divizí. Hlavní divizí je Open Division Men's A/B League, ve které se může utkat 40 týmů. Tato divize je nejvíce konkurenční a mohou se jí účastnit hráči starší 18 let. Zajímavostí je, že týmy mohou být smíšené i přes to, že ženy mají vlastní divizi. V této divizi se setkáme s týmy, jejichž členy jsou například bývalí hráči NHL, hráči nejvyšší univerzitní ligy, nebo hráči nejvyšší juniorské americké ligy ledního hokeje. Vítěz divize získává putovní zlatou lopatu, do které je vyryt název týmu a jména všech jeho členů.

Cedar Division Men's C League je další divizí turnaje. V této skupině může nastoupit až 100 týmů. Úroveň výkonnosti hráčů by měla být nejméně na stupni vyššího středoškolského hokeje (varsity teams). Vítěz této divize získává stříbrnou lopatu na odhazování sněhu.

Women's Division udává pět týmů jako nejvyšší možný počet pro účast v této skupině. Dalším omezením je stejně jako u všech ostatních divizí věk, ženy musí být starší 18 let.

Rink Rat Division Men's D/E League je pro týmy, které nemohou své síly porovnávat s bývalými hráči vysokoškolského hokeje a jejich výkonnost je spíše na úrovni nižšího středoškolského hokeje (JV teams).

Bender Division je pro týmy, které nikdy nehrály středoškolský hokej. Hráči zde zastoupení tedy buďto, začali hrát hokej v pozdějším věku, nebo hráli například jako malé děti a po dlouhých letech se k tomuto sportu vrátili. Organizátoři na oficiálních stránkách turnaje přibližují tuto divizi, jako skupinu pro hráče, kterým dělá problém bruslit pozadu, ale důležité pro ně je si zápasy hlavně užít.<sup>57</sup> Jako jediná divize neudává počet týmů, které se do turnaje mohou přihlásit.

40+ Open Division Men's A/B League. Jak už název skupiny napovídá, tato divize je pro hráče a hráčky starší 40 let, kteří za svou kariéru hráli hokej na určité úrovni, a to primárně na univerzitní, nebo profesionální. V této skupině může nastoupit šest týmů.

40+ Rink Rat Division Men's C/D league je pro hráče starší 40 let, kteří hokej stále milují, ale jejich kondice a rychlost se časem snížila. Stejně jako ve výše zmíněné divizi i v téhle může nastoupit šest týmů.

---

<sup>57</sup> Divisions. *Uspondhockey.com* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.uspondhockey.com/uspnc-divisions>

Sled Division je pro sledge hokejové týmy. Turnaje se mohou účastnit dva týmy, které odehrají dva zápasy proti sobě. Oficiální stránky neuvádějí, co se děje v případě, kdy každý zápas vyhraje jiný tým. Předpokládám však, že v dané situaci se o vítězi rozhoduje ve třetím zápase. Jména vítězů této divize jsou stejně jako jména vítězů hlavní divize vyryta do zlaté lopaty.<sup>58</sup>

Každému týmu účastnícímu se na U.S. Pond Hockey Championship je garantováno, že odehraje nejméně čtyři zápasy. Počet dalších zápasů se odvíjí od toho, kam až daný tým dojde ve vyřazovacích bojích. Stejně jako na WPHC se na tomto turnaji hraje čtyři na čtyři, ale na soupisce může být až osm hráčů. Doba zápasu je 30 minut s tím, že je rozdělen na 15 minutové poloviny, mezi kterými je dvouminutová přestávka.

Hřiště je podobně velká jako na WPHC 43 x 23 m, s tím rozdílem, že na tomto turnaji jsou hřiště oddělena pevnými mantinely, které jsou o dost nižší než mantinely v klasickém ledním hokeji. Vysoké jsou pouhých 46 cm. Brána je stejně jako na mistrovství světa v rybníkovém hokeji široká 1,83 m, svým vzhledem se ale podstatně liší. Je to v podstatě dřevěná obdélníková podstava vysoká 30,5 cm, po stranách přední hrany má obdélníkové otvory o velikosti strany 30,5 cm, do kterých se hráči musejí trefovat. Hráč zastupující pozici „gólmána“ se tedy na tomto turnaji neobjevuje. Na jezeře Nokomis je celkem 29 hřišť, která nejsou postavena těsně vedle sebe, ale mezi mantinely jednotlivých hřišť se dá procházet.

Všichni hráči na turnaji jsou povinni nosit při zápasech helmy. V předešlých kapitolách jsem zmiňovala, že na WPHC vidíte hráče s helmami jen zřídka. Pokud v zápase dojde k menšímu trestu, není automaticky přidělen gól postiženému týmu, ale faulovaný tým, střílí penaltu z poloviny hřiště. Přihrávky žabkou jsou na tomto turnaji povoleny (přihrávka jdoucí nad holemi soupeře maximálně do výšky kolen).<sup>59</sup> Dalším rozdílem oproti WPHC je postavení branky, která není zasazena do mantinelu, tudíž mohou hráči bruslit i za brankou.

#### **4.1.2 Labatt Blue Pond Hockey**

Pod tímto názvem se skrývá hned sedm amerických turnajů v rybníkovém hokeji, první z nich Binghamton Pond Festival se koná dokonce dvakrát do roka.

---

<sup>58</sup> Divisions. *Uspondhockey.com* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.uspondhockey.com/uspnc-divisions>

<sup>59</sup> Official Rules *Uspondhockey.com* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.uspondhockey.com/officialrules>

Dalšími turnaji jsou: New England Pond Hockey Classic, Lake Champlain Pond Hockey Classic, Labatt/USA Pond Hockey Nationals, UP Pond Hockey Championship, Labatt Blue Buffalo Pond Hockey Tournament a dále Wally Ice Fest Pond Hockey Tournament.<sup>60</sup>

#### 4.1.3 Binghamton Pond Festival

Binghamton Pond Festival hostí stát New York, město Binghamton. Na rozdíl od drtivé většiny rybníkových turnajů se tento nekoná ani na jezeře, ani na rybníku, nýbrž na uměle vytvořené venkovní ledové ploše v Chenango Valley State Parku. Protože je kluziště uměle vytvořené, pořadatelé turnaje používají i umělé zamrazování ledu, čímž se stává daný rybníkový turnaj trochu netradičním. Dalším rozdílem je velikost hřiště, která přirozeně nedosahuje velikostí jezer, či rybníků. Ledová plocha je tedy rozdělena pouze na čtyři plochy. Vzhledem k malému počtu hracích hřišť se turnaje může účastnit maximálně 40 týmů s hráči staršími 21 let.

První akcí v Binghamtonu je turnaj čtyři na čtyři. Stejně jako u U. S. Pond Hockey Championship mohou týmy na soupisce mít až osm hráčů. Každý tým má garantováno odehrání tří zápasů, další počet utkání se odvíjí od toho, kam se tým dostane v play-off.

Druhým turnajem jsou zápasy tři na tři. Znamená to tedy, že na hřišti hrají pouze tři hráči z každého týmu. Ačkoliv je počet hráčů nižší, každý tým stále může na soupisce mít až osm hráčů.

Zápasy obou těchto turnajů se hrají 40 minut, rozdělené jsou na 20 minutové poloviny, mezi kterými je pětiminutová přestávka. První Binghamton Pond Festival byl uskutečněn v roce 2016. Důvodem založení turnaje byla sebevražda 14-letého Daron Richardsona, jehož rodiče se rozhodli založit nadaci pro pomoc dětem s psychickými problémy. Tímto turnajem každoročně vybírají peníze na tyto účely.<sup>61</sup>

---

<sup>60</sup> Labatt Blue Pond Hockey. *Labattbluepondhockey.com* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.labattbluepondhockey.com>

<sup>61</sup> Binghamton Pond Festival. *Bingpondfest.com* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.bingpondfest.com/about-pond-fest.html>



#### 4.1.4 New England Pond Hockey Classic

New England Pond Hockey Classic se od roku 2010 koná na jezeře Winnepesaukee ve městě Meredith, státě New Hampshire. Opět se jedná o větší turnaj, který na začátku února každoročně hostí na 275 týmů. Na jezeře se nachází 26 hracích ploch a stejně jako u U.S. Pond Hockey Championship jsou jednotlivé herní plochy ohraničené 46 cm vysokými mantinely.<sup>62</sup> Viditelným rozdílem na hřišti je vzhled branek, které mají stejně jako na WPHC kovovou konstrukci a rovnají se také šířkou podstavy. Vypadají ale podstatně jinak, nejsou to klasické branky se sítí po celé šířce, ale pouze kovová podstava branky, na jejíchž opačných koncích se nachází malá branka o výšce a šířce 30 cm. Branka tedy vypadá jako kovová tyč se dvěma košíky na obou stranách. Turnaj je rozdělen hned do několika kategorií. Základní omezení je stejné jako u většiny turnajů hrajících se v USA, hráči musí být starší 21 let. Formát zápasů je čtyři na čtyři, přičemž na soupisce může být maximálně osm hráčů.

Red Bull Open Ice Division je hlavní a nejvíce konkurenční skupinou tohoto turnaje. Hlásit se do ní mohou týmy, které jsou složené z bývalých profesionálních, nebo stále aktivně hrajících hráčů.

The Open Divisions 30+, 40+, 50+ jsou druhými nejvyššími divizemi. Týmy by měli být složené z hráčů, kteří skončili alespoň na univerzitní úrovni. Co se týče ženské kategorie, The Open Women Division je nejvyšší možnou skupinou, které se mohou ženská družstva účastnit.

The Shiny Divisions 21+, 35+, 50+ je určena týmům, jejichž hráči skončili alespoň na vyšší středoškolské úrovni ledního hokeje (Varsity teams).

The Twig Division je pro hráče, kteří skončili na nižší středoškolské úrovni (JV teams).

The Duster Division, The Women Duster Division jsou skupiny pro muže a ženy, kteří si nepřijeli porovnávat síly, ale jejich hlavní motivací je zábava.

---

<sup>62</sup> Official PHC Rules. *Pondhockeyclassic.com* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.pondhockeyclassic.com/rules>

#### 4.1.5 Lake Champlain Pond Hockey Classic

Lake Champlain Pond Hockey Classic se od roku 2012 hraje ve městě Burlington, státě Vermont. Každoročně se zde druhý víkend v únoru utká na 150 týmů. Jezero Champlain je rozděleno na 14 herních ploch, které vypadají stejně, jako na výše zmíněném turnaji New England Pond Hockey Classic. Na daném turnaji je velice zajímavá a lákavá historie, která se k němu váže.

V USA byla roku 1924 vyhlášena prohibice. V Kanadě byla zavedena ještě dříve a to v roce 1918. V některých provinciích Kanady se prohibice táhla dlouhá léta, nejpozději ji zrušili na Ostrově Prince Edwarda, a to až v roce 1948. Oproti tomu v provincii Québec zrušili prohibici hned rok po jejím zavedení (1919). Québec tak dostal název „sinkhole“ neboli dřez. Pro provincii to však znamenalo značný přínos, protože profitovala z prodeje alkoholu turistům.<sup>63</sup>

Americký stát Vermont sousedí s kanadskou provincií Québec a jezero Champlain se táhne oběma těmito státy. Snad v každé zemi je tradicí, že k hokeji nějakým způsobem patří pivo. Po čtyřech letech prohibice si američtí hokejisté řekli dost a začali přemýšlet, jak by na své zápasy pivo dostali. V továrně v Burlingtonu se domluvila skupina hokejistů, že pivo propašují z Québecu. Protože ale pivo nešlo převézt přes hranice po zemi, vznikl jiný plán. Jedné mrazivé lednové noci roku 1924 se tak vydali bruslaři z Malletts Bay ve Vermontu do Plage-Desranleau ležící v provincii Québec těsně za hranicemi s Vermontem. Za pomoci kanadských hokejistů propašovali Američané pivo zpět do USA. Tímto začala tradice turnaje na Champlain Lake, která ovšem skončila současně s koncem prohibice v USA v roce 1933.

Tradice turnaje na jezeře Champlain se vrátila díky malířům, kteří vymalovali starou továrnu v Burlingtonu. Jeden z nich objevil komoru plnou starých věcí, mezi kterými ležel starý ocelový soudek od piva. Když ho oprášil, spatřil na něm vyrytý nápis „The Champ Cup“.<sup>64</sup> O dva roky později se už odehrával první ročník turnaje Lake Champlain Pond Hockey Classic, jehož vítěz získává zlatou putovní kopii tohoto pivního soudku.

---

<sup>63</sup> HALLOWELL, G. Prohibition in Canada. In: *The Canadian Encyclopedia* [online]. 12.9.2013, s. 1 [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/prohibition>

<sup>64</sup> The Champ's Cup. *Pondhockeyclassic.com* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.pondhockeyclassic.com/champscup>

Divize na tomto turnaji jsou totožné s turnajem New England Pond Hockey Classic.

#### **4.1.6 Labatt/USA Pond Hockey Nationals**

Labatt/USA Pond Hockey Nationals se od roku 2006 hraje ve městě Eagle River, ležícím ve státě Wisconsin. Tento turnaj zaštiťuje USA Hockey, tedy americká asociace ledního hokeje. První ročník hostil 40 týmů na šesti hracích plochách. Nyní se únorového turnaje účastní až 250 týmů. Divize jsou podobně rozdělené jako u předchozích turnajů, jediným rozdílem je jejich pojmenování, minimální věk hráčů zůstává 21 let.

Na rozdíl od výše zmiňovaných akcí se tento turnaj podobá více mistrovství světa v rybníkovém hokeji v kanadském Plaster Rocku. Jednotlivé hrací plochy jsou zde také odděleny sněžnými mantinely, branky jsou rovněž totožné. Ačkoliv se hraje čtyři na čtyři, na soupisce může být až sedm hráčů. U ostatních amerických turnajů jich může být osm, v Plaster Rocku pouze pět. Dalším rozdílem, který není v jiném turnaji povolen je možnost obouvat brankářské brusle.<sup>65</sup>

Týmy se musí hlásit do kategorií, které jsou pro ně hratelné. Pokud tým vyhraje svoji kategorii, další rok musí automaticky nastoupit o kategorii výš.<sup>66</sup>

#### **4.1.7 UP Pond Hockey Championship**

UP Pond Hockey Championship se od roku 2007 tradičně koná v zátocě Moran Bay na jezeře Huron ve státě Michigan. Je to jeden z mála turnajů v rybníkovém hokeji, který se koná na jednom z velkých Michiganských jezer. Na třicítce hřišť ve městě St. Ignace se každoročně utká na 200 týmů.<sup>67</sup> V roce 2019 na turnaj zavítal tým Czech Lions, který ve stejný rok reprezentoval Českou republiku i na WPHC.

---

<sup>65</sup> Tournament Rules. *Usahockey.com* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.usahockey.com/tournamentrules>

<sup>66</sup> Tournament Rules. *Usahockey.com* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.usahockey.com/tournamentrules>

<sup>67</sup> Labatt Blue UP Pond Hockey Championship. *Labattbluepondhockey.com* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.labattbluepondhockey.com/uppondhockeychampionships>

## 4.2 Kanada

V Kanadě, podobně jako v severních státech USA, se hraje mnoho rybníkových turnajů. Do této kapitoly jsem vybrala ty největší a nejznámější.

### 4.2.1 Canadian National Pond Hockey Championships

V provincii Ontario - městečku Haliburton vzdáleném 215 km od Toronta se každoročně odehrají dva velké turnaje. Open Weekend turnaj hostí hráče předposlední víkend v lednu a o posledním víkendu stejného měsíce se hraje Masters Weekend turnaj.

Na 15 - 18 hracích plochách se utkají týmy rozdělené do šesti - sedmi divizí. Zajímavostí je, že během Open Weekend turnaje jsou výkonnostně nejvyšší mužské skupiny omezeny věkem 25+, avšak hráčky ženských týmů, které hrají také konkurenční divizi, musí být starší 19 let. Týmy, které nehrají ve výkonnostně nejvyšších divizích, nehrají ani play-off.

Masters Weekend dokonce omezuje konkurenční mužstva na minimální věk hráčů 35 let. Hráčky v ženských týmech musejí stejně jako při Open Weekend turnaji splňovat minimální věkovou hranici 19 let.<sup>68</sup>

### 4.2.2 Original Pond Hockey Classic - North American Cup

Město Gravenhurst v provincii Ontario je známé nejen svým turnajem v rybníkovém hokeji, ale narodil se zde například kanadský lékař Norman Bethune, který vyvinul mobilní krevní transfuzní banku, jež byla poprvé použita ve španělské občanské válce.<sup>69</sup> V knize *Iggy And The Kid* popisuje autor Martin Avery, že v oblasti Muskoka od jakživa měli a mají dodnes svá letní sídla hokejisté NHL týmu Toronto Maple Leafs.<sup>70</sup> U místa natolik spojeného s hokejem se nelze divit, že každý první víkend v únoru od roku 2006 hostí turnaj v rybníkovém hokeji.

Na zamrzlém přístavu jezera Muskoka se tradičně utkávají hráči a hráčky rozdělení do pěti divizí.

---

<sup>68</sup> About Canadian Pond Hockey Championship. *Canadapondhockey.ca* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://canadapondhockey.ca/about/>

<sup>69</sup> AVERY, M. *Iggy and the Kid!: A Novel Celebration Of Canada, The Winter Olympics 2010, And Hockey, Hockey, Hockey!*. Morrisville: lulu Press, 2010. ISBN 978-0557379668.

<sup>70</sup> AVERY, M. *Bobby Orr And Me*. Morrisville: lulu Press, 2009. ISBN 978-0557036929. S. 160

### 4.2.3 Polar Pond Hockey

V kanadských Severozápadních provinciích se na řece Hay hraje v polovině března polární turnaj v rybníkovém hokeji. Od roku 2008 hoostí Fisherman Wharf na 10 hřištích týmy rozdělené pouze do dvou skupin a to do Open divize a ženské divize.<sup>71</sup> Je zajímavé, že na tomto turnaji upravuje led po zápasech rolba, což se na většině rybníkových turnajů neděje. Například na WPHC udržují hřiště pouze bagry s velkými kartáči a v noci jsou plochy polévány vodou.

### 4.2.4 Alberta Pond Hockey Championships

Alberta Pond Hockey Championship je stejně jako výše zmíněný turnaj menším turnajem, který každoročně přivítá kolem 30 týmů. Dělí se na tři divize. Competitive, Recreational a Women. Pokud ženy nechtějí hrát v ženské divizi, nemusí. Mohou hrát také v týmech mužských. Pokud se do dámské divize přihlásí málo ženských týmů, budou automaticky přeřazeny do divize Recreational.<sup>72</sup>

## 4.3 Evropa

### 4.3.1 European Pond Hockey Championship

Italský turnaj v rybníkovém hokeji, jenž se hraje od roku 2017, probíhá stejně jako WPHC druhý víkend v únoru. Ani na tomto mistrovství nechybí české týmy, pro něž je to celkově méně náročná varianta. Jakub Heidler, který na mistrovství světa v rybníkovém hokeji v roce 2019 reprezentoval Českou republiku s týmem Ostrava Capitals, komentoval mistrovství Evropy takto: *„Klukům se moc do Kanady nechtělo, přeci jen je to náročná cesta. Musíte si brát dovolenou v práci a letět do Kanady jen na otočku nemá cenu. Ani jsme nevěděli, zda bychom vůbec do Kanady v kvalifikaci postoupili, proto jsme letos zvolili italskou variantu. I tohle mistrovství mělo něco do sebe, ale s atmosférou na WPHC se to nedá vůbec srovnávat. Co se týče kvality, hodnotím evropské mistrovství jako těžší.*

---

<sup>71</sup> Our Team Spirit. *Polarpondhockey.com* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://polarpondhockey.com>

<sup>72</sup> About Us. *Albertapondhockey.com* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://albertapondhockey.com/about-us/>

*Nás například vyřadili kluci, kteří stále aktivně hrají profesionální Alpskou hokejovou ligu (AHL - Alps Hockey League).“<sup>73</sup>*

Turnaj se koná v italském Bolzanu vedle Ritten Areny. Tamní uměle vytvořená venkovní ledová plocha je rozdělená na několik hřišť o velikosti 12 x 30 m. Hraje se tři na tři s tím, že každý tým může mít na soupisce až osm hráčů. Turnaj není rozdělen na divize, je zde jen jedna, ve které mohou hrát v mužských týmech i ženy. Převážnou většinu týmů účastnících se mistrovství Evropy tvoří kádry z Itálie a Německa, dále se mistrovství účastní Česká republika, Rakousko, Švýcarsko, Lichtenštejnsko a v roce 2020 nastoupil i tým až ze Spojených států.<sup>74</sup>

#### **4.3.2 Ruka Ice Hockey Tournament**

Ve finské lyžařské oblasti Ruka-Kuusamo se na rybníce Kaltiolampi hraje na pěti hracích plochách turnaj klasického rybníkového formátu čtyři na čtyři. Dvoudenní turnaj s oficiálním názvem Rukan Pipolätkä se koná již od roku 2015 na konci ledna. V teplotách hluboko pod nulou se tu setkávají stovky hokejistů.<sup>75</sup>

Týmy mohou být smíšené. Branky jsou menší než na WPHC, asi poloviční na šířku a trochu vyšší. Na soupisce může být až osm hráčů s tím, že ačkoliv není věk omezen, organizátoři turnaje doporučují, aby byli hráči starší alespoň 15 let. Stejně jako na kanadském mistrovství světa se i ve Finsku hraje 2 x 15 minut. Převážná část týmů je finských, ale například v roce 2020 se tu objevil i tým kanadský.<sup>76</sup>

#### **4.3.3 Save Pond Hockey**

Save pond Hockey je finská organizace pořádající turnaje v rybníkovém hokeji ve velkých finských městech. Většinou jsou to turnaje na uměle vytvořených venkovních ledových plochách.<sup>77</sup> Tato organizace bojuje proti klimatickým změnám, tedy i za to, aby se hokej dal stále hrát v jeho nejčistší podobě pod otevřeným nebem v pravé zimě.

---

<sup>73</sup> HEIDLER, J. Rozhovor, 26. 2. 2020

<sup>74</sup> Teams 2020. *Europondhockey.com* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <http://www.europondhockey.com/en/teams/teams-2020.html>

<sup>75</sup> Rukan Pipolätkä 2021. *Pipolatka.fi* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://pipolatka.fi>

<sup>76</sup> *Aftermovie 2019* [online]. 2019. Dostupné také z: <https://pipolatka.fi>

<sup>77</sup> The Story. *Savepondhockey.org* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://savepondhockey.org>

#### 4.3.4 Kvalifikace na mistrovství světa v rybníkovém hokeji v Česku na Slovensku

Turnaj se hraje od roku 2018, ale na rozdíl od převážné většiny turnajů v rybníkovém hokeji není jeho cílem finančně pomoci komunitě, ani nikomu konkrétnímu. Jak už bylo zmíněno, kvalifikací musí projít a umístit se do třetího místa, každý český a slovenský tým, aby se dostal na mistrovství světa v kanadském Plaster Rocku.

Pravidla jsou zde stejná jako na WPHC. Zásadním rozdílem je však místo, kde se akce odehrává. Kvalifikaci každoročně hostí pražský Padok Icerink. V roce 2019 se hrála slovenská kvalifikace zvlášť a hostila ji Ice Arena Lamač v Bratislavě. David Dižkanec říká: *„Je to úplně něco jiného než v Kanadě. Nedají se srovnávat podmínky na zimním stadionu a na jezeře. Na stadionu se puk chová jako při normálním hokeji, můžete využívat i odrazy od mantinelu. Další věcí je bruslení, na uměle vytvořeném kluzišti nemusíte dávat pozor, jestli je někde rýha, takže se vám bruslí líp. Máte větší jistotu a tím pádem bruslíte rychleji.“*<sup>78</sup>

Slovenské kvalifikace se mohou účastnit české týmy a naopak, pokud se kvalifikace skutečně hraje v obou zemích. V případě, že tomu tak není, se kvalifikace automaticky spojí. Startovné činí 10.990 Kč a turnaj trvá dva dny.<sup>79</sup> Vítězná trofej vypadá téměř totožně jako trofej na U.S. Pond Hockey Championship, tedy zlatá lopata na odhrabávání sněhu. První kvalifikační ročník vyhrál tým Starých pušek, který následně zvítězil i Good Will Cup v Kanadě. O rok později kvalifikaci vyhrálo stejné mužstvo. Kvalifikaci na Slovensku v témže roce - 2019 vyhráli čeští Captains Náměšť z Náměště nad Oslavou, kteří v Kanadě převzali prvenství od starších kolegů ze Žďáru. V roce 2020 byla kvalifikace pro obě země opět spojená a znovu ji vyhráli Captains z Náměště nad Oslavou, kterým se podruhé titul v Kanadě obhájit nepodařilo.

Kvalifikace má pouze mužskou divizi, ačkoliv jsou snahy o zavedení divize ženské. Jana Vacková komentuje situaci takto: *„Ženský hokej v České republice není populární a také věřím, že spousta hokejistek nechce hrát na zamrzlém jezeře v -35°C. My jsme byly na mistrovství poprvé v roce 2019, tehdy se pohybovaly nejnižší teploty kolem -18°C, byla nám zima, ale dalo se v tom normálně hrát, protože při bruslení se hned zahřejete. Letošní*

---

<sup>78</sup> DIŠKANEC, D. Rozhovor, 28. 2. 2020

<sup>79</sup> Mistrovství Česka v rybníkovém hokeji. *Hokejovysen.cz* [online]. Praha, 2017 [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.hokejovysen.cz/ceskarepublika/>

*ročník byl hodně mrazivý -37°C nám dalo opravdu zabrat. Jedna hráčka z našeho týmu měla po druhém herním dnu omrzliny 2. stupně na palcích u nohou. Určitě nebylo příjemné dohrávat turnaj s obrovskými puchýři přes celé palce. Je jasné, že takové podmínky mohou odradit mnoho hokejistek.“<sup>80</sup>*

Ačkoliv je tento turnaj kvalifikací na WPHC, mohou se přihlásit i týmy, které cestu do Kanady neplánují, jen si chtějí zahrát turnaj v rybníkovém hokeji. To ovšem postrádá opravdové kouzlo hokeje na rybníku. Převážná většina týmů sem tedy jede s cílem dostat se na Roulston lake v Plaster Rocku a zažít tam onu neopakovatelnou atmosféru, která je bohužel v našich dnešních klimatických podmínkách nepředstavitelná.

#### **4.4 Srovnání turnajů v rybníkovém hokeji**

Co se přehlednosti internetových stránek týče, americké rybníkové turnaje jsou na tom mnohem lépe než kanadské. Nejpřehlednější jsou stránky U. S. Pond Hockey Championship, po nich následují stránky turnajů spadajících pod Labatt Blue Pond Hockey a to zejména New England Pond Hockey Classic a Lake Champlain Pond Hockey Classic, které dokonce obsahují zajímavou historii o jejich vzniku. WPHC se svými internetovými stránkami výrazně pokulhává, nedá se zde například dohledat ani tabulka vítězek ženské divize od doby, kdy byla tato divize založena. Teprve po ročníku 2020 se zde objevily tabulky s konečným umístěním jak ženských, tak mužských týmů.

Většina amerických turnajů má několik divizí, přičemž některé disponují víceméně divizí ženských. To znamená, že se týmy mohou hlásit do různých výkonnostních skupin. Kanadské mistrovství světa v rybníkovém hokeji tuto možnost nenabízí. Má pouze dvě divize: mužskou a ženskou, což samozřejmě činí turnaj mnohem konkurenčnějším. Dalším skutečností, proč je WPHC vypjatější akcí než ostatní turnaje v rybníkovém hokeji, je Česko-slovenská kvalifikace. Týmy z Česka a Slovenska se mohou do Kanady dostat pouze přes ni, přičemž z každé země postupují jen tři nejlepší. Přirozeně tak budou družstva sestavena z hokejistů, kteří hokej buď aktivně hráli, nebo stále hrají, aby maximalizovali šanci se do Kanady probojovat. Tím se samozřejmě zvyšuje i úroveň nastupujících zámořských týmů na samotném mistrovství. Není to sice profesionální mistrovství světa, ale vyhrát chce téměř každý, čemuž se musí výkonnostně přizpůsobit. Hlavní pořadatel WPHC Danny Braun po ročníku 2019 napsal všem kapitánům mužstev e-mail, ve kterém poukazoval na fakt,

---

<sup>80</sup> VACKOVÁ, J. Rozhovor, 20. 4. 2020



že se některým týmům nelíbí, jak se stal turnaj konkurenčním a vypjatým. Obracel se na kapitány s dotazem, jestli si má po vzoru ostatních rybníkových turnajů rozdělit mistrovství na dvě mužské divize a jednu ženskou. Z tohoto nápadu nakonec sešlo, tak se i zatím poslední ročník 2020 hrál podle stejného plánu jako ročníky předešlé.

Většina turnajů se hraje formou čtyři na čtyři, existují však i výjimky, kdy se turnaje hrají tři na tři, jsou jimi například European Pond Hockey Championship a Binghamton Pond Festival. Pravidla turnajů se výrazně neliší. Největší rozdíly jsou ve tvaru branek a v materiálu, ze kterého jsou vyrobeny mantinely. Na turnajích, kde jsou nízké plastové mantinely, se hra samozřejmě trochu liší, protože na rozdíl od herních ploch se sněžnými mantinely, mohou hráči na těch s plastovými, využívat odrazů kotouče. Další rozdíl ve hře činí branky, které nejsou zasazené do sněžných mantinelů, tudíž se může jezdit i za ně. To dává příležitosti k různým herním situacím, které nejsou třeba na WPHC možné.

Na většině turnajů jsou hráči povinni nosit helmu. Tam kde není helma povinná, je alespoň vřele doporučována. Osobně považuji povinnost helmy jako rozumné pravidlo, protože hráč nikdy nemůže vědět, co se v zápase stane. Puky často vyletí z vedlejších hřišť a na to může hráč reagovat jen těžko. Kompletní hokejová výstroj se nenosí na žádném z turnajů, i když zakázané to v pravidlech není. Zakázané je ale obutí jiných než hokejových hráčských bruslí. To je také z důvodu bezpečnosti, protože jsou o dost tvrdší než brusle krasobruslařské, či rychlobruslařské a zároveň chrání kotníky, což například hokejové brankářské brusle nechrání.

## **Praktická část**

### **5 Hypotézy**

1. Předpokládám, že vítězné mužské týmy tvoří z více než 60% bývalí profesionální hráči.
2. Předpokládám, že největší rozdíly se budou vyskytovat z 80% odlišné přípravy hráčů na mistrovství světa v rybníkovém hokeji oproti hráčům na klasickém mistrovství světa v ledním hokeji. Ze 100% bude rozdílná taktika a z více než 70% životospráva v průběhu mistrovství světa v rybníkovém hokeji.
3. Předpokládám, že kvalifikace na WPHC se realizuje jednorázovým kvalifikačním turnajem z něhož postupují tři týmy z Čech a tři týmy ze Slovenska. Po roce 2019 odhaduji nárůst zájmu o kvalifikaci ročně o 8%.
4. Předpokládám, že u mužských týmů dosahují největších úspěchů týmy s nejvyšším procentuálním poměrem bývalých profesionálních hráčů a průměrným věkem vyšším než 29 let.
5. Předpokládám, že v ženské divizi dosahují největších úspěchů týmy, ze 100 % složené ze současných, či bývalých hráček kanadské univerzitní ligy.

## **6 Metodika a postup výzkumu**

Cíl práce bude dosažen zejména kvalitativní observací a rozhovory, zároveň ale i kvantitativním výzkumem, ve kterém používám metodu slovního popisu. Podstatou práce je sběr dat vlastním pozorováním, rozhovory s hráči, trenéry a dohledáváním informací z relevantních, převážně zahraničních zdrojů. Data pro následnou analýzu a interpretaci zjištěných informací jsou utříděna pomocí tabulek a grafů, založených na statistické analýze.

Díky vlastní účasti na WPHC jsem měla možnost s různými týmy trávit většinu času během turnaje, a tak je skoro nepřetržitě pozorovat. Celky, se kterými jsem sdílela na turnaji ubytování, byly v mé práci použity jako výzkumný soubor ke srovnání rozdílů mezi klasickým mistrovstvím světa a mistrovstvím světa v rybníkovém hokeji. Jednalo se o české a slovenské týmy, které zejména kvůli vzdálenosti mistrovství světa přistupují k tomuto turnaji profesionálněji než kanadské týmy, které jsem měla možnost pozorovat. Zároveň jsem využila hráče těchto týmů k důležitým rozhovorům pro mou práci. Mnou vyzpovídání hráči byli jak z mužské, tak i ženské kategorie WPHC. Jejich pohled jsem nakonec srovnala s mým a z toho vyvodila platné závěry.

V práci používám sběr sekundárních dat, který sloužil ke zjištění a doplnění relevantních informací o hráčích, kteří se WPHC dříve účastnili a vyhráli jej, ale protože se už akce neúčastní, neměla jsem možnost s nimi vést rozhovor.

Další podkapitoly se týkají charakteristiky výzkumného souboru a respondentů.

### **6.1 Charakteristika výzkumného souboru**

Základním souborem této práce jsou účastníci mistrovství světa v rybníkovém hokeji. Výběrový soubor jsem rozdělila na dvě kategorie. Prvním výběrovým souborem byli respondenti, které jsem záměrně vybrala z hlediska dostupnosti a vhodnosti pro můj výzkum. Tyto respondenty představuji v podkapitole respondeti. Druhým výběrovým souborem byly týmy, které v minulosti mistrovství světa v rybníkovém hokeji vyhrály.

Druhým výběrovým souborem byl většinou pěti členný tým v mužské i ženské kategorii. Od prvního ročníku WPHC do roku 2009 a poté už jen v roce 2012 se vítězné mužské týmy skládaly pouze ze čtyř hráčů. V těchto letech se tedy mnou zkoumaný soubor sestával pouze ze čtyř hokejistů. Analyzovala jsem mužské týmy od roku 2002 do roku 2020,

to znamená, že se jedná o soubor devatenácti týmů, přičemž každý hráč byl starší 19 let. V ženské kategorii mapuji vítězné týmy z let 2018 až 2020, ale také týmy, které WPHC nevyhrály, ale proti kterým jsem osobně s týmem Prague Ice Ladies na mistrovství nastoupila. Výzkumný soubor ženské divize tedy činí šest týmů složených z pěti hráček starších 19 let. V mužské kategorii jsem měla možnost zkoumat týmů více, jak z důvodu rozsáhlejší mužské divize, tak i zásluhou skutečnosti, že na rozdíl od ženské kategorie se tabulka vítězných mužstev vede již od prvního ročníku WPHC. To ovšem neznamená, že analýza ženských týmů postrádá relevantní informace. Protože jsem v ženské divizi sama hrála, mohu posuzovat výkonnost hráček z jiného úhlu než hráče v divizi mužské. Vlastním pozorováním jsem získala nejvíce informací. Důvodem je již zmíněná osobní účast na WPHC. Další důležitou metodou výzkumu jsou v mé práci rozhovory s hráči různých týmů.

## **6.2 Respondenti**

### **Benjamin Sequens**

Bývalý hokejový brankář, hrál v Plzni a později chytal v USA na Lindenwood University. Když přestal aktivně hrát hokej, stal se trenérem brankářů nejprve v USA, kde působil jako hlavní trenér v hokejové škole 3E Goaltending. Trénoval zde i brankáře působící v NHL, přesto však jeho další cesta mířila zpět do České republiky, kde od roku 2018 působí jako trenér brankářů u České reprezentace U19. Sequens mi odpovídal především na otázky týkající se rozdílnosti mezi klasickým ledním a rybníkovým hokejem. Dle mého názoru byl ideálním respondentem z důvodu znalosti přípravy na MS v klasickém ledním hokeji a také z vlastních zkušeností, jako bývalý aktivní hráč v tomtéž sportu.

## **Jana Vacková**

Hráčka klasického ledního hokeje, působící v Berounském týmu lvic a zároveň členka jediného evropského ženského týmu účastnícího se WPHC, který nese název Prague Ice Ladies.

## **David Dižkanec**

Bývalý hokejista, který působil do juniorské kategorie ve Slovenské extralize ledního hokeje. Nyní již dvakrát reprezentoval Slovensko na WPHC za tým Bratislava Frosty Shots, s nímž se dvakrát stal vicemistrem světa.

## **Magdaléna Genčevová**

Stejně jako Jana Vacková je stále aktivní hráčkou klasického ledního i rybníkového hokeje. Je mojí spoluhráčkou v týmu Berounských lvic i v rybníkovém týmu Prague Ice Ladies.

## **Miroslav Bukáček**

Bývalý hokejista, který do roku 2012 působil ve 2. lize v týmu SKLH Žďár nad Sázavou. V roce 2018 a 2019 reprezentoval s týmem Starý pušky Českou republiku na WPHC, přičemž při debutovém ročníku dokázal mistrovství světa se svým týmem vyhrát.

Dalšími mými respondenty byli: Eva Adamová – Prague Ice Ladies, Jakub Heidler – Ostrava Capitals (MS v rybníkovém hokeji 2019), Danny Braun – hlavní pořadatel WPHC.

## **6.3 Postup práce**

Vlastní pozorování. Vyhledávání informací a materiálů v cizojazyčné literatuře a relevantních zdrojích. Následné shromáždění dat. Příprava otázek k rozhovorům, rozhovory a poté výběr odpovědí důležitých pro moji práci. Zhotovení tabulek a grafů, které povedou k obecně platným závěrům.

## 7 Rozdíly mezi WPHC a turnaji v klasickém ledním hokeji

### 7.1 Věkové omezení

Mistrovství světa se mohou účastnit hráči a hráčky starší 19 let. Omezení platí z několika důvodů. Jedním z nich je alkohol. Do velkého zábavního stanu vedle hřiště, mají přístup všichni účastníci mistrovství i diváci. Aby organizátoři nemuseli, kvůli alkoholu, který se zde dá koupit, neustále hlídat věk hráčů, zavedli věkové omezení. Z předešlé kapitoly je zřejmé, že rybníkové turnaje v USA mají většinou toto omezení na minimální věk 21 let a to ze stejného důvodu jako v Kanadě s tím, že v USA je alkohol legální od 21 let věku člověka. Na rozdíl od věkového omezení na WPHC je mistrovství světa v klasickém ledním hokeji vždy rozděleno na věkové kategorie. Klasické mistrovství světa tedy hrají již mnohem mladší hráči, než WPHC. Mimo rozdělení na věkové kategorie se klasické MS nehraje souběžně mužské se ženským. Mistrovství světa v rybníkovém hokeji nemá mládežnické, ani juniorské kategorie. V mužské, ale i ženské „A“ kategorii klasického ledního hokeje mohou hrát hráči mladší 19 let, pokud tomu odpovídá jejich výkonnost. Na MS v ledním hokeji je vždy přítomen trenér a jeho asistenti, kteří tým kontrolují a hlídají, takže by se nemělo stát, že by se hráč mladší 18 let na takovém turnaji setkal s alkoholem. Ovšem ten by měl být na profesionálním turnaji nedostupný i pro hráče starší. Na MS v rybníkovém hokeji tomu tak není. Absence trenéra znamená, že každý hráč odpovídá sám za sebe a z toho důvodu je věkové omezení důležité.

### 7.2 Životospráva

Na WPHC nemají týmy trenéry, tudíž musejí sami hráči své chování regulovat, aby svou případnou nezodpovědností nepoškodili celý tým. Většinou to však v týmech funguje dobře. Týmy, kterým na výsledku záleží, velmi dobře vědí, že musí během turnaje dodržovat určitou životosprávu. Ta samozřejmě není tak striktní jako při klasickém hokejovém mistrovství světa. Benjamin Sequens, trenér brankářů reprezentačního výběru U19, o životosprávě na klasickém MS hovoří takto: „*Budíček se odvíjí od ranního tréninku tak, aby hráči jedli nejméně hodinu a půl před ledem.*“<sup>81</sup> To se na WPHC neděje, protože zápasy jsou rozdělené na dopolední a odpolední. Dopolední zápasy začínají od 8:00 hodin

---

<sup>81</sup> SEQUENS, B. Rozhovor, 18. 5. 2020

ráno a vzhledem k počtu účastníků se týmů, není možné, aby měl každý tým ještě ráno rozbruslení. Na rybníce je 23 hřišť a na 20 z nich se během základní části hraje. Dvě hřiště jsou určena pro děti z okolních měst, které se přijely na turnaj podívat, jedno hřiště pak zůstává do finálového dne nedotčené. Je připraveno na ženský a mužský finálový zápas. Rozbruslení a trénink je tedy možno absolvovat pouze první den před zahajovacím ceremoniálem. „*Na WPHC jsme s týmem Prague Ice Ladies byly dvakrát a každý rok si jdeme před ceremoniálem zahrát na jedno z hřišť, které nám organizátoři povolí. Zjistíme tak v jakém stavu je led a na co si musíme dát pozor. Trochu si zvykneme na jiný styl hry i bruslení. A řekneme si, jak budeme hrát, je to přeci jen jiný druh hokeje než klasický lední. U nás v České republice si na rybník nezajdeme a tak se musíme alespoň trochu sehrát za ten jeden přátelský zápas, který jsme v roce 2019 odehrály proti týmu Ostrava Capitals, a o rok později proti 4312 Nezastaviš ze Strakonice,*“ komentuje Vacková.<sup>82</sup> Na klasickém MS se hráči při rozbruslení rozehrají mezi sebou, zkusí různá cvičení a zápasové situace, nemusí je trápit stav ledu, venkovní teplota, protože na zimním stadionu to je více méně konstantní. „*Když vstoupíme na led, koukáme hlavně na to, kde jsou rýhy. Samozřejmě se rozehrajeme mezi sebou, zkusíme si střely na bránu, ale i přesto, že chceme vyhrát, zdraví je na prvním místě. Proto se zaměřujeme právě na rýhy, abychom věděly, kde si dávat pozor,*“ popisuje Vacková situaci při rozbruslení na WPHC.<sup>83</sup> Stav ledu, kromě toho, že se přírodní zamrzlý povrch výrazně liší od uměle vytvořeného ledu na zimních stadionech, ovlivňuje také teplota. WPHC 2020 bylo extrémně mrazivé, což zanechalo stopy rovněž na ledě. Podle Matta G. Baileyho, který píše pro server Must Do Canada byl led na letošním mistrovství hodně popraskaný kvůli teplotám sahajícím i hlouběji než 30 °C pod nulou.<sup>84</sup> Proto si hráči musí dávat pozor zejména při jízdě vzad, kdy na rýhy nevidí.

Hokejový trenér se zkušeností v zámoří i Česku Benjamin Sequens zmiňuje večerku na klasickém MS: „*Co se večerky týče, je kromě zápasových dnů nastavená na 22 hodin. Pokud se hraje zápas, je po něm čas na protažení, na druhou večeři a poté se jde spát.*“<sup>85</sup> Na WPHC záleží na jednotlivých týmech, zda si nějakou večerku určí, nebo ne.

---

<sup>82</sup> VACKOVÁ, J. Rozhovor, 20. 4. 2020

<sup>83</sup> VACKOVÁ, J. Rozhovor, 20. 4. 2020

<sup>84</sup> BAILEY, M. Playing Hockey at the World Pond Hockey Championship 2020. *Must Do Canada* [online]. 2020, 7.4.2020, , 1 [cit. 2020-07-14]. Dostupné z: <https://www.mustdocanada.com/playing-hockey-at-the-world-pond-hockey-championship/>

<sup>85</sup> SEQUENS, B. Rozhovor, 18. 5. 2020

Osobně jsem se s tím nesešla. David Diškanec ze slovenského týmu Frosty Shots upřesňuje: „Večerku nastavenou nemáme, ale pokud jdeme s týmem po zápase do stanu, který leží vedle jezera, řekneme si, že budeme zpátky na ubytování odcházet spolu. Bereme to zodpovědně, takže pokud se někomu už chce opravdu domů, jdeme všichni. WPHC je především o zábavě, ale když letíte takovou dálku do Kanady, neletíte prohrát, takže tomu musíte přizpůsobit i svoje chování. Zároveň nemáme nastavený ani budíček na určitou hodinu, ale když máme ranní zápasy, vstáváme alespoň dvě hodiny před prvním utkáním, abychom se všichni spolu nasnídali s dostatečnou pauzou před nástupem na led.“<sup>86</sup>

Jana Vacková z týmu Prague Ice Ladies mluví o životosprávě následovně: „Budíček nastavený nemáme, většinou se ale budíme skoro stejně. Každá snídáme tak, jak nám to vyhovuje, některé z nás mohou jíst klidně půl hodiny před ledem, jiné ne. Večerku také nemáme, každá jde spát, kdy chce, ale samozřejmě musí být stoprocentně připravená na zápasy druhý den. Myslím, že jsme si toho každá vědoma a neoslabil bychom tým naší nezodpovědností.“<sup>87</sup> Na WPHC nemá, kdo udělovat tresty za případné špatné chování, a tak disciplína opravdu spočívá na každém jednotlivci.

### 7.3 Zápasové dny

Režim zápasových dnů na WPHC vypadá následovně: pokud se hrají ranní zápasy, tým vstane, udělá si snídání a vyrazí na jezero. Vždy se hrají dva zápasy hned po sobě. Po druhém utkání má tým volno, vrací se zpátky na ubytování a má volný program. „Letos jsme neměly dopolední zápasy, ale minulý rok ano. Vypadalo to tak, že jsme vstaly, nasnídaly se a šly hrát. Všechna jídla jsme si dělaly samy na ubytování. Ve městě jsou dvě restaurace, ale radši jsme jedly dohromady jako tým. Po druhém zápase jsme se přesunuly na ubytování, trochu si oddychly, udělaly oběd a vracely se zpátky na jezero, podporovat ostatní české a slovenské týmy,“ říká Vacková.<sup>88</sup>

Když mají týmy odpolední zápasy, vypadá program podobně. Tým vstane, nasnídá se a může jít na jezero sledovat ostatní týmy, nebo může volit odpočinkový program. Po obědě se začne chystat na vlastní zápasy. Z vlastní zkušenosti musím konstatovat, že varianta

---

<sup>86</sup> DIŠKANEC, D. Rozhovor, 28. 2. 2020

<sup>87</sup> VACKOVÁ, J. Rozhovor, 20. 4. 2020

<sup>88</sup> VACKOVÁ, J. Rozhovor, 20. 4. 2020



dopoledních utkání je alespoň pro mě lepší. Čas zápasů totiž člověka nutí vstát dřív a nejpozději v poledne máte dohráno. Potom můžete strávit odpočinkový čas s dalšími týmy a tím se lépe poznat. „*Letos jsme hrály odpolední zápasy a celkově nám kvůli tomu připadalo, že mistrovství strašně rychle uteklo. Protože jsme nemusely brzy vstávat, chodily jsme později spát, tudíž jsme se dopoledne zřídka setkaly s ostatními týmy, které s námi sdílely ubytování. Po obědě jsme chvíli odpočívaly a pak odcházely na zápasy, ze kterých jsme spěchaly zpět na ubytování, abychom byly zase co nejdříve u jezera ve stanu a bavily se s dalšími týmy,*“<sup>89</sup> dodává hráčka s číslem 18 Jana Vacková.

Zápasové dny různých týmů se ale liší také podle místa ubytování. Malé město Plaster Rock s přibližně 1500 obyvateli disponuje pouze jedním malým hotelem, k tomu několik dobrovolníků pronajímá pokoje ve svých domech. Čtyři české týmy byly ubytovány přímo ve městě v domě vedle nemocnice, přibližně dvě minuty od jezera. Další český tým byl ubytovaný v budově hned naproti. Podle mého názoru je dům vedle nemocnice jednou z nejlepších variant ubytování, nejen protože zde bydlí více týmů, ale také z důvodu, že některé týmy se kvůli nedostatku ubytovacích možností musí spokojit například s hotely ve městě Grand Falls, které leží 40 minut jízdy od Plaster Rocku. Týmy, které bydlí daleko, proto většinou tráví celý den na jezeře a v přilehlém stanu, aby nemusely cestovat tam a zpět. Jeden z tradičních týmů jezdících na turnaj od samého počátku - Montreal Lagers, si dokonce koupil dům naproti jezeru. Hokejisté v domě zřídili bar, do kterého jsou vítány všechny týmy. Montreal Lagers se během let rozrostli na pět mužstev, která se skládají většinou z otců a synů a všichni bydlí v tomto domě.

Zápasový den na klasickém mistrovství světa v ledním hokeji vypadá tak, že hokejisté ráno vstanou a jdou společně na snídani, kterou si na rozdíl od hráčů WPHC nepřipravují sami. Všechny týmy jsou sice ubytované v místě konání MS, ale v jiných hotelích, aby se týmy vzájemně nepotkávaly a také kvůli vyčerpání hotelových konferenčních místností. Časově je vše vypočítané tak, že na rozbruslení se jde nejméně hodinu a půl po jídle. Po rozbruslení, které trvá zhruba dvacet minut, jede tým zpět do hotelu, kde ho čeká oběd, po kterém přichází polední klid. Ještě než se odjede na zápas, proběhne týmová video porada, při níž trenér určí taktiku, řekne hráčům na co si dát pozor, v čem jsou protihráči silní a v čem zase slabší. Poté se tým znovu odebírá na stadion, kde by měl být alespoň dvě hodiny před utkáním, aby měl dostatek času na rozcvičení a přípravu.

---

<sup>89</sup> VACKOVÁ, J. Rozhovor, 20. 4. 2020

Výše zmíněný trenér Sequens dodává: „Pokud už tým došel v mistrovství daleko a má za sebou několik zápasů od rozbruslení se může upustit, nebo je individuální.“<sup>90</sup>

Většinou týmů na WPHC příprava na zápas netrvá tak dlouho, jako na klasickém MS. V mrazech, které u jezera panují, je protažení skoro nemyslitelné. David Dižkanec upřesňuje: „Na zápasy se připravujeme v teple v místě ubytování. Pustíme si motivační hudbu, řekneme si něco k taktice, nabudíme se a trochu se protáhneme. Rozhodně to ale není taková příprava, jakou jsme měli před zápasy, když jsme ještě hráli závodně klasický lední hokej. Na jezero vyrážíme tak, abychom tam byli půl hodiny před zápasem. Máme čas si nandat brusle, holenní chrániče a trochu se před zápasem rozbruslit. Nemá cenu jezdit na jezero dřív, protože je tam velká zima a před vámina všech hřištích hrají, takže stejně máte omezený čas na rozbruslení.“<sup>91</sup>

## 7.4 Taktika

V herní taktice není na WPHC tolik možností jako v klasickém ledním hokeji, přesto na ní stojí veškeré úspěchy v zápasech.

Utkání se hrají čtyři na čtyři bez brankáře. Na soupisce je celkem pět hráčů, to znamená, že týmy mají pouze jednoho hráče na střídání. Pokud se jeden z hokejistů zraní natolik, že není schopný dohrát, musí daný tým hrát bez střídání. Už jen tato skutečnost napovídá, že zápasy mistrovství světa v rybníkovém hokeji nemohou být až tak náročné na bruslení jako zápasy v klasickém ledním hokeji. Miroslav Bukáček z týmu Starých pušek říká: „Na mistrovství v rybníkovém hokeji nezáleží až tak na bruslení. Mladí kluci mají nevýhodu, protože jsou brusliví a chtějí létat, ale tady právě létat nemůžete. Musíte si držet svoji pozici, většinou se hraje tak, že tým drží nějaký tvar a ten se musí držet celý zápas. Mladí kluci to většinou neuhlídají a začnou bruslit jako při normálním hokeji, to je rozhodí a začnou dostávat góly. Hlavně není možné ubruslit v takovém tempu celý zápas, máte jen jednoho na střídání. Druhým rozhodujícím faktorem jsou ruce, tedy jak je máte šikovně na puku.“<sup>92</sup>

---

<sup>90</sup> SEQUENS, B. Rozhovor, 18. 5. 2020

<sup>91</sup> DIŠKANEC, D. Rozhovor, 28. 2. 2020

<sup>92</sup> BUKÁČEK, M. Rozhovor, 10. 4. 2020

Tento fakt potvrzují i hokejistky - Magdaléna Genčevová říká: „*Když jsme v roce 2019 nastoupily k prvnímu zápasu v Kanadě, vůbec jsme nevěděly, do čeho jdeme. Chlapi ze Starých pušek nám radily, že musíme držet tvar, že nesmíme bruslit sem a tam jako v klasickém hokeji. Než to však zažijete na vlastní kůži, tak to nemůžete úplně přesně pochopit. První ročník jsme bruslily opravdu hodně a pár zápasů jsme kvůli tomu prohrály. Na správnou taktiku jsme přišly až ve čtvrtfinále, kde proti nám nastoupil tým s hráčkami z univerzitní ligy a to se bohužel s naší českou ligou srovnávat nedá, takže v tom zápase nám už nepomohla ani taktika. V dalším ročníku už jsme věděly, jak máme hrát a v základní části jsme prohrály jen jeden zápas.*“<sup>93</sup>

Z vlastní zkušenosti a pozorování mohu potvrdit, že na taktice držení si určitého tvaru opravdu stojí skoro všechen úspěch na WPHC, ale ne veškerý. Protože tolik nebruslíte, záleží hodně na tom, jak šikovné máte ruce. Proto mají oproti hobby hokejistům velkou výhodu bývalí a stále aktivní hokejisté. Je tomu tak v mužské i v ženské divizi. „*Hokejově jsme na Kanadanky neměly, jejich hokejová škola a celkový přístup k ženskému lednímu hokeji je nesrovnatelný s tím českým, takže i přesto, že jsme všechny stále aktivní hráčky, výkonnostní úroveň nedosahujeme kvalit kanadských univerzitních týmů,*“ říká Vacková.<sup>94</sup> Musím však dodat, že ačkoliv mají kanadské univerzitní týmy vyšší výkonnostní úroveň než tým Prague Ice Ladies, když jsme se držely taktiky a nechtěly zbytečně bruslit, soupeřky to rozhodilo a my dosahovaly lepších výsledků.

Tvary, které se při zápasech WPHC drží, jsou jednoduché. Jelikož hrají čtyři hokejisté v poli a drtivá většina týmů využívá jednoho hráče jako brankáře, není mnoho možností, jak hráče rozestavit. Typickým útvarem je kosočtverec (1:2:1), kdy jeden hráč stojí v bráně, dva jsou po stranách před ním, poslední je na vrcholu. Hráč, který stojí na vrcholu, většinou rychle bruslí a proto je využíván k rychlým únikům. Kosočtverec, nebo také diamant, využíval například americký tým Boston Dangers, který se stal v letech 2004 - 2007 čtyřnásobným mistrem světa.<sup>95</sup>

Dalším tvarem je Y (2:1:1) s jedním hráčem v bráně, druhým před ním a dalšími dvěma vytaženými vepředu po stranách. Tento tvar se využívá většinou proti slabšímu

---

<sup>93</sup> GENČEVOVÁ, M. Rozhovor, 8. 4. 2020

<sup>94</sup> VACKOVÁ, J. Rozhovor, 20. 4. 2020

<sup>95</sup> MCGRATH, C. Pond and a Puck Are Enough for Hockey Purists. *New York Times* [online]. New York, 2014, 12.2.2014, , 1 [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2004/02/12/sports/pond-and-a-puck-are-enough-for-hockey-purists.html>

soupeři, a nebo pokud je na tom tým fyzicky velmi dobře a ubruslí to. Hráč stojící před brankářem rozehrává jednomu ze spoluhráčů po stranách, obě křídla rychle bruslí do brány ve formaci, kdy jedou dva a třetí je hned za nimi. Mohou tak vepředu kombinovat lépe než když ujíždí pouze jeden hráč. To ovšem nemusí být vždy výhodou. David Dižkanec říká: „*Lepší je rovnou střílet, než se pouštět do zbytečných kombinací, protože je led hrbolatý, nevíte, jak se puk zachová, kolikrát vám přeskočí čepel. Proto je lepší vystřelit a jet do brány na dorážku. V základní části proti slabým soupeřům si můžete dovolit kombinovat, ale když už jste v play-off, je lepší hrát jednoduše.*“<sup>96</sup>

**Tabulka 1: Životospráva**

Životospráva	Liší se
Budíček	<input checked="" type="checkbox"/>
Společná snídane	<input type="checkbox"/>
Týmový dopolední a odpolední program	<input checked="" type="checkbox"/>
Týmový noční program	<input checked="" type="checkbox"/>
Možnost konzumace alkoholu	<input checked="" type="checkbox"/>
Společný oběd	<input type="checkbox"/>
Odpočinek před zápasem	<input checked="" type="checkbox"/>
Společná večeře	<input type="checkbox"/>
Večerka	<input checked="" type="checkbox"/>
Možnosti regenerace	<input checked="" type="checkbox"/>
Délka spánku	<input checked="" type="checkbox"/>
Podmínky ubytování	<input checked="" type="checkbox"/>

**75 %  
Odlišnost**

Zdroj: Vlastní

<sup>96</sup> DIŠKANEC, D. Rozhovor, 28. 2. 2020

**Tabulka 2: Příprava hráčů**

Příprava	Liší se
Týmová kabina	<input checked="" type="checkbox"/>
Broušení bruslí	<input checked="" type="checkbox"/>
Dynamická rozcvička	<input checked="" type="checkbox"/>
Protažení	<input checked="" type="checkbox"/>
Týmová porada před zápasem	<input type="checkbox"/>
Motivační hudba	<input type="checkbox"/>
Délka přípravy	<input checked="" type="checkbox"/>
Rozbruslení	<input type="checkbox"/>
Náplň rozbruslení	<input checked="" type="checkbox"/>
Délka trvání rozbruslení	<input checked="" type="checkbox"/>
Počet puků na rozbruslení	<input checked="" type="checkbox"/>
Videorozbor soupeře	<input checked="" type="checkbox"/>
Přítomnost kustoda	<input checked="" type="checkbox"/>
Příprava výstroje	<input checked="" type="checkbox"/>
Možnost kontaktu se soupeřem	<input checked="" type="checkbox"/>
Podávané tekutiny před utkáním	<input checked="" type="checkbox"/>

**81 %**  
Odlišnost

Zdroj: Vlastní

**Tabulka 3: Taktika a pravidla**

Taktika a pravidla	Liší se
Počet hráčů na ledě	<input checked="" type="checkbox"/>
Post brankáře	<input checked="" type="checkbox"/>
Hřiště rozdělené na pásma	<input checked="" type="checkbox"/>
Přesilové hry	<input checked="" type="checkbox"/>
Střídání	<input checked="" type="checkbox"/>
Velikost branky	<input checked="" type="checkbox"/>
Přítomnost trenéra	<input checked="" type="checkbox"/>
Hráčské posty	<input checked="" type="checkbox"/>
Možnosti herních kombinací	<input checked="" type="checkbox"/>
Povolená střelba	<input checked="" type="checkbox"/>
Doba trvání zápasu	<input checked="" type="checkbox"/>
Počet zápasů denně	<input checked="" type="checkbox"/>
Přítomnost rozhodčího	<input checked="" type="checkbox"/>

**100 %**  
Odlišnost

Zdroj: Vlastní

Pro porovnávání rozdílů, mezi klasickým mistrovstvím světa v ledním hokeji a mistrovstvím světa v rybníkovém hokeji ve formě tabulek, jsem si vybrala soubor čtyř týmů. Zcela přirozeně jimi byly týmy, se kterými jsem na WPHC sdílela ubytování, tudíž jsem měla možnost tato družstva téměř stále pozorovat. Jedním ze čtyř týmů byl ženský tým Prague Ice Ladies, za který jsem sama hrála. Dalšími týmy byly: Frosty Shots Bratislava, Captains Náměšť a Ostrava Capitals.

Z tabulek vyplývá, jak moc se WPHC liší od klasického mistrovství světa v ledním hokeji. Nejde pouze o přípravu hráčů, ale i samotné podmínky jsou na WPHC podstatně jiné, proto ani hráčům stejnou přípravu nedovolují.

## 7.5 Kvalifikace

Dalším rozdílem mezi klasickým MS v ledním hokeji a WPHC je kvalifikace. Ta se na WPHC hraje pouze v České republice a na Slovensku, ostatní země kvalifikaci nemají. I když oficiální pravidla uvádějí, že se může přihlásit a zúčastnit jakýkoliv tým, u nás tomu tak není. Dokonce u nás neplatí ani pravidlo, podle něhož tým, který se již WPHC zúčastnil, dostává automaticky pozvánku na další ročník. Jedinou výjimkou pro české a slovenské týmy je situace, kdy tým vyhraje WPHC, teprve pak se může automaticky zúčastnit i dalšího ročníku v Kanadě.

Ženská kvalifikace se přes všechny snahy zatím nikdy nekonala. Některé problémy, které stojí za nemožností uspořádat ženskou kvalifikaci, jsem již nastínila v teoretické části. Tyto problémy se týkaly především přístupu hráček samých. Větší problém však vidím v postoji organizace České a Slovenské asociace rybníkového hokeje. Matuš Kočiš, zakladatel asociace se na náš tým Prague Ice Ladies po ročníku 2019 obrátil se žádostí, zda bychom nesehnaly další ženské týmy do kvalifikačního turnaje. Problém ovšem nastal, když jsme došli k podmínkám, za jakých by se kvalifikace odehrála. Vítězky ženské kategorie by, narozdíl od vítězného mužstva, neměly proplacené zpáteční letenky ani ubytování. Jediné, co by asociace vítěžkám proplatila, by bylo startovné v Kanadě. V České republice by si ale všechny ženské týmy musely startovné zaplatit. V praxi to znamená, že by si ženské týmy umístěné na druhém a třetím místě, musely zaplatit kvalifikaci v České republice ve výši 10.990 Kč a poté ještě v Kanadě dalších 750 kanadských dolarů, což je v přepočtu zhruba 13.000 Kč za startovné. Když k tomu přičteme náklady za letenky a za ubytování, je to opravdu velká částka. Osobně jsem komunikovala s hokejistkou Klárou Hudečkovou působící v týmu Karviné, která se chtěla na WPHC také vydat s vlastním týmem. Obrátila se na mě s tím, že chtěla svůj tým přihlásit, ale s ředitelem asociace je velice špatná domluva, na odpověď čekala dva měsíce. Zajímala se, jak funguje kvalifikace a jestli vítězný tým bude mít proplacené letenky. Tlumočila jsem jí informaci, kterou nám podal ředitel asociace, že nebude mít takové prostředky, aby mohl ženskému vítěznému týmu proplatit stejné věci, jako mužskému. A tak se hokejistky z Ostravy rozhodly do kvalifikace nepřihlásit.

Myšlenka kvalifikace je dle mého názoru dobrá, ovšem její provedení není nejlepší. Česká a Slovenská asociace rybníkového hokeje na svých stránkách uvádí, že vítězové české a slovenské kvalifikace, budou mít proplacenou zpáteční letenku na WPHC, ubytování a startovné. Stanovy asociace dodržela pouze v roce 2019, o rok později

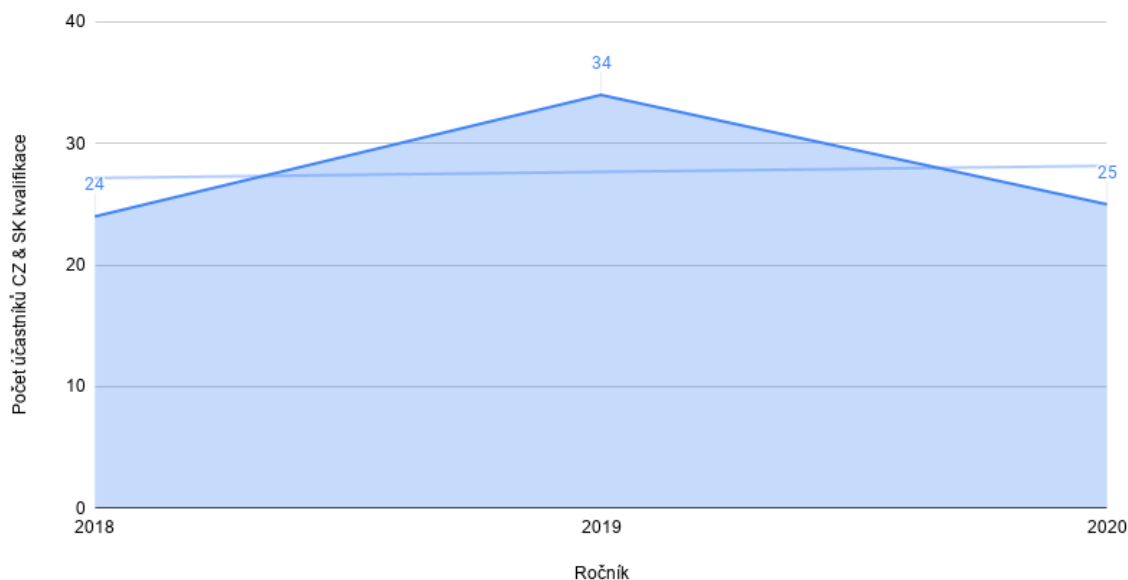
však těsně před kvalifikací spojila oba národní turnaje do jednoho, čímž připravila jeden z národních týmů o možnost proplacení letenek a ubytování. Ocenění za umístění na kvalifikaci tedy vypadalo následovně: 1. místo – proplacené zpáteční letenky, ubytování a startovné. 2. - 6. místo – proplacené startovné v Kanadě. Tato skutečnost samozřejmě zklamala mnoho hráčů a je tedy otázkou, kolik družstev se přihlásí na kvalifikaci 2021. Po rozhovorech s hráči z různých týmů jsem se dozvěděla, že některé týmy i kvůli přístupu asociace neplánují účast na další kvalifikaci a raději zvolí jiný turnaj v rybníkovém hokeji.

Zásadním problémem je už sama skutečnost, že kvalifikace opravdu existuje jen pro české a slovenské týmy a tato nerovnost podmínek samozřejmě mnohé týmy odrazuje. Z uvedených důvodů jasně vyplývá, že pokud se má kvalifikace opravdu každoročně konat, měla by asociace zapracovat na veškerých podmínkách a jejich striktním dodržování.



## Graf 1: Počet účastníků na CZ a SK kvalifikaci

Počet účastníků CZ & SK kvalifikace vs. Ročník



Zdroj: Vlastní

Z grafu je vidět, kolik týmů se v jakém roce zúčastnilo kvalifikace. V roce 2018 byla kvalifikace pouze v České republice a zúčastnil se jí jeden slovenský tým, zbytek týmů bylo českých. V roce 2019 se konala kvalifikace jak v České republice, tak na Slovensku. Českých týmů tehdy bylo celkem 24 a slovenských 10 s tím, že na Slovensku nastupovaly i české týmy. V roce 2020 měla být kvalifikace opět rozdělena, ale organizátor tuto podmínku nedokázal dodržet. Šlo tedy znovu o jednorázový turnaj, na kterém nastoupilo 25 týmů, z toho 17 českých a 8 slovenských.

## 8 Komparace výkonnosti mužských a ženských týmů

V analýze výkonnosti se mi otevírá hned několik hypotéz, ze kterých lze vyvodit obecně platné závěry. Analyzovat budu především týmy, které mistrovství světa v rybníkovém hokeji vyhrály. S většinou hráčů vítězných týmů jsem nemohla vést rozhovor, protože se již WPHC neúčastní, ale informace o jejich dosažené hokejové úrovni jsou dohledatelné v celosvětové internetové databázi hokejistů eliteprospects.com. Týmy, které mistrovství nevyhrály mohu analyzovat pouze z let 2019 a 2020, kdy jsem se osobně mistrovství účastnila. To zejména z důvodu, že nelze dohledat jména všech hráčů v minulosti zúčastněných týmů.

Na problém jsem narazila v ženské divizi, kde se vítězné týmy dříve nezapisovaly vůbec. První žebříček byl vypracován až po posledním ročníku. Z mé osobní účasti vím, jaké týmy vyhrály v letech 2019 a 2020, podařilo se mi také podle serveru enroute.aircanada.com dohledat, který tým vyhrál v roce 2018.<sup>97</sup> V žebříčku vítězných týmů na neověřené internetové stránce je možné dohledat, že v roce 2010 vyhrál ženskou kategorii tým STU Has-Been Tommies a v roce 2011 tým Hilltop Bud Lights. To ovšem nekoresponduje s informací, kterou jsem dostala od hlavního pořadatele WPHC Dannyho Brauna, který tvrdí, že se ženská divize na mistrovství světa v rybníkovém hokeji hraje od roku 2012. Z těchto důvodů jsem se rozhodla ženskou divizi analyzovat pouze v letech, ve kterých jsem se WPHC osobně zúčastnila, aby vyvozené závěry nebyly zkreslené a nepodložené.

Vzhledem k tomu, že v mužské divizi analyzuji výkonnostní úroveň klasického ledního hokeje ve které jednotliví hráči skončili, zabývám se stručnou charakteristikou a žebříčkem jednotlivých profesionálních a poloprofesionálních lig ledního hokeje, v nichž vítězové WPHC dříve hráli.

---

<sup>97</sup> SEHL, K. Inside New Brunswick's World Pond Hockey Championship. *En Route* [online]. 2019, 3.1.2019, (1), 1 [cit. 2020-07-14]. Dostupné z: <https://enroute.aircanada.com/en/article/inside-new-brunswick-s-world-pond-hockey-championship>

## 8.1 Profesionální ligy ledního hokeje

### 1. NHL

National Hockey League je severoamerická profesionální liga. Je nejvyšší a nejpoblárnější ligou ledního hokeje na světě. Složená je ze 31 týmů, které každoročně bojují o světoznámý Stanley Cup.

### 2. AHL

American Hockey League je severoamerická profesionální liga ledního hokeje. Skládá se ze 31 týmů, stejně jako NHL. Výkonnostní úroveň zastává druhé místo hned po NHL. Každý tým NHL má rovněž smlouvu s týmem AHL a z takzvaných farmářských týmů AHL se pravidelně rekrutují hráči do vyšší NHL.

### 3. ECHL

East Coast Hockey League je profesionální americká liga ledního hokeje. Výkonnostní úroveň se řadí za AHL. Většina z 26 týmů ECHL má podepsanou smlouvu s týmy z NHL, tudíž se hráči z této ligy také mohou dostat do NHL. ECHL je asi na úrovni většiny českých extraligových týmů. Ovšem americký styl hokeje je výrazně odlišný, tudíž mnoha evropským hráčům nemusí vyhovovat. A tak mnozí hokejisté ECHL volí raději svou domácí ligu. Hráči, kteří nechtějí hrát ve vyšší AHL zase míří nejčastěji do Finska, Švédska a v poslední době i do Švýcarska. Obecně jsou tyto dvě ligy mnohem tvrdší než česká extraliga ledního hokeje.

### 4. Česká extraliga ledního hokeje

Nejvyšší česká profesionální hokejová soutěž, se svou úrovní se podobá některým týmům z AHL, ECHL, nebo univerzitní NCAA. Zmiňuji ji z důvodu představy o úrovni amerických lig, ale žádný z hráčů vítězných týmů na WPHC nikdy v české extralize nehrál.

## 5. 1. Česká hokejová liga (Chance liga)

Je druhou nejvyšší profesionální soutěží na území České republiky. Není tak rychlá jako zámořské juniorské, nebo univerzitní ligy a zároveň není tak tvrdá jako AHL, či ECHL.

## 8.2 Poloprofesionální ligy ledního hokeje

### 1. CHL

Canadian Hockey League je kanadská juniorská liga rozdělena na WHL (Western Hockey League), OHL (Ontario Hockey League) a QMJHL (Quebec Major Junior Hockey League). Tyto tři ligy se skládají z 52 kanadských týmů a osmi týmů amerických. Každoročně odchází z kanadské CHL velké procento hráčů do profesionální NHL a do nejvyšší kanadské univerzitní ligy U SPORTS.<sup>98</sup>

### 2. NCAA Hockey + U Sports

National Collegiate Athletic Association je nejvyšší americká univerzitní liga. Má tři divize, ovšem jak v mužském, tak i v ženském hokeji se hrají pouze dvě. NCAA I. a nižší NCAA III a to z důvodu nedostatku peněz na sponzorování NCAA II. Mnoho hráčů z NCAA po dokončení studia putuje do NHL.<sup>99</sup> U Sports je kanadská obdoba NCAA a platí pro ni stejný popis.

### 4. 2. česká hokejová liga

Je třetí nejvyšší hokejová liga v České republice. Z vlastního pozorování zápasů obou těchto lig, mohu konstatovat, že výše zmíněné juniorské ligy ledního hokeje jsou výkonnostně podstatně výš.

---

<sup>98</sup> *About the CHL* [online]. [cit. 2020-07-14]. Dostupné z: <https://chl.ca/aboutthechl>

<sup>99</sup> *About NCAA Hockey* [online]. [cit. 2020-07-14]. Dostupné z: <http://collegehockeyinc.com/about-ncaa-hockey.php>

## 9 Analýza vítězných týmů WPHC

### 9.1 Mužská divize

#### 2002 TOBIQUE PUCKERS

Tabulka 4: Tobique Puckers 2002

Ročník 2002						
Vítězný tým	Jméno hráče	Ročník narození	Věk v den vítězství	Nejvyšší dosažená soutěž v kariéře	Úroveň hráče	Země týmu
Tobique Puckers	Scott McNabb	1973	29	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Shawn Davis	1970	32	ECHL	Profesionál	Kanada
	Ryan Porter	1979	23	WHL	Poloprofesionál	Kanada
	David Myles	1972	30	OHL	Poloprofesionál	Kanada
Průměr			28.5			

Zdroj: Vlastní

Tým Tobique Puckers z Nového Brunšviku vyhrál historicky první ročník WPHC. Průměrný věk týmu byl v době vítězství 28,5 let. Člen týmu David Myles je původem z Plaster Rocku a mistrovství světa v rybníkovém hokeji se zúčastnil několikrát a několikrát se mu ho také podařilo vyhrát. Kanadskou juniorskou ligu OHL hrál v týmu Windsor Spitfires. Ryan Porter, který také nastupoval v juniorské poloprofesionální soutěži, hrál v týmu WHL Red Deer Rebels. Jediným bývalým profesionálním hráčem vítězného celku byl Shawn Davis, který hrál za již nepůsobící klub Pensacola Ice Pilots v ECHL.

## 2003 PROGRESSIVE PLANNING

**Tabulka 5: Progressive Planning 2003**

Ročník 2003						
Vítězný tým	Jméno hráče	Ročník narození	Věk v den vítězství	Nejvyšší dosažená soutěž v kariéře	Úroveň hráče	Země týmu
Progressive Planning	Brad Tremblay	1977	26	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	David Deap	1973	30	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Troy Small	1974	29	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Sean Smith	1976	27	NCAA III.	Poloprofesionál	Kanada
Průměr			28			

Zdroj: Vlastní

Tým složený zejména z hráčů, kteří skončili v nižších juniorských soutěžích. Nejvyšší hokejové úrovni dosáhl Sean Smith, který působil v univerzitní NCAA III. na Hamilton College. Průměrný věk týmu v době vítězství byl 28 let.

## 2004 – 2007 BOSTON DANGLERS

**Tabulka 6: Boston Dangers 2004**

Ročník 2004						
Vítězný tým	Jméno hráče	Ročník narození	Věk v den vítězství	Nejvyšší dosažená soutěž v kariéře	Úroveň hráče	Země týmu
Boston Dangers	Mark Goble	1972	32	NCAA	Poloprofesionál	USA
	Cooper Naylor	1970	34	ECHL	Profesionál	USA
	Mark Cornforth	1972	32	NHL	Profesionál	USA
	Rob Atkinson	1970	34	ECHL	Profesionál	USA
Průměr			33			

Zdroj: Vlastní

Americký tým, jemuž se povedlo WPHC vyhrát čtyřikrát za sebou. Skládal se ze čtyř hráčů, kteří se poznali na Merrimack College, patřící mezi univerzitní týmy NCAA. Pouze Mark Goble po univerzitě nepokračoval do profesionální ligy. Mark Cornforth v sezóně 1995/1996 odehrál šest zápasů za NHL tým Boston Bruins, většinu své kariéry ale strávil ve farmářském klubu AHL Providence Bruins. Cooper Naylor a Rob Atkinson odehráli po univerzitě dvě další sezóny v profesionální ECHL. Průměrný věk Bostonského týmu v době vítězství v roce 2004 byl 33 let.

**Tabulka 7: Boston Dangers 2005**

Ročník 2005						
Vítězný tým	Jméno hráče	Ročník narození	Věk v den vítězství	Nejvyšší dosažená soutěž v kariéře	Úroveň hráče	Země týmu
Boston Dangers	Mark Goble	1972	33	NCAA	Poloprofesionál	USA
	Cooper Naylor	1970	35	ECHL	Profesionál	USA
	Mark Cornforth	1972	33	NHL	Profesionál	USA
	Rob Atkinson	1970	35	ECHL	Profesionál	USA
Průměr			34			

Zdroj: Vlastní

**Tabulka 8: Boston Dangers 2006**

Ročník 2006						
Vítězný tým	Jméno hráče	Ročník narození	Věk v den vítězství	Nejvyšší dosažená soutěž v kariéře	Úroveň hráče	Země týmu
Boston Dangers	Mark Goble	1972	34	NCAA	Poloprofesionál	USA
	Cooper Naylor	1970	36	ECHL	Profesionál	USA
	Mark Cornforth	1972	34	NHL	Profesionál	USA
	Rob Atkinson	1970	36	ECHL	Profesionál	USA
Průměr			35			

Zdroj: Vlastní

**Tabulka 9: Boston Dangers 2007**

Ročník 2007						
Vítězný tým	Jméno hráče	Ročník narození	Věk v den vítězství	Nejvyšší dosažená soutěž v kariéře	Úroveň hráče	Země týmu
Boston Dangers	Mark Goble	1972	35	NCAA	Poloprofesionál	USA
	Cooper Naylor	1970	37	ECHL	Profesionál	USA
	Mark Cornforth	1972	35	NHL	Profesionál	USA
	Rob Atkinson	1970	37	ECHL	Profesionál	USA
Průměr			36			

Zdroj: Vlastní

## 2008 – 2009 WHEAT KINGS

**Tabulka 10: Wheat Kings 2008**

Ročník 2008						
Vítězný tým	Jméno hráče	Ročník narození	Věk v den vítězství	Nejvyšší dosažená soutěž v kariéře	Úroveň hráče	Země týmu
Wheat Kings	David Myles	1972	36	OHL	Poloprofesionál	Kanada
	Charlie Cameron	1966	42	USports	Poloprofesionál	Kanada
	Bob Brown	1965	33	AHL	Profesionál	Kanada
	Jeff Peddigrew	1976	32	WHL	Poloprofesionál	Kanada
Průměr			35.75			

Zdroj: Vlastní

Kanadský tým, který vyhrál WPHC dvakrát v řadě. Za Wheat Kings opět nastupoval David Myles, který mistrovství světa v rybníkovém hokeji vyhrál i v roce 2002 s týmem Tobique Puckers. Tým Wheat Kings se skládal ze tří poloprofesionálních hokejistů, dva z nich hráli v nejvyšší kanadské juniorské lize CHL a třetí nastupoval v nejvyšší kanadské univerzitní lize za tým University of New Brunswick. Posledním hráčem zmíněného týmu byl Bob Brown, který většinu své hráčské kariéry strávil v profesionální lize AHL. V sezóně 2004/2005 si ale například zahrál v druhé německé lize v týmu Landshut Cannibals. V sezóně 1995/1996 se stal nejužitečnějším hráčem play-off juniorské WHL. Je jedním z mála hráčů, kteří byly při vítězství na WPHC stále profesionálními hráči klasického ledního hokeje. Průměrný věk zmíněného týmu byl v době vítězství 35, 75 let.



**Tabulka 11: Wheat Kings 2009**

Ročník 2009						
Vítězný tým	Jméno hráče	Ročník narození	Věk v den vítězství	Nejvyšší dosažená soutěž v kariéře	Úroveň hráče	Země týmu
Wheat Kings	David Myles	1972	37	OHL	Poloprofesionál	Kanada
	Charlie Cameron	1966	43	USports	Poloprofesionál	Kanada
	Bob Brown	1965	34	AHL	Profesionál	Kanada
	Jeff Peddigrew	1976	33	WHL	Poloprofesionál	Kanada
Průměr			36.75			

Zdroj: Vlastní

## 2010-2011 NY BOARS

**Tabulka 12: NY Boars 2010**

Ročník 2010						
Vítězný tým	Jméno hráče	Ročník narození	Věk v den vítězství	Nejvyšší dosažená soutěž v kariéře	Úroveň hráče	Země týmu
NY Boars	Steve Malley	1979	31	AHL	Profesionál	USA
	Brad Parsons	1979	31	NCAA III.	Poloprofesionál	USA
	Mike Sayer	1980	30	NCAA	Poloprofesionál	USA
	Chris Corriner	1978	32	AHL	Profesionál	USA
	Chris Dirkes	1979	31	NHL	Profesionál	USA
Průměr			31			

Zdroj: Vlastní

Americký tým NY Boars vyhrál WPHC dvakrát v řadě. Skládal se ze tří bývalých profesionálních hokejistů a ze dvou hráčů, kteří ukončili kariéru na univerzitní úrovni. Profesionální kariéra hráčů tohoto týmu je pestrá. Například Brad Parsons, kromě toho, že většinu své hráčské kariéry odehrál v AHL, působil v sezóně 2005/2006 ve finské nejvyšší lize v týmu HIFK. Chris Dirkes také odehrál nejvíce zápasů v AHL, ve své kariéře ale odehrál i 8 zápasů v NHL, konkrétně v týmu Washington Capitals. Průměrný věk tohoto celku byl v době vítězství 31 let, o rok později 32 let.

**Tabulka 13: NY Boars 2009**

Ročník 2011						
Vítězný tým	Jméno hráče	Ročník narození	Věk v den vítězství	Nejvyšší dosažená soutěž v kariéře	Úroveň hráče	Země týmu
NY Boars	Steve Malley	1979	32	AHL	Profesionál	USA
	Brad Parsons	1979	32	NCAA III.	Poloprofesionál	USA
	Mike Sayer	1980	31	NCAA	Poloprofesionál	USA
	Chris Corriner	1978	33	AHL	Profesionál	USA
	Chris Dirkes	1979	32	NHL	Profesionál	USA
Průměr	32					

Zdroj: Vlastní

## 2012 HILLTOP BUDWEISERS

**Tabulka 14: Hilltop Budweiser 2012**

Ročník 2012						
Vítězný tým	Jméno hráče	Ročník narození	Věk v den vítězství	Nejvyšší dosažená soutěž v kariéře	Úroveň hráče	Země týmu
Hilltop Budweisers	Brad Hednerson	1983	29	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Fred Walsh	1983	29	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Adam Nelson	1983	29	USports	Poloprofesionál	Kanada
	Shawn Mersereau	1984	28	USports	Poloprofesionál	Kanada
Průměr	28,75					

Zdroj: Vlastní

Kanadský tým Hilltop Budweisers vyhrál mistrovství světa v rybníkovém hokeji jednou. Mužstvo bylo složeno ze dvou bývalých univerzitních hráčů, kteří spolu nastupovali za St. Thomas University a dvou hráčů, kteří se závodním hokejem skončili v nižší kanadské juniorské lize. Průměrný věk týmu v době vítězství byl 28,75 let.

## 2013 – 2017 THE ACADIAN BOYS

**Tabulka 15: The Acadian Boys 2013**

Ročník		2013				
Vítězný tým	Jméno hráče	Ročník narození	Věk v den vítězství	Nejvyšší dosažená soutěž v kariéře	Úroveň hráče	Země týmu
The Acadian Boys	Ulysse Bideau	1982	30	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Martin McGrau	1982	30	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Glen Ferguson	1994	19	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Martin Richard	1972	41	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Jeff Wilson	1979	33	ECHL	Profesionál	Kanada
Průměr			30.6			

Zdroj: Vlastní

Kanadský tým The Acadian Boys z Nového Brunšviku drží rekord v počtu vyhraných pohárů za sebou. Mistrovství světa v rybníkovém hokeji se týmu podařilo vyhrát celkem pětkrát po sobě. Jediným bývalým profesionálním hráčem kádru The Acadian Boys byl Jeff Wilson, který svou profesionální kariéru odehrál v ECHL. Hokejisté z města Tracadie-Sheila spolu do současnosti nastupují za stejný tým v krajské seniorské soutěži. Mistrovství světa v rybníkovém hokeji se stále účastní, ale jejich vítěznou „šňůru“ přerhli v roce 2018 čeští hokejisté z týmu Starý pušky. Průměrný věk týmu při první výhře byl 30, 6 let, při jejich poslední výhře 35, 6 let.

**Tabulka 16: The Acadian Boys 2014**

Ročník		2014				
Vítězný tým	Jméno hráče	Ročník narození	Věk v den vítězství	Nejvyšší dosažená soutěž v kariéře	Úroveň hráče	Země týmu
The Acadian Boys	Ulysse Bideau	1982	31	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Martin McGrau	1982	31	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Glen Ferguson	1994	20	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Martin Richard	1972	42	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Jeff Wilson	1979	34	ECHL	Profesionál	Kanada
Průměr			31.6			

Zdroj: Vlastní

**Tabulka 17: The Acadian Boys 2015**

Ročník 2015						
Vítězný tým	Jméno hráče	Ročník narození	Věk v den vítězství	Nejvyšší dosažená soutěž v kariéře	Úroveň hráče	Země týmu
The Acadian Boys	Ulysse Bideau	1982	32	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Martin McGrau	1982	32	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Glen Ferguson	1994	21	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Martin Richard	1972	43	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Jeff Wilson	1979	35	ECHL	Profesionál	Kanada
Průměr	32.6					

Zdroj: Vlastní

**Tabulka 18: The Acadian Boys 2016**

Ročník 2016						
Vítězný tým	Jméno hráče	Ročník narození	Věk v den vítězství	Nejvyšší dosažená soutěž v kariéře	Úroveň hráče	Země týmu
The Acadian Boys	Ulysse Bideau	1982	33	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Martin McGrau	1982	33	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Glen Ferguson	1994	22	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Martin Richard	1972	44	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Jeff Wilson	1979	36	ECHL	Profesionál	Kanada
Průměr	33.6					

Zdroj: Vlastní

**Tabulka 19: The Acadian Boys 2017**

Ročník 2017						
Vítězný tým	Jméno hráče	Ročník narození	Věk v den vítězství	Nejvyšší dosažená soutěž v kariéře	Úroveň hráče	Země týmu
The Acadian Boys	Ulysse Bideau	1982	34	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Martin McGrau	1982	34	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Glen Ferguson	1994	23	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Martin Richard	1972	45	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Kanada
	Jeff Wilson	1979	37	ECHL	Profesionál	Kanada
Průměr	34.6					

Zdroj: Vlastní

## 2018 STARÝ PUŠKY

**Tabulka 20: Starý pušky 2018**

Ročník 2018						
Vítězný tým	Jméno hráče	Ročník narození	Věk v den vítězství	Nejvyšší dosažená soutěž v kariéře	Úroveň hráče	Země týmu
Staré Pušky	Aleš Štoček	1980	38	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Česká republika
	Miroslav Bukáček	1978	40	2. Liga CZ	Poloprofesionál	Česká republika
	Petr Janda	1978	40	2. Liga CZ	Poloprofesionál	Česká republika
	Jiří Plachý	1977	41	2. Liga CZ	Poloprofesionál	Česká republika
	Pavel Pelán	1981	37	1. Liga CZ	Profesionál	Česká republika
Průměr			39.2			

Zdroj: Vlastní

Starý pušky jsou historicky prvním českým týmem, který vyhrál WPHC. Tým se skládá ze tří poloprofesionálních hráčů, kteří hráli 2. českou hokejovou ligu ve Žďáru nad Sázavou. Kádr Starých pušek se seznámil právě ve Žďárském mládežnickém hokeji. Aleš Štoček, hráč zastávající pozici brankáře na mistrovství světa v rybníkovém hokeji, s hokejem skončil v juniorské kategorii. Pavel Pelán je jediným z týmu, který hrál hokej v profesionální 1. české hokejové lize. Průměrný věk týmu byl v době vítězství 39, 2 let.

## 2019 CAPTAINS NÁMĚŠŤ

**Tabulka 21: Captains Náměšť 2019**

Ročník 2019						
Vítězný tým	Jméno hráče	Ročník narození	Věk v den vítězství	Nejvyšší dosažená soutěž v kariéře	Úroveň hráče	Země týmu
Captains Náměšť	Miroslav Bednář	1995	24	Nižší juniorská soutěž	Amatér	Česká republika
	Ondřej Kohút	1987	32	Krajská liga CZ	Amatér	Česká republika
	Petr Lainka	1997	22	Univerzitní liga CZ	Amatér	Česká republika
	Jiří Krčál	1985	34	2. Liga CZ	Poloprofesionál	Česká republika
	Martin Pejchal	1985	34	1. Liga CZ	Profesionál	Česká republika
Průměr			29.2			

Zdroj: Vlastní

Hokejisté z Náměště nad Oslavou přebrali pohár od českých kolegů ze Žďáru nad Sázavou. Všichni hráči vítězného týmu z roku 2019 spolu stále hrají krajskou ligu ledního hokeje. V profesionální hokejové kariéře se nejdál dostal Martin Pejchal, který si v minulosti zahrál 1. českou hokejovou ligu. Petr Lainka stále aktivně hraje univerzitní ligu za HC Univerzita Palackého v Olomouci. Věkový průměr Kapitánů z Náměště byl v době vítězství 29, 2 let.

## 2020 DOIRON SPORT ACES

**Tabulka 22: Doiron Sport Aces 2020**

Ročník 2020						
Vítězný tým	Jméno hráče	Ročník narození	Věk v den vítězství	Nejvyšší dosažená soutěž v kariéře	Úroveň hráče	Země týmu
Doiron Sport Aces	David Myles	1972	48	OHL	Poloprofesionál	Kanada
	Peter Boyd	1988	32	AHL	Profesionál	Kanada
	Stacy Smallman	1977	43	USports	Poloprofesionál	Kanada
	Bob Brown	1975	44	AHL	Profesionál	Kanada
	Ryan Burgoyne	1976	43	AHL	Profesionál	Kanada
Průměr			42			

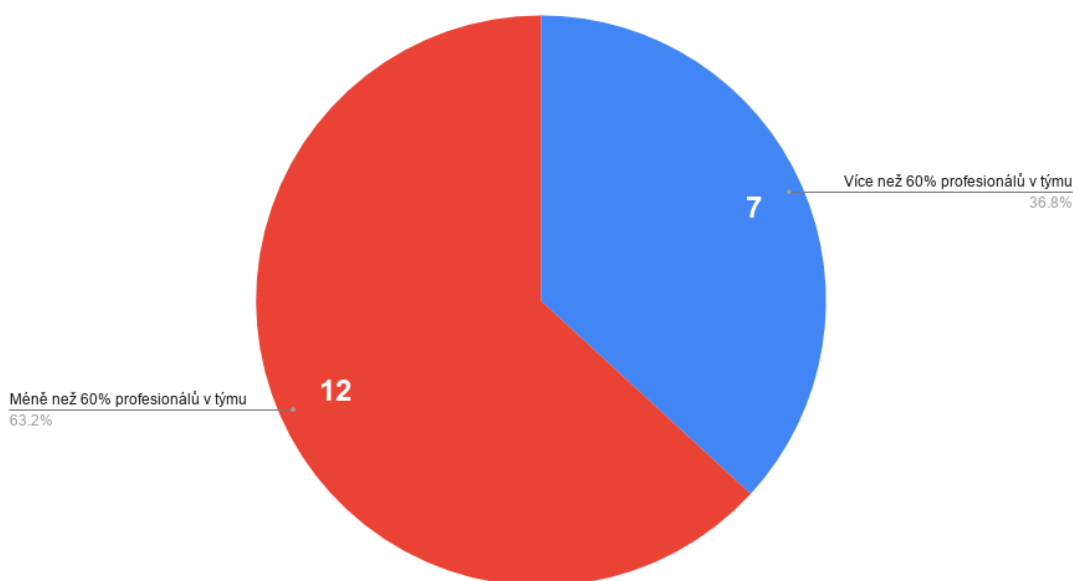
Zdroj: Vlastní

Kanadský tým Doiron Sport Aces z města Fredericton vyhrál poslední ročník WPHC. V sestavě se opět objevuje David Myles, rodák z Plaster Rocku. Během mistrovství bylo zřejmé, že se Kanadčanům přestalo líbit, jak konkurenčně hrají poslední ročníky zámožské týmy, a tak se netajili tím, že složily dohromady mužstvo, které vyhraje. Sestavu tvoří tři bývalí profesionální hokejisté. Nejpestřejší hokejovou kariéru měl Peter Boyd. Univerzitní ligu hrál za Ohio State University patřící do NCAA. V tomto týmu oblékal ve dvou sezónách kapitánské „C“. Po univerzitě putoval do týmu Lake Erie Monsters, patřícího do profesionální AHL. Jméno Bob Brown bylo také již dvakrát na trofeji vyryto a to když se v letech 2008 a 2009 stali vítězi hokejisté týmu Wheat Kings. Posledním bývalým profesionálním hráčem zmíněného týmu je Ryan Burgoyne, který k utkáním nastupoval v AHL. Stacy Smallman není bývalým profesionálním hráčem, přesto hrál nejvyšší kanadskou univerzitní ligu, kde v týmu

University of New Brunswick oblékal dres s asistentským „A“. Průměrný věk tohoto týmu byl v únoru 2020 42 let.

## Graf 2: Poměr počtu vítězných týmů s více než 60 % profesionálních hráčů

Poměr počtu vítězných týmů s více než 60% profesionálních hráčů



Zdroj: Vlastní

Z tabulek vychází graf, který ukazuje kolik vítězných týmů bylo složeno z více než 60 % bývalými profesionálními hráči. Vychází, že sedmkrát vyhrál tým, který byl z více než 60% složený z profesionálních hráčů. Pravdou však je, že to byly pouze tři týmy. Prvním z nich byl tým Boston Dangers, který vyhrál mistrovství čtyřikrát po sobě. Skládal se ze tří profesionálních hráčů a jednoho poloprofesionálního. Druhým týmem byli hráči NY Boars, kteří vyhráli dvakrát po sobě a složeni byli ze tří profesionálních hráčů a dvou poloprofesionálních. Posledním týmem byl Doiron Sport Aces, vítěz posledního ročníku. Skládal se také ze tří bývalých profesionálních hráčů a dvou poloprofesionálních.

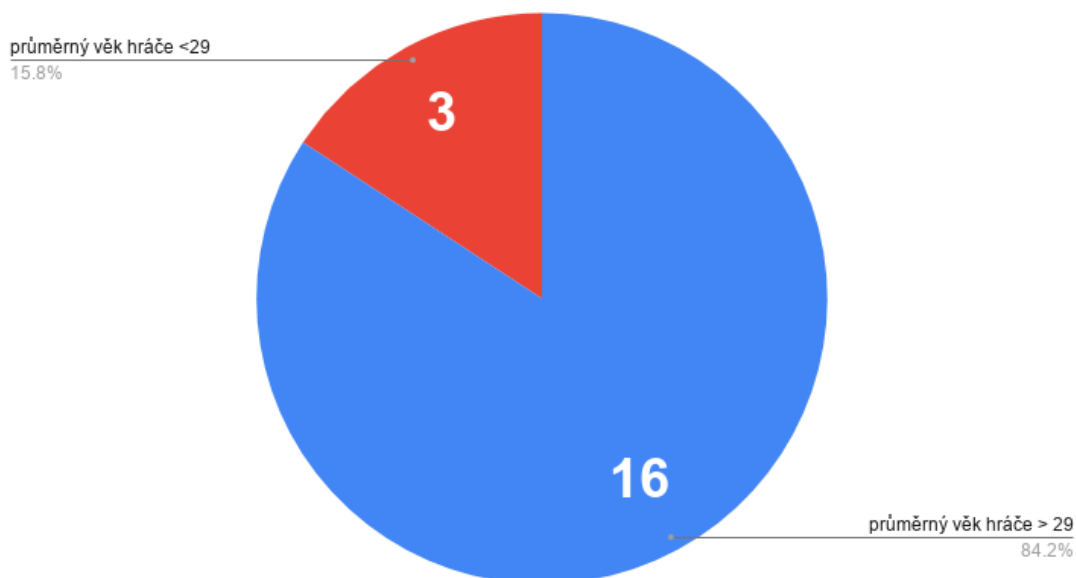
Pro druhou část grafu platí stejná skutečnost o množství týmů. Zde vyhrály dvanáctkrát týmy z většiny složené z poloprofesionálních, nebo amatérských hráčů. Ale například tým The Acadian Boys vyhrál mistrovství světa v rybníkovém hokeji pětkrát po sobě. Tým Wheat Kings vyhrál dvakrát. Dohromady je tedy počet týmů sedm.

Pokud budeme tuto skutečnost brát v potaz a nebudeme počítat každý rok, ale pouze týmy, na poměru se toho moc nezmění. Vycházelo by, že procento vítězných týmů složených z více než 60 % bývalými profesionálními hráči, činí 30 %. Týmy složené z poloprofesionálů, nebo amatérů činí 70 %.



### Graf 3: Věkový průměr vítězných týmů

Věkový průměr vítězných týmů



Zdroj: Vlastní

Graf průměrného věku týmu ukazuje, že z 84, 2 % byl věk vyšší než 29 let. Je potřeba znovu přihlížet ke skutečnosti, že některé týmy vyhrály WPHC víckrát. Na rozdíl ale od výkonnostní úrovně hráčů se věk týmu každý rok zvyšuje. Pravdou však je, že průměrný věk všech týmů, které vyhrály několikrát po sobě, byl vždy od prvního vítězství vyšší než 29 let. Proto by se procenta z grafu dala počítat i jinak. Týmy s průměrným věkem menším než 29 let byly opravdu jen tři: Tobique Puckers, Progressive Planning a Hilltop Budweisers. Týmů s průměrným věkem vyšším než 29 let bylo sedm: Boston Dangles (čtyřikrát vítěz), Wheat Kings (dvakrát vítěz), NY Boars (dvakrát vítěz), The Acadian Boys (pětkrát vítěz), Starý pušky, Captains Náměšť, Doiron Sport Aces. V tomto případě tedy poměr vychází na 70 % vítězných týmů s průměrným věkem vyšším než 29 let a 30 % vítězných týmů s průměrným věkem nižším než 29 let.

## 9.2 Ženská divize

Ženské divize jsem se v letech 2019 a 2020 zúčastnila jako hráčka, to již bylo v práci několikrát zmíněno. Díky aktivní přítomnosti na zápasech pro mne bylo, jako pro hráčku jednoduché určit, proti jakým hokejistkám jsme hrály. Zda jsme nastupovaly proti ženám, hrajícím hokej od mala, nebo proti starším hráčkám, které už dlouho nehrají a mistrovství světa v rybníkovém hokeji je pro ně opravdu jen zábavou. V základní části jsme se setkaly zejména s týmy, které stály na jedné výkonnostně velmi dobré hráčce. V play-off už byly týmy výkonnostně vyrovnané a hlavně sehrané. Bylo tedy lehké usoudit, že se jednalo o týmy složené z univerzitních hráček, hrajících v týmech pospolu. Tato domněnka se mi také potvrdila.

Ženské týmy bych rozdělila do tří výkonnostních kategorií. Ani v jedné se neobjevují hráčky, které by hokej hrály pouze v jeho rybníkové verzi. Všechny hráčky prošly buď klubovými, středoškolskými, nebo univerzitními týmy.

1. kategorií byly starší hráčky, které ale hokej dříve hrály. Byly šikovné na puku i sehrané, jediné co je limitovalo byla rychlost. Mladší hráčky bruslí rychleji a dynamičtěji a když nastoupí proti hráčkám starším, mohou si dovolit bruslit, protože jsou na tom fyzicky lépe a ví, že zápas ubruslí.

2. kategorií jsou hokejistky hrající v klubových týmech. Tyto týmy v Kanadě nedosahují výkonnostní úrovně jako univerzitní družstva. Z univerzitních klubů dokonce často putují hráčky do NWHL (ženská obdoba NHL). Všechny týmy, složené z klubových hráček, se nám s Prague Ice Ladies podařilo porazit. Usuzuji proto, že některé klubové týmy v České republice jsou výkonnostně lepší, než mnoho klubových týmů v Kanadě.

3. kategorie jsou hokejistky hrající kanadskou univerzitní ligu. Prague Ice Ladies s těmito týmy v play-off pokaždé vypadly. Rozdíly byly znatelné ve všech směrech. Hlavním faktorem byla podle mého názoru sehranost a práce s pukem, nejmenší rozdíl pak činila technika a rychlost bruslení.

Je zde hned několik důvodů, proč jsou na tom univerzitní týmy mnohem lépe, než české klubové týmy. Jedním z nich je podpora ženského hokeje. Jako hráčka mohu konstatovat, že se na ženský hokej v České republice nenahlíží stejně jako na mužský. Z vlastní zkušenosti ze zámoří vím, že v Kanadě a USA to tak není. Sezónu 2011/2012 jsem odehrála ve americkém státě Wisconsin v týmu Bay Area Ice Bears. Tréninky jsme měly pětkrát týdně a na zápasy chodila téměř plná malá hala. Zázemí se nedalo vůbec srovnávat se zázemím v České republice.

Před každým tréninkem jsme chodily do moderního tréninkového centra, které bylo přímo na zimním stadionu, tam jsme trénink začaly posilováním a dynamickou rozcvičkou. Na rozdíl od toho v Berounském týmu je rozcvička čistě na jednotlivých hráčkách. Před tréninkem, který je pouze jednou týdně a chodí na něj mnohdy jen pět hráček, se zpravidla nerozcvičují nikdo. Před zápasem se jde menší procento hráček alespoň rozběhat a protáhnout, ale nechodí celý tým pospolu. To je logické, protože hráčky na zápas jsou poskládané z různých koutů České republiky a mnohdy se na zápase vidí poprvé v životě. S profesionálním přístupem nemá tento model společného vůbec nic. Abych ale pouze nehanila český ženský hokej a přístup k němu, dám příkladem kladenský tým HC 2001 Kladno, ve kterém jsem odehrála tři sezóny. Tréninky jsme v tomto týmu měly dvakrát týdně a skoro před každým z nich se šlo celé družstvo pod vedením trenéra rozcvičit do posilovny. V tomto případě se příprava hráček alespoň trochu podobala zámořskému modelu. Ale také ne zcela. S americkým týmem jsme měly spoustu akcí i mimo led. Nikdy se nestalo, že by některá hráčka, pokud nebyla nemocná, nepřišla. Vždy jsme se na těchto akcích sešly všechny, včetně trenérů. Pozitivně to dopadalo nejen na vztahy hráček mimo led, ale bez pochyby to bylo důležité i pro hru na ledě. A ačkoliv dávám za příklad středoškolský tým, tento model se praktikuje i na univerzitách, ze kterých pak hráčky mnohdy pokračují do NWHL. Například obránkyně Courtney Wittig, se kterou jsem hrála za již zmíněný tým Bay Area Ice Bears byla z univerzity Eau Claire ve Wisconsinu draftována týmem NWHL Metropolitan Riveters. To je pro hráčky z české ligy nereálné, ačkoliv se v ženské době NHL také objevila česká jména, byly to hráčky, které prošly americkým univerzitním hokejem.

**Tabulka 23: The Bras 2020**

Vítězný tým ročníku 2020			
Jméno týmu	Jméno hráčky	Univerzita	Národnost hráčky
<b>The Bras</b>	Janie LeBlanc	Univesity of Moncton	Kanada
	Amélie Dion	Univesity of Moncton	Kanada
	Laurie Mercier	Univesity of Montréal	Kanada
	Gabrielle Forget	Univesity of Moncton	Kanada
	Jamie MacDonald	Wilfrid Laurier University	Kanada

Zdroj: Vlastní

Ženský vítězný tým z let 2019 a 2020 se skládal pouze z univerzitních hráček nejvyšší kanadské ligy U Sports. Laurie Mercier, která hrála za University of Montreal dokonce v sezóně 2015/2016 vyhrála se svým universitním týmem celou ligu.

**Tabulka 24: Roy's Trucking 2020**

Druhý tým ročníku 2020			
Jméno týmu	Jméno hráče	Univerzita	Národnost hráčky
<b>Roy's Trucking</b>	Karine Roy	University of Moncton	Kanada
	Brittany Poitras	University of Moncton	Kanada
	Catherine Arsenault	University of Moncton	Kanada
	Marie-Pier Arsenault	University of Moncton	Kanada
	Chelsey Hodges	Concordia University	Kanada

Zdroj: Vlastní

Tým Roy's Trucking se v roce 2020 umístil na druhé pozici. Tento tým v roce 2019 ve čtvrtfinále vyřadil jediný český ženský tým Prague Ice Ladies. Z tabulky je čitelné, že se i druhý kádr skládá pouze z univerzitních hráček ligy U Sports.

**Tabulka 25: The Eh Team 2020**

Třetí tým ročníku 2020			
Jméno týmu	Jméno hráče	Univerzita	Národnost hráčky
<b>The Eh Team</b>	Jocelyne LeBlanc	Dalhousie University	Kanada
	Rachel Carr	Dalhousie University	Kanada
	Elena Tsitouras	Dalhousie University	Kanada
	Michelle Savoie	St.Thomas University	Kanada
	Becky Conner	St.Thomas University	Kanada

Zdroj: Vlastní

The Eh Team v roce 2018 vyhrál ženskou divizi WPHC, v roce 2019 prohrál ve finále s týmem The Bras a o rok později se mu ve čtvrtfinále podařilo vyřadit jediný český ženský tým Prague Ice Ladies. Stejně jako u předchozích týmů se i tento skládal pouze z univerzitních hráček.

**Tabulka 26: The Big Chill 2020**

Čtvrtý tým ročníku 2020			
Jméno týmu	Jméno hráče	Univerzita	Národnost hráčky
<b>The Big Chill</b>	Marina Sergina	University of Maryland	Rusko
	Murphy Apperson	St.Thomas University	Kanada
	Sara Dibernando	University of Maryland	Kanada
	Kristina Kocsis	St.Thomas University	Kanada
	Kelty Apperson	St.Thomas University	Kanada

Zdroj: Vlastní

Jak jsem se z rozhovoru s jednou z hráček dozvěděla, tým The Big Chill vyhrál ženskou divizi WPHC v roce 2017. V roce 2019 se s ním tým Prague Ice Ladies nesetkal, protože hrál jinou skupinu a oba týmy ve čtvrtfinále vypadly. V roce 2020 to byl jediný tým, kterému se v základní části podařilo porazit Prague Ice Ladies a v konečném výsledku se umístil o jednu pozici před českým týmem. Hráčka Marina Sergina pochází z Ruska, univerzitní ligu však hraje v Kanadě. Kelty Apperson, která v týmu St. Thomas University

oblékala dres s kapitánským „C“, nyní působí ve švédském týmu SDE HF, kde obléká dres s asistentickým „A“.

Z tabulek je čitelné, že ženské týmy, které se pravidelně umísťují na prvních pozicích WPHC jsou ze 100 % složené z univerzitních hráček. Tým Prague Ice Ladies bych považovala za jakýsi mezistupeň mezi týmy složenými z univerzitních hráček a týmy složenými z klubových hokejistek. Každoročně se totiž umísťuje za univerzitními týmy s tím, že v základní části s přehledem poráží kádry, které mají například pouze dvě univerzitní hráčky. Na tým, který je však složen pouze z takto zkušených hokejistek, zatím nedosáhl.

**Tabulka 27: 2020 Women's teams ranking**

Rank	Team #	Team Name	Captain	Hometown	W	L	T	GF	GA	PTS	PLUS
1	L12	The Bras	Marie-Philip Dumont	Grand Falls, NB	5	0	0	130	14	10	50
2	L14	Roys Trucking	Karine Roy	Nigadoo, NB	5	0	0	109	29	10	50
3	L3	Big Chill	Maureen Long	New Hamburg, ON	5	0	0	73	15	10	48
4	L17	The Eh Team	Jocelyn Leblanc	Halifax, NS	4	1	0	100	33	8	30
5	L4	Czech Ladies	Marina Huzvarova	Prague, CZ	4	1	0	47	40	8	7
6	L5	Saint John Bruisers	Emily Hobbs	Quispamsis, NB	3	2	0	57	32	6	17
7	L8	O'Scorey's	Alyssa McLean	Woodstock, NB	3	2	0	58	47	6	8
8	L9	Healthy Scratches	Heather Braun	Amherst, NS	3	2	0	61	61	6	6
9	L10	Mother Puckers	Tali Calder	Wilmot, ON	3	2	0	54	58	6	0
10	L13	Moose Girls	Marie-Claude Albert	Tracadie-Sheila, NB	3	2	0	64	79	6	0
11	L1	Stanley Cupcakes	Julie Sirois	Fredericton, NB	2	3	0	44	58	4	-8
12	L16	The Polar Bears	Breagh MacDonald	Cole Harbour, NS	2	3	0	42	67	4	-13
13	L7	Mid Ice Crisis	Shelley Leahy	Saint John, NB	1	4	0	43	66	2	-14
14	L15	Saskatoon Bulldogs	Suz Galloway	Saskatoon, SK	1	4	0	41	82	2	-26
15	L2	Big Al's Beauties	Lindsay Everett	Aroostook, NB	1	4	0	31	61	2	-30
16	L6	Snipe Sisters	Sara-Blair Cutten	Truro, NS	0	5	0	29	75	0	-34
17	L18	Bud Light Lady Limers	Bobbi Jo Oatway	Perth Andover, NB	0	5	0	27	93	0	-41
18	L11	The Buds	MacKenzie Cox	Riverbank, NB	0	5	0	19	119	0	-50

Zdroj: [https://worldpondhockey.ca/data/1340-ladies\\_final\\_rankings.2020.pdf](https://worldpondhockey.ca/data/1340-ladies_final_rankings.2020.pdf)

## 10 Diskuze

Ze začátku bylo složité dohledat materiály k danému tématu. Jak už jsem zmínila v úvodu, na mnou vybrané téma neexistuje žádná odborná ani populárně naučná práce. Z toho důvodu se i v teoretické části opírám o vlastní zkušenosti, rozhovory s hráči a čerpám zejména ze zahraničních zdrojů. Musím uznat, že mě velice překvapily internetové stránky jiných velkých turnajů v rybníkovém hokeji, které jsou mnohonásobně lépe zpracovány než oficiální stránky mistrovství světa v rybníkovém hokeji. Díky tomu pro mne bylo jednoduché o těchto turnajích dohledat důležité informace, pro srovnání s WPHC. Několik turnajů doprovázela i velice zajímavá historie vzniku, kterou jsem v práci také zmínila.

Srovnání mé práce s ostatními tohoto druhu není možné, protože žádné takové práce v českém jazyce neexistují. Nenašla jsem takové ani v cizím jazyce. Věřím proto, že se moje práce může stát do budoucna předlohou pro ostatní.

Nejobtížnější částí byla teoretická část. Dlouho jsem přemýšlela, jaké informace budou pro teorii relevantní. Poté následovalo dlouhé dohledávání daných informací.

Praktická část se opírá a plně navazuje na teoretickou. Zde pro mne byla největším úskalím komparace mužských týmů. Z rozhovorů s hráči jsem se dozvěděla mnoho lig, ve kterých hrají. Následné dohledávání na internetu, zda jsou tyto ligy profesionální, či poloprofesionální bylo zdlouhavé a většinou jsem se dostala k závěru, že ligy profesionální nejsou. Z pravidla se jednalo o obdoby naší krajské ligy. S tímto problémem mi ale pomohla celosvětová databáze hokejistů, ve které jsem si mohla informace potvrdit. To ovšem neznamená, že na tuto databázi se dá 100 % spolehnout. Například o mně, jako o hráčce mají údaje špatné. I z tohoto důvodu byly rozhovory s hráči a vlastní pozorování pro mou práci stěžejní. Zároveň jsem zjistila, že neexistuje žádná práce na srovnání profesionálních hokejových lig ve světě, tudíž mé srovnání v praktické části stojí na vlastním pozorování, jelikož jsem měla to štěstí a alespoň jeden zápas ze všech těchto lig, kromě ECHL, jsem měla možnost navštívit. Tato skutečnost mě však vedla k myšlence, že práce na téma komparace profesionálních hokejových lig ve světě, by byla jistě přínosná.

Za velkou výhodu v mé práci považuji vlastní účast na mistrovství světa v rybníkovém hokeji a také to, že jsem s týmem Prague Ice Ladies sdílela během turnaje ubytování s dalšími českými a slovenskými týmy. Taková zkušenost byla důležitá pro komparaci přípravy hráčů na klasickém mistrovství světa v ledním hokeji a na WPHC. Zároveň jsem mohla popsat

i jaké rozdíly v přípravě jsou mezi jednotlivými týmy na mistrovství světa v rybníkovém hokeji. Nejlépe se mi z vlastního pozorování a z vlastní zkušenosti porovnávaly ženské kanadské týmy s jediným českým ženským týmem. Co se týče mužských týmů, během mistrovství jsem se průběžně ptala hráčů na věci, které jsem považovala za relevantní pro mou práci. Velice důležitý byl také rozhovor s trenérem brankářů české hokejové reprezentace U19 Benjaminem Sequensem, který mi ochotně popsal, jak vypadá příprava a zápasový den na klasickém mistrovství světa v ledním hokeji.

Formou diskuse jsem dále vypsala jednotlivé hypotézy.

### **Hypotéza č. 1**

Předpokládám, že vítězné týmy mužské kategorie tvoří z více než 60% bývalí profesionální hráči.

Tato hypotéza se nepotvrdila. Z vlastního pozorování mužských zápasů v play-off jsem předpokládala, že většina týmů bude složena hlavně z bývalých profesionálních hráčů. Úspěch některých týmů složených z amatérských, nebo poloprofesionálních hráčů, lze přisuzovat mnoha faktorům. Jedním z nich je to, že amatérští hráči, nejsou až tak úplně amatéři. Jsou to hráči, kteří skončili s hokejem většinou v juniorské lize a stále aktivně hrají v nějaké kanadské obdobě krajské ligy. Většinou jsou to hráči, kteří v těchto ligách spolu hrají celý rok, tudíž jsou na sebe zvyklí a jsou sehraní. Dalším důvodem je skutečnost, že univerzitní ligy NCAA, či U Sports jsou soutěže poloprofesionální, ale jejich úroveň je opravdu vysoká. Dokonce bych řekla, že spousta týmů z těchto lig má mnohem vyšší úroveň než česká extraliga ledního hokeje. Není se čemu divit, vždyť z těchto lig a z juniorské CHL odchází spousta hráčů rovnou do NHL. Zastoupení bývalých hráčů NCAA, U Sports a CHL na WPHC není malé, ovšem nebylo hlavním předmětem mého pozorování. Po vytvoření tabulek a grafů jsem zjistila, že pouze 30 % ze všech vítězných týmů bylo tvořeno z více než 60 % bývalými profesionálními hráči ledního hokeje.



## **Hypotéza č. 2**

Předpokládám, že největší rozdíly se budou vyskytovat z 80% odlišné přípravy hráčů na mistrovství světa v rybníkovém hokeji oproti hráčům na klasickém mistrovství světa v ledním hokeji. Ze 100% bude rozdílná taktika a z více než 70% životospráva v průběhu mistrovství světa v rybníkovém hokeji.

Tato hypotéza se mi potvrdila. Pozorování a následné porovnání pro mne bylo vcelku jednoduché, protože jsem jako aktivní účastnice WPHC mohla skutečně na vlastní kůži poznat rozdíly. Rybníkový hokej je znatelně odlišný sport oproti klasickému lednímu hokeji. Rozdíly jsou snad ve všech faktorech, které vás napadnou. Od místa konání, přes pravidla hry až po přípravu hráčů. Přestože to není profesionální sport, tak například v životosprávě se mnou pozorované týmy snažily dodržovat jakési obecné zásady profesionálních sportovců. Zejména tomu tak bylo ve stravování, či v trávení času s týmem. Na rozdíl od toho, zde byly markantní rozdíly zejména ve večerním programu a ve styku s ostatními týmy. Z vlastního pozorování, rozhovorů a následně vytvořených tabulek vychází najevo, že se příprava hráčů liší z 81 %, taktika ze 100 % a životospráva je také výrazně odlišná, a to ze 75 %.

## **Hypotéza č. 3**

Předpokládám, že kvalifikace na WPHC se realizuje jednorázovým kvalifikačním turnajem z něhož postupují tři týmy z Čech a tři týmy ze Slovenska. Po roce 2019 odhaduji nárůst zájmu o kvalifikaci ročně o 8 %.

Tato hypotéza se mi nepotvrdila. Po prvním roce vzrostl zájem o kvalifikaci o 8, 16 %, tedy z 24 týmů na 34. Po roce 2019 však zájem o 8, 5 % klesl, tedy z 34 týmů na 25. Důvodů je jistě mnoho. Dle mého názoru je největším problémem přístup české a slovenské asociace rybníkového hokeje, která nedokáže dodržet vlastní stanovy. Dalšími faktory ovlivňujícími zájem o kvalifikaci je: časová, finanční a logistická náročnost následného turnaje v Kanadě. Jelikož se nejedná o profesionální turnaj a hráči musí být starší 19 let, většina z nich už je pracujících a lehce se může stát, že nedostanou na tento turnaj v práci dovolenou. Pokud si tým sám nesežene sponzory, nebo nevyhraje, musí si vše hradit ze svého. Letenky, ubytování, zapůjčení auta v Kanadě a další náklady s turnajem spojené, nejsou malé a ne každý tým si to může dovolit. Některé celky pak například WPHC vůbec neoslovilo a ani nepřemýšlí, že by se do další kvalifikace přihlásili znovu. Jedním takovým

týmem jsou účastníci ročníku 2020 - Diplomáticos z Bratislavy, kteří se na mistrovství světa v rybníkovém hokeji umístili na pátém místě.

#### **Hypotéza č. 4**

Předpokládám, že u mužských týmů dosahují největších úspěchů týmy s nejvyšším procentuálním poměrem bývalých profesionálních hráčů a průměrným věkem vyšším než 29 let.

Tato hypotéza se mi částečně potvrdila. Z 84, 2 % byl opravdu průměrný věk vítězných týmů vyšší než 29 let. Dle mého názoru je jedním z důvodů fakt, že se na WPHC hlásí zejména týmy, složené z již nehrajících hokejistů. Když beru v potaz skutečnost, že hokej dříve hráli buď profesionálně, či jen poloprofesionálně, jejich kariéra nejspíš končila až kolem 30 roku. Pokud hráli profesionálně, s největší pravděpodobností se WPHC účastnit nemohli, protože byli zavázáni klubovými smlouvami, které takové aktivity zakazují. Zakazují například i lyžování z důvodu riziku zranění. Pro rybníkový hokej bude platit stejná věc. Pokud to byli hráči poloprofesionální, zatížení takových hráčů je téměř stejné, jako zatížení hráčů profesionálních. Znamená to, že pokud ve smlouvách neměli zakázané takové sporty, nejspíš nemohli mít čas se akce zúčastnit. Jelikož se mistrovství světa v rybníkovém hokeji pravidelně koná v polovině února, je sezóna klasického ledního hokeje v plném proudu. Přirozeně na WPHC dosahují největších úspěchů bývalí hokejisté, tudíž si myslím, že tohle je jeden z hlavních důvodů, proč je průměrný věk většiny vítězných týmů vyšší než 29 let.

Dalším důvodem by mohla být skutečnost, že mistrovství světa v rybníkovém hokeji není až tak bruslivé jako klasický hokej a opravdu hodně záleží na držení postů. To je mnohdy pro mladé hráče velice těžké, protože jsou zvyklí hodně a rychle bruslit, na WPHC to ale může být proti silným soupeřům spíše kontraproduktivní.

## Hypotéza č. 5

Předpokládám, že v ženské divizi dosahují největších úspěchů týmy, ze 100 % složené ze současných, či bývalých hráček kanadské univerzitní ligy.

Hypotéza se mi potvrdila. Z analýzy ženských týmů účastnicích se ročníku 2020 je zřetelné, že první čtyři příčky obsadily kádry složené ze 100 % bývalými, či současnými hráčkami nejvyšší kanadské univerzitní ligy U Sports. Zároveň to jsou také týmy, které se na prvních příčkách každoročně střídají. Kanadský ženský hokej zastává první pozici ve světě a od toho se vše odvíjí. Z univerzitní ligy U Sports často pokračují hráčky do ženské obdoby NHL (NWHL). Univerzitní soutěže v Kanadě, či USA jsou jedny z nejvyšších ženských lig na světě. Z České republiky do těchto lig odchází opravdu jen ty nejlepší hráčky. Není proto divu, že se týmy složené právě z takových hokejistek umísťují pravidelně na prvních pozicích WPHC. Zároveň je také logické, že se na těchto pozicích každoročně střídají stejné týmy v jiném pořadí. V závěsu za univerzitními týmy se již druhým rokem umístil jediný český ženský tým Prague Ice Ladies, který může potvrdit, že hráčky z kanadských univerzitních celků jsou lépe hokejově vybavené.

Dalším důvodem je celkový přístup k ženskému hokeji v Kanadě. Děvčata tam hrají většinou hokej od mala. V České republice tomu tak není pokaždé, protože se dívky málo kdy setkají s podporou v hraní hokeje. Příkladem tomu je tým Prague Ice Ladies, ve kterém pouze tři hráčky z pěti hrají hokej od mala. Další dvě hráčky začaly až kolem 16 roku. I to je velkým rozdílovým faktorem.

## Závěry

Ve své práci jsem se zaměřila na mapování a charakteristiku mistrovství světa v rybníkovém hokeji a týmů účastnících se tohoto turnaje. Charakteristikou turnaje jsem se zabývala zejména v teoretické části mé práce. Ve výzkumné části práce jsem pomocí komparativní metody, zjišťovala rozdílnost mezi klasickým mistrovstvím světa v ledním hokeji a mistrovstvím světa v rybníkovém hokeji. Při tomto výzkumu jsem kromě hráčů mistrovství světa v rybníkovém hokeji, kteří jsou vhodnými respondenty, oslovila také trenéra hokejového reprezentačního týmu U19 České republiky, který byl pro tento výzkum neméně důležitý. A ačkoliv jsou výzkumné soubory z jiného hokejového prostředí, analýza rozdílů mé práce je spojovala. Zároveň bylo důležité mít respondenty z obou odvětví tohoto sportu. Pravdou ale je, že i všichni mnou dotazovaní hráči rybníkového hokeje, jsou buďto stále aktivními, nebo bývalými hráči klasického ledního hokeje. Respondenti byli záměrně vybráni, z důvodu dostupnosti a také relevantnosti jejich zkušeností.

Další výzkum se týkal především již zmíněné charakteristiky mužských a ženských týmů. Hlavním zdrojem informací bylo vlastní pozorování a protože jsem osobně hrála ženskou divizi tohoto turnaje, měla jsem možnost, do zkoumaného problému nahlédnout z úplně jiného úhlu.

**Závěr 1:** Bylo zjištěno, že se na mistrovství světa v rybníkovém hokeji nejlépe umísťují týmy složené z bývalých hráčů ledního hokeje, kteří hráli alespoň do úrovně nižší juniorské ligy. Zároveň se potvrdilo, že v 17 z 19 vítězných mužských týmů byl alespoň jeden bývalý profesionální hráč. Ve zbylých dvou týmech byl alespoň jeden bývalý hráč americké, či kanadské univerzitní ligy (NCAA, U Sports), která, jak už jsem zmínila v diskuzi (viz diskuze kapitola 10), mnohdy dosahuje podstatně vyšší úrovně než česká extraliga ledního hokeje. 30% vítězných týmů pak bylo tvořeno z více než 60 % bývalými profesionálními hráči. V kanadských a amerických týmech, které vyhrály WPHC nejvícekrát (Kanada – 11, USA – 6), končili hráči na vyšší profesionální úrovni ledního hokeje než v českých vítězných týmech (Česká republika - 2). Nejvíce se vítězství kanadští a američtí hráči objevovali v druhé nejvyšší severoamerické lize AHL a ECHL. Na turnaji se však objevili i hráči, kteří v minulosti hráli NHL, konkrétně v týmech Boston Bruins

a Washington Capitals. České týmy tvořily zpravidla bývalí hráči 2. české hokejové ligy, která je ligou poloprofesionální. Důvodem vítězství českých týmů byla i skutečnost, že ačkoliv nehráli tak vysokou úroveň hokejových lig jako kanadští, či američtí hráči, hrají spolu dodnes v krajských ligách ledního hokeje v ČR. Zároveň spolu hráli již v mládežnických kategoriích, tudíž se velice dobře znají a jsou sehaní. České a Slovenské týmy se WPHC účastní od roku 2018 a do posledního ročníku v roce 2020 se jim podařilo dvakrát vyhrát.

**Závěr 2:** Bylo zjištěno, že rozdíly mezi klasickým mistrovstvím světa a mistrovstvím světa v rybníkovém hokeji jsou markantní. Porovnávané turnaj profesionální s neprofesionálním. Přestože oba turnaje nesou název mistrovství světa, liší se skoro všechny faktory. Místo konání, ubytování, styl hry, pravidla, taktika, příprava hráčů, životospráva atd. Jde o úplně odlišný sport, ve kterém však mají hráči klasického ledního hokeje navrch, to zejména z důvodu techniky práce s hokejkou. Bylo totiž také zjištěno, že mistrovství světa v rybníkovém hokeji není tak bruslivé, jako klasické mistrovství světa v ledním hokeji, ale velice záleží na technické vybavenosti jednotlivých hráčů. Jedním z hlavních klíčů k úspěchu na WPHC je taktika, při které se zpravidla drží tvary kosočtverce (1:2:1) a Y (1:1:2). Hráč na vrcholu u tvaru kosočtverce je využíván k rychlým proti útokům. Pokud je tým rychle bruslicí, nebo se hraje proti slabšímu soupeři, je využíván tvar Y, kdy unikají oba vytažení hráči.

Co se týče přípravy hráčů, bylo zjištěno, že je nemožné, aby byla stejná jako při klasickém mistrovství světa. Podmínky na turnaji to nedovolují. Týmy zde nemají vlastní kabiny, trenéry, hraje se venku ve velice nízkých teplotách, je zde mnohonásobně více týmů (cca 120 týmů každoročně) než na MS v ledním hokeji. Z těchto důvodů nemohou týmy využívat dopolední rozbruslení, protažení v kabině, ani regeneraci. Náplň předzápasového rozbruslení také nemůže být stejná jako na mistrovství světa v ledním hokeji, a to zejména kvůli kvalitě ledu, počtu puků na rozbruslení, velikosti branek, absenci brankáře a délce rozbruslení. Výzkum této práce zjistil, že příprava hráčů se na klasickém MS v ledním hokeji a na mistrovství světa v rybníkovém hokeji liší nejméně z 81 %.

Taktika se kvůli úplně jiným pravidlům liší ze 100 %. Hraje se čtyři na čtyři s jedním hráčem na střídání, chybí brankáři a kompletní výstroj, velikost hřiště je menší než na MS v ledním hokeji, brány jsou stejně široké, ale mají pouze 30 cm na výšku. Hráči nesmí střílet náprahem, mantinely jsou vyrobené z nakupeného sněhu, tudíž není možné využívat odrazů puku, nedá se ani jezdit za bránu. Podrobně se těmto problémům věnuji v kapitole o pravidlech WPHC (viz kapitola 3.2) a v komparaci rozdílů mezi klasickým MS v ledním hokeji a WPHC (viz kapitola 7).

Dále bylo zjištěno, že životospráva se liší nejméně ze 75 %. Nejvíce se liší v rozvržení dne, hráči nemají budíček, večerku, ani polední odpočinek. Týmy si vaří buďto sami, nebo se stravují v restauracích. Největším rozdílem mezi MS v ledním hokeji a WPHC je možná konzumace alkoholu. Ten není nijak omezený, pokud hráči chtějí, mohou ho konzumovat i během zápasů. Tuto možnost ovšem žádný z českých, nebo slovenských týmů nevyužíval. Zároveň ale všichni hráči těchto týmů navštěvovali na konci zápasových dnů zábavní stan u jezera, kde se alkohol podává. Seberegulace je čistě na jednotlivých hráčích, protože zde nejsou přítomni trenéři, a to je jeden z největších rozdílů při dodržování životosprávy.

**Závěr 3:** Bylo ověřeno, že se kvalifikace na mistrovství světa v rybníkovém hokeji hraje pouze v České republice a na Slovensku s tím, že česká a slovenská asociace rybníkového hokeje nedokáže dodržet svoje stanovy, a tak například v roce 2020 tyto dva kvalifikační turnaje spojila do jednoho. Bylo zjištěno, že ostatní země účastníci se WPHC nemusí projít žádným kvalifikačním turnajem a mohou se pomocí oficiálních internetových stránek turnaje přihlásit přímo do Kanady. Počet týmů účastnících se české a slovenské kvalifikace klesá. Od roku 2019 klesl počet hokejových celků do další kvalifikace v roce 2020 o 8,5 %. Z výzkumu bylo zjištěno, že vedení české a slovenské asociace rybníkového hokeje má mnoho nedostatků v organizaci kvalifikačního turnaje a že nedodržené stanovy zklamaly mnoho týmů. Je tedy dost možné, že pokud asociace nepřijde s nápadem na zlepšení podmínek, účast kádrů na kvalifikaci bude i nadále klesat.

**Závěr 4:** Bylo zjištěno, že největších úspěchů na WPHC dosahují v drtivé většině týmy, jejichž průměrný věk je vyšší než 29 let. Podrobně se touto skutečností zabývám v diskuzi (viz diskuze kapitola 10), kde popisuji důvody, kvůli kterým na mistrovství světa v rybníkovém hokeji vítězí starší týmy. Je ověřeno, že starší bývalý profesionální hráči účastníci se WPHC dosáhli vyšší úrovně v klasickém ledním hokeji než ti mladší. Je to dané tím, že pokud hráči hráli profesionálně, neměli možnost se na WPHC dostat dříve než po ukončení hráčské kariéry. Na mistrovství světa v rybníkovém hokeji sice není žádné hráčské omezení, jako to bývá v amatérských soutěžích, ale pokud je hráč zavázán klubovou smlouvou, většinou mu účast na takovéto sportovní akci zakazuje. WPHC zároveň probíhá v čase, kdy je sezóna klasického ledního hokeje v plném proudu.

**Závěr 5:** Bylo ověřeno, že ženské divize se účastnily v letech 2018 - 2020 nejméně čtyři týmy plně složené z hráček, které buďto hrály, nebo stále hrají nejvyšší kanadskou univerzitní ligu. Jednotlivé hráčky těchto týmů jsou z univerzit blízkých Plaster Rocku, jsou to především univerzity: St. Thomas University (Fredericton, Nový Brunšvik), University of Moncton (Moncton, Nový Brunšvik) a Dalhousie University (Halifax, Nové Skotsko). Všechny tyto univerzity jsou z oblasti Maritimes a hrají nejvyšší kanadskou ligu ženského hokeje U Sports, která patří mezi jednu z nejlepších ženských lig na světě. Kromě skutečnosti, že jsou to hráčky na takové úrovni, většina z nich hrála v týmech pospolu, tudíž jsou na sebe zvyklé a jsou sehrané. Dalším důvodem jejich úspěchů je fakt, že v těchto oblastech mohou trénovat ve stejných podmínkách, ve kterých pak WPHC probíhá. To je pro jediný český ženský tým účastníci se mistrovství světa v rybníkovém hokeji nereálné. Takto složené kanadské týmy pak dosahují největších úspěchů na turnaji, tedy každoročně obsazují první čtyři příčky. Problémem ženského hokeje v České republice s porovnáním se zámořským přístupem se podrobněji zabývám v diskuzi (viz diskuze kapitola 10).

Věřím, že moje práce může sloužit jako předloha pro práce podobného druhu. Může být podnětem pro další a jiné zkoumání tohoto sportu. Nevýhodou však je, že z mého pohledu, je k detailnějšímu zkoumání daného turnaje, potřeba osobní účast. Zároveň bych tuto práci doporučila lidem, které hokej baví a zajímají se i o jeho netradiční formy. I když v tomto případě jde spíše o „tradičně netradiční“ formu. Prakticky by se dala využít i jako příručka pro hráče chystající se na některý z turnajů v rybníkovém hokeji. Je doplněna o osobní zkušenosti, které jsou na internetu jen těžko dohledatelné.



## Seznam použité literatury

### Seznam publikací

1. AVERY, M. *Bobby Orr And Me*. Morrisville: lulu Press, 2009. ISBN 978-0557036929.
2. AVERY, M. *Iggy and the Kid!: A Novel Celebration Of Canada, The Winter Olympics 2010, And Hockey, Hockey, Hockey!*. Morrisville: lulu Press, 2010. ISBN 978-0557379668.
3. BUKAČ, L. *Trénink herní přirozenosti: kouzlo hráčského naturelu*. Praha: Grada, 2014. ISBN 978-80-247-5054-5.
4. BUKAČ, L. *Luděk Bukač: moje hokejové století: autobiografie*. Brno: Jota, 2018. ISBN 978-80-7565-332-1.
5. Cambridge Recruiting Review. *Men's College Ice Hockey Recruiting and Scholarship Guide: Including 138 Ice Hockey School Profiles*. Cambridge Review, 2015. ISBN 978-1942687054.
6. EGGINTON, B. *Ice Hockey Rulebook*. ScreamReel Publications, 2020. B0874R165R.
7. ELLISON, J., ANDERSON, J. *Hockey: Challenging Canada's Game - Au-delà du sport national*. Ottawa: Ottawa Press. ISBN 0776626000
8. FALLA, J. *Home Ice: Reflections on Backyard Rinks and Frozen Ponds*. Albion Press, 2001. ISBN 978-1930845046.

9. FISHER, P. *History of New Brunswick*. Canada: Andesite Press, 2015. ISBN 978-1297790218. B0874R165R.
10. FOSTY, G a D FOSTY. *The Lost History of the Colored Hockey League of the Maritimes 1895-1925*. 2. New York: Stryker-Indigo Publishing Company, 2000. ISBN 0-9651168-6-7.
11. HARDY, S a HOLMAN, A. C. *Hockey: A Global History*. Chicago: University of Illinois Press, 2018. ISBN 978-0252083976.
12. KENNEDY, B. *Pond Hockey: Rediscovering the Game*. Argenta, 2013. ISBN 978-0986654657.
13. KOSTKA, V. *Moderní hokej*. Praha: Olympia, 1971. ISBN 27-069-71.
14. KOSTKA, V. *Moderní hokej*. 2. Praha: Olympia, 1984. ISBN 27-069-71.
15. MARKOVÁ, M. *Počátky ženského ledního hokeje na Kladně*. Praha, 2013. Diplomová práce. Univerzita Karlova v Praze. Vedoucí práce Mgr. et Mgr. Jaroslav Vaňous.
16. MCKINLEY, M. *Ice Time: The Story of Hockey*. Toronto: Tundra Books, 2006. ISBN 978-0887767623.
17. MCNEELY, R. *Geological Survey of Canada*. Kanada: Toll-Free (Canada and USA), 2006. ISBN 0-662-43811-6.
18. NAURIGHT, J. *Sports around the World*. California, USA: ABC - CLIO, 2012. ISBN 978-1598843002.

19. NORTON, W. *Women On Ice: The Early Years of Women's Hockey in Western Canada*. Vancouver: Ronsdale Press, 2009. ISBN 978-1-55380-073-6
20. PALOUŠ, J. A. *Mušketýři s hokejkou*. Praha: Česká televize, 2019. ISBN 978-80-7404-330-7.
21. PAVLIŠ, Z. *Hockey: The Basics*. Meyer & Meyer Sport, 2003. ISBN 978-1841261287. B0874R165R.
22. SÁBL, V.,SIGMUND, S.,GUT, K. *Kniha o československém hokeji*. Praha: Olympia, 1969
23. SHRIBMAN, D a J DEGANGE. *Darhmouth College Hockey: Northern Ice*. Charleston: Arcadia Publishing, 2005. ISBN 978-1439616406.
24. SYLVESTER, D. *Hockey Hoopla: The Sequel*. Newtown, USA: Rainbow Horizons Publishing, 1997. ISBN 9781553196068.
25. ŠTUMBAUER, J.,MALEČEK, J.,ŠIMBEROVÁ, D. *Odborná terminologie vybraných sportovních disciplín*. Brno: Masarykova univerzita, 2013. ISBN SBN 978-80-210-6325-9.
26. VAUGHAN, G. *The Puck Starts Here: The Origin of Canada's Great Winter Game: Ice Hockey*. Goose Lane Editions, 1997. ISBN 978-0864922120.
27. VLK, G. a GUT, K. *Zlatá kniha hokeje*. Praha: Olympia, 1978

28. WYNIA, N, T HAINES, J.T. HAINES, A SHERBURNE a C MCGRATH. *Pond Hockey: Frozen Moments*. Beaver's Pond Press, 2015. ISBN 978-1592988334.

## Seznam elektronických zdrojů

29. About Canadian Pond Hockey Championship. *Canadapondhockey.ca* [online]. Dostupné z: <https://canadapondhockey.ca/about/>
30. *About the CHL* [online]. Dostupné z: <https://chl.ca/aboutthechl>
31. *About NCAA Hockey* [online]. Dostupné z: <http://collegehockeyinc.com/about-ncaa-hockey.php>
32. AboutUs. *Albertapondhockey.com* [online]. Dostupné z: <https://albertapondhockey.com/about-us/>
33. *Aftermovie 2019* [online]. 2019. Dostupné také z: <https://pipolatka.fi>
34. AZPIRI, J. How the Vancouver Millionaires won the 1915 Stanley Cup and revolutionized hockey. *Globalnews.ca* [online]. 2015, 25.3.2015 Dostupné z: <https://globalnews.ca/news/1901811/how-the-vancouver-millionaires-won-the-1915-stanley-cup-and-revolutionized-hockey/>
35. BAILEY, M. Playing Hockey at the World Pond Hockey Championship 2020. *Must DoCanada* [online]. 2020, 7.4.2020, Dostupné z: <https://www.mustdocanada.com/playing-hockey-at-the-world-pond-hockey-championship/>
36. Binghamton Pond Festival. *Bingpondfest.com* [online]. [cit. 2020-07-05]. Dostupné z: <https://www.bingpondfest.com/about-pond-fest.html>
37. CUETO, E. The History Of Women's Ice Hockey Is Long & Full Of Even Longer Skirts - Here's What The Sport Used To Look Like. *Bustle* [online]. 2015, 8.8.2015, **2015(1)**, Dostupné z: <https://www.bustle.com/articles/115804-the-history-of-womens-ice-hockey-is-long-full-of-even-longer-skirts-heres>
38. Divisions. *Uspondhockey.com* [online]. Dostupné z: <https://www.uspondhockey.com/usphc-divisions>
39. HALLOWELL, G. Prohibition in Canada. In: *The Canadian Encyclopedia* [online]. 12.9.2013, s.1. Dostupné z: <https://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/prohibition>

40. Historie českého hokeje. *Český hokej* [online]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/cesky-hokej/historie-cslh>
41. History of Female Hockey. *Www.femalehockey.ca* [online]. Canada Dostupné z: <http://www.femalehockey.ca/index.htm>
42. History. *Uspondhockey.com* [online]. Dostupné z: <https://www.uspondhockey.com/page/show/237696-history>
43. HOAG, D., Old Time Hockey Rebels: The "Love Me The Littles" of Queens University. *SB Nation: On The Forecheck* [online]. 12.9.2012, Dostupné z: <https://www.ontheforecheck.com/2012/8/26/3270164/womens-hockey-history-queens-university-hall-of-fame>
44. HORTON, J. How the Chicago Blackhawks Took Pro Hockey From Portland: And all we got was their lousy T-shirts. *Willamette Week* [online]. 2016, 17.12.2016, Dostupné z: <https://www.wweek.com/sports/2016/12/17/how-the-chicago-blackhawks-took-pro-hockey-from-portland/>
45. KOČIŠ, M. *Power of Czechoslovakia: Dokument o světovém šampionátu v rybníkovém hokeji*. Česká televize, 2019.
46. Labatt Blue Pond Hockey. *Labattbluepondhockey.com* [online]. Dostupné z: <https://www.labattbluepondhockey.com>
47. LACINA, J. Zapomenutý příběh španělské chřipky: Smrt během finále, Stanley Cup bez vítěze. *Nhl.cz* [online]. 2.4.2020, Dostupné z: <http://nhl.cz/zapomenuty-pribeh-spanelske-chripky-smrt-behem-finale-stanley-cup-bez-viteze/5020996>
48. MCGRATH, C. Pond and a Puck Are Enough for Hockey Purists. *New York Times* [online]. New York, 2014, 12.2.2014, Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2004/02/12/sports/pond-and-a-puck-are-enough-for-hockey-purists.html>
49. Světový žebříček mistrovství světa v rybníkovém hokeji. *Hokejovysen.cz* [online]. Dostupné z: <https://www.hokejovysen.cz/svetovyzebricek/>

50. Mistrovství Česka v rybníkovém hokeji. *Hokejovysen.cz* [online]. Praha, 2017 Dostupné z: <https://www.hokejovysen.cz/ceskarepublika/>
51. O'CONNOR, B. On Frozen Pond: Playing Up a Hockey Legacy. *New York Times* [online]. New York, 2011, 25.1.2011, **2011**(1), Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2011/01/26/sports/hockey/26pond.html>
52. Official PHC Rules. *Pondhockeyclassic.com* [online]. Dostupné z: <https://www.pondhockeyclassic.com/rules>
53. Official Rules *Uspondhockey.com* [online]. Dostupné z: <https://www.uspondhockey.com/officialrules>
54. Our Team Spirit. *Polarpondhockey.com* [online]. Dostupné z: <https://polarpondhockey.com>
55. PLASTER ROCK. *My New Brunswick* [online]. 2016, 27.5.2016, **2016**(1), Dostupné z: <https://mynewbrunswick.ca/plaster-rock/>
56. Pravidla: Základní a herní pravidla. *Hokejovysen.cz* [online]. Dostupné z: <https://www.hokejovysen.cz/pravidla/>
57. Rukan Pipolätkä 2021. *Pipolatka.fi* [online]. Dostupné z: <https://pipolatka.fi>
58. RUSH, C. San Between Their Toes, and Blades on Their Feet. *New York Times* [online]. 2017, 12.2.2017 Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2017/02/12/sports/cayman-islands-world-pond-hockey-championship-canada.html>
59. SEHL, K. Inside New Brunswick's World Pond Hockey Championship. *En Route* [online]. 2019, 3.1.2019, (1), Dostupné z: <https://enroute.aircanada.com/en/article/inside-new-brunswick-s-world-pond-hockey-championship>
60. Teams 2020. *Europondhockey.com* [online]. Dostupné z: <http://www.europondhockey.com/en/teams/teams-2020.html>
61. The Champ's Cup. *Pondhockeyclassic.com* [online]. Dostupné z: <https://www.pondhockeyclassic.com/champscup>

62. The Story. *Savepondhockey.org* [online]. Dostupné z: <https://savepondhockey.org>
63. Tournament Rules. *Usahockey.com* [online]. Dostupné z: <https://www.usahockey.com/tournamentrules>
64. VAUGHAN, G. James G. A. Creighton - Montreal. *The Birthplace of Hockey* [online]. 1999, , Dostupné z: <https://www.birthplaceofhockey.com/origin/dispelling-other-claims/jgac-montreal/>
65. VAUGHAN, G. Origin overview. *The Birthplace of Hockey* [online]. 1999, , Dostupné z: <https://www.birthplaceofhockey.com/origin/overview/>
66. VAUGHAN, G. *The Origin of Canada's Official National Winter Sport from Hurley on Ice to Ice Hockey* [online].. Dostupné z: [https://www.irishcanadiansociety.net/Origin\\_IceHockey.pdf](https://www.irishcanadiansociety.net/Origin_IceHockey.pdf)
67. YACCATO, B. "All the Rage": Women's Hockey in Central Canada 1915–1920. *The Canadian Encyclopedia* [online]. 2013, 9.12.2013, **2013**. Dostupné z: <https://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/all-the-rage-womens-hockey-in-central-canada-19151920>
68. 1900-18 Rossland Ladies Ice Hockey Team. *BC Sports Hall of Fame Sports Hall of Fame* [online]. Vancouver, 2018. Dostupné z: [https://bcsportshall.com/honoured\\_member/1900-18-rossland-ladies-ice-hockey-team/](https://bcsportshall.com/honoured_member/1900-18-rossland-ladies-ice-hockey-team/)



## Seznam grafů, obrázků a tabulek

<b>Graf 1:</b> Počet účastníků na CZ a SK kvalifikaci.....	68
<b>Graf 2:</b> Poměr počtu vítězných týmů s více než 60 % profesionálních hráčů.....	81
<b>Graf 3:</b> Věkový průměr vítězných týmů.....	83
<b>Obrázek 2:</b> Dream of future.....	18
<b>Obrázek 4:</b> Ženy hrající lední hokej v plavkách. Minneapolis, MN, 24. ledna 1925....	22
<b>Obrázek 6:</b> Roulston Lake.....	29
<b>Tabulka 1:</b> Životospráva.....	63
<b>Tabulka 2:</b> Příprava hráčů.....	64
<b>Tabulka 3:</b> Taktika a pravidla.....	64
<b>Tabulka 4:</b> Tobique Puckers 2002.....	72
<b>Tabulka 5:</b> Progressive Planning 2003.....	73
<b>Tabulka 6:</b> Boston Danglers 2004.....	73
<b>Tabulka 7:</b> Boston Danglers 2005.....	74
<b>Tabulka 8:</b> Boston Danglers 2006.....	74
<b>Tabulka 9:</b> Boston Danglers 2007.....	74
<b>Tabulka 10:</b> Wheat Kings 2008.....	75
<b>Tabulka 11:</b> Wheat Kings 2009.....	75
<b>Tabulka 12:</b> NY Boars 2010.....	76
<b>Tabulka 13:</b> NY Boars 2009.....	76
<b>Tabulka 14:</b> Hilltop Budweiser 2012.....	77
<b>Tabulka 15:</b> The Acadian Boys 2013.....	77
<b>Tabulka 16:</b> The Acadian Boys 2014.....	78
<b>Tabulka 17:</b> The Acadian Boys 2015.....	78
<b>Tabulka 18:</b> The Acadian Boys 2016.....	78
<b>Tabulka 19:</b> The Acadian Boys 2017.....	79
<b>Tabulka 20:</b> Starý pušky 2018.....	79
<b>Tabulka 21:</b> Captains Náměšť 2019.....	80
<b>Tabulka 22:</b> Doiron Sport Aces 2020.....	80
<b>Tabulka 23:</b> The Bras 2020.....	86
<b>Tabulka 24:</b> Roy's Trucking 2020.....	86
<b>Tabulka 25:</b> The Eh Team 2020.....	87
<b>Tabulka 26:</b> The Big Chill 2020.....	87
<b>Tabulka 27:</b> 2020 Women's teams ranking.....	88

## **Seznam použitých zkratek**

AHL	American Hockey League
CHL	Canadian Hockey League
ČSLH	Český svaz ledního hokeje
ECHL	East Coast Hockey League
IIHF	International Ice Hockey Federation
LIGH	Ligue Internationale de Hockey sur Glace
MS	Mistrovství světa
NCAA	National Collegiate Athletic Association
NHL	National Hockey League
NWHL	National Women's Hockey League
OHL	Ontario Hockey League
PCHA	Pacific Coast Hockey Association
QMJHL	Quebec Major Junior League
U19	Pod 19 let
WHL	Western Hockey League
WPHC	World Pond Hockey Championship

## **Přílohy**

### **Příloha 1: Otázky k rozhovoru s hráči WPHC**

1. Když to podmínky dovolí, hrajete rybníkový hokej i v České republice, nebo na Slovensku?
2. Čím se nejvíce liší klasický lední hokej od rybníkového hokeje?
3. Jak jste na WPHC ubytování?
4. Stýkáte se během turnaje i s ostatními týmy?
5. Jakou máte na WPHC taktiku?
6. Máte možnost tréninku před samotným zahájením turnaje?
7. Jak trénink na rybníce vypadá?
8. Máte týmový budíček a večerku?
9. Jak se stravujete?
10. Jak vypadá zápasový den na mistrovství světa v rybníkovém hokeji?
11. Kolik zápasů denně hrajete?
12. Jaký je rozdíl v rozložení zápasového dne, když má tým zápasy dopoledne a když večer?

## **Příloha 2: Otázky k rozhovoru s trenérem reprezentačního týmu U19**

1. Jak vypadá zápasový den na mistrovství světa v ledním hokeji?
2. V kolik hodin je týmový budíček?
3. Jak vypadá příprava hráčů před zápasem?
4. Jak vypadá rozbruslení, je povinné?
5. Jak vypadá týmová porada před zápasem?
6. Jak jsou týmy ubytované?
7. Je možné, že se různé týmy na hotelu setkají?
8. Mají hráči polední klid?
9. V kolik hodin je večerka?
10. Je večerka pro všechny hráče stejná?

### **Příloha 3: Evidenční list**

**Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta**

**M.D. Rettigové 4, 116 39 Praha 1**

#### **Prohlášení žadatele o nahlédnutí do listinné podoby závěrečné práce Evidenční list**

Jsem si vědom/a, že závěrečná práce je autorským dílem a že informace získané nahlédnutím do zveřejněné závěrečné práce nemohou být použity k výdělečným účelům, ani nemohou být vydávány za studijní, vědeckou nebo jinou tvůrčí činnost jiné osoby než autora.

Byl/a jsem seznámen/a se skutečností, že si mohu pořizovat výpisy, opisy nebo rozmnoženiny závěrečné práce, jsem však povinen/povinna s nimi nakládat jako s autorským dílem a zachovávat pravidla uvedená v předchozím odstavci tohoto prohlášení.

Poř. č.	Datum	Jméno a příjmení	Adresa trvalého bydliště	Podpis
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				